

ATHENS^{voice}

No1

FREE PRESS
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
(στοιχεία Focus Bari
2018)

Wine Lovers

Όσα θέλεις να μάθεις
για το κρασί

Της Νενέλας Γεωργελέ

**Μπήκαμε στην
Τράπεζα της Ελλάδος**

Της Ελενας Ντάκουλα

Γλυκερία Σκάρκου
Η 13χρονη του Ημιμαραθώνιου
για την οποία μιλούν όλοι

Της Κατερίνας Καμπόσου

Beth Hart
Η εκρηκτική ψυχή της rock
& των blues εξομολογείται

Του Δημήτρη Αθανασιάδη

Gina Belafonte
Μιλήσαμε με την ακτιβίστρια
κόρη του Harry Belafonte

Του Γιάννη Νένε

DINERS CLUB & BONUS THEY BELONG TOGETHER

Ένας κόσμος προνομίων, ο κόσμος του Diners Club συναντάει το Πρόγραμμα Bonus!

Είσαι από αυτούς που σερφάρουν με τις ώρες σε ταξιδιωτικές σελίδες και ονειρεύεσαι τον εαυτό σου σε πανέμορφες παραλίες. Έλα, όμως, που δεν μπορείς να αποφασίσεις: Να πας Ασία ή Αμερική; Η ίδια κατάσταση και στα πιο καθημερινά. Shopping σε κεντρικό κατάστημα ή σε mall; Έξοδος για φαγητό, σε κινέζικο ή ιταλικό; Τα καλά νέα είναι ότι μπαίνει τέλος στα διλήμματα, τώρα μπορούμε

να τα έχουμε και τα δύο! Γιατί οι κάρτες Diners Club συμμετέχουν στο Πρόγραμμα επιβραβεύσεως Bonus και μπορούμε να απολαμβάνουμε τα προνόμια και των δύο, με διπλάσια αναλογία συλλογής Bonus πόντων. Ταξίδια, αγορές, ελεύθερος χρόνος, όλα πιο κοντά μας!

Οι κάρτες Diners Club προσφέρουν πολλά προνόμια, καθώς τα μέλη του απολαμβά-

νουν μοναδικές προσφορές και υπηρεσίες σε περισσότερες από 100.000 επιχειρήσεις στην Ελλάδα αλλά και σε 15 εκατομμύρια σημεία σε όλο τον κόσμο, όπως:

● **Exclusive airport lounges.** Περισσότερες από 800 αίθουσες αναμονής αεροδρομίων στις 5 ηπείρους υποδέχονται τα μέλη του Diners Club σε ειδικά διαμορφωμένους χώρους, για να τους προσφέρουν υψηλού επιπέδου εξυπηρέτηση.

Μάθετε περισσότερα στο www.alpha.gr/cards

● **Ταξιδιωτικοί οδηγοί.** Τα μέλη του Diners Club έχουν πρόσβαση στους νέους ταξιδιωτικούς οδηγούς πόλης, ώστε να απολαμβάνουν μοναδικά προνόμια μαζί με ένα άνετο, οργανωμένο και ξέγνοιαστο ταξίδι.

● **Ταξιδιωτική ασφάλιση.** Οι κάρτες Diners Club παρέχουν πρόγραμμα ταξιδιωτικής ασφάλισης, χωρίς επιπλέον χρέωση.

● **Γαστρονομικές εμπειρίες.** Τα μέλη του Diners Club έχουν την ευκαιρία να απολαύσουν αποκλειστικές γαστριμαργικές εμπειρίες με σημαντικές εκπτώσεις σε κορυφαία εστιατόρια, αλλά και γαστρονομικά events!

Τι προσφέρει η συμμετοχή των καρτών Diners Club στο Πρόγραμμα Bonus; Διπλάσια αναλογία συλλογής Bonus πόντων (2x Bonus πόντοι), διπλάσια επιβράβευση. Με το Πρόγραμμα Bonus

οι κάτοχοι καρτών Diners Club έχουν τη δυνατότητα να συλλέγουν Bonus πόντους εύκολα και γρήγορα από έναν μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων και να τους εξαργυρώνουν σε πολλές κατηγορίες προϊόντων που καλύπτουν όλους τους τομείς των καθημερινών αναγκών.

Πώς εξαργυρώνω Bonus Πόντους;

Σε μοναδικές προσφορές σε περισσότερα από 4.000 συνεργαζόμενα καταστήματα και επιχειρήσεις!

Αεροπορικά εισιτήρια, μετακινήσεις, ταξίδια, καθημερινές αγορές, εστιατόρια, επώνυμο shopping, δώρα και είδη σπιτιού και δεκάδες ακόμη προϊόντα και υπηρεσίες!

Μη χάσεις την ευκαιρία να γνωρίσεις κι εσύ τον κόσμο των προνομίων του Diners Club, γιατί τώρα ξέρεις πώς μπορείς να δώσεις στη ζωή σου bonus! Μάθε περισσότερα στο www.alpha.gr/cards

ΩΣ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ DINERS CLUB ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΕΞΗΣ ΠΡΟΝΟΜΙΑ:

- > 6.000 Bonus πόντοι καλωσορίσματος με την πρώτη σας συναλλαγή
- > Άτοκες δόσεις σε χιλιάδες επιχειρήσεις σε όλη την Ελλάδα
- > Προστασία αγορών
- > Αποκλειστικά προνόμια από το Diners Club
- > Πρόγραμμα Bonus

ATHENS VOICES

ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

«Αυτό που πας και ψωνίζεις
με όλους τους άσχετους
και όχι με μένα,
θα το συζητήσουμε
μια άλλη στιγμή».

(Κοπέλα μιλώντας στο κινητό της, Σόλωνος, Κολωνάκι,
Πέμπτη απόγευμα)

«Δις ιζ ΣΟΥ-ΤΖΟΥ-ΚΑ-
ΚΙΑ. Εντ δις ιζ μιτ».

(Σερβιτόρα εξηγεί σε ξένους πελάτες το μενού,
σε ταβέρνα των Εξαρχείων, Πέμπτη βράδυ)

-Πρέπει να είσαι
ο εαυτός σου και θα βρεθεί
λύση. Τι ζώδιο είπες ότι είσαι;

-Κριός με Κριό.

-Α, αυτό είναι πολύ κακό.
Δεν θα σου χάσεις ποτέ.

(Σε café των Εξαρχείων, φίλη συμβουλεύει
φίλη για τα αισθηματικά της. Δευτέρα πρωί)

«Έλα, ρε συ, να πάμε
ένα σινεμά!
Μόνο σε παιδικά
πάω πα...»

(Κυρία στο κινητό της, Εξάρχεια, Τρίτη απόγευμα)

«Η ΚΑΤΑΝΤΙΑ
ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ
ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ
ΣΤΗΝ ΣΑΡΚΟΦΑΓΙΑ»

(Βυζαντινο-βίγκαν σύνθημα σε τοίχο της Αθήνας)

Μαμά: Ξέρεις τι ζώδιο είσαι;
7χρονος γιος: Ε, αφού
μου το έχεις πει τόσες φορές,
βρε μαμά, Παρθενώνας.

(Νέα Σμύρνη, Πέμπτη πρωί)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

Η αγαπημένη στήλη Athens Voices στα
πχέια και τα ακουστικά σας. Οι φωνές
της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Γιάννης
Νένες στο δρόμο, στο Μετρό, στο γρα-
φείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη
αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα
στο Athens Voice Radio 102.5

Δελπολάνης
Γλυκό & Φαγητό, όπως Κάποτε

102.5
ATHENS
VOICE
RADIO

HUNGRY IN ATHENS?

Ο ATHENS VOICE RADIO 102,5
και ο ΔΕΛΗΟΛΑΝΗΣ
σας κάνουν το τραπέζι!

Κάθε μέρα
8 ακροατές
κερδίζουν μια
δωροεπιταγή
20 ευρώ για να
πάρουν ό,τι θέλουν
από το κατάστημα
Δελπολάνης στη
Λεωφόρο
Συγγρού 100.

Συντονίσου στους
102,5 και στείλε
μήνυμα. Κάθε
μέρα στο πιάτο
ή σε πακέτο, ένα
πλήρες γεύμα
ή δείπνο ή ίσης
αξίας γλυκά
και παγωτά
περιμένουν τους
ακροατές του
ATHENS VOICE
Radio.

ΖΗΣΕ
ΜΕ ΤΗΝ
ATHENS
VOICE

Το κατάστημα της Λεωφ. Συγγρού είναι ένας πολυχώρος που λειτουργεί
24 ώρες το 24ωρο, με ζαχαροπλαστείο, φούρνο, café και ένα κανονικό
εστιατόριο με κυρίαρχη τη μεσογειακή διατροφή. Συνταγές από όλη
την Ελλάδα, γλυκά και παγωτά με 65 χρόνια παράδοση.

ΤΟ ΕΞΗΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η **Λαμπρινή Μποβιάτσου**. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1975
και σπούδασε Ζωγραφική στην Accademia di Belle Arti di Roma. Ζει και εργάζεται στα Χανιά.
Έχει παρουσιάσει το εικαστικό της έργο σε 12 ατομικές εκθέσεις και σε περισσότερες
από 90 ομαδικές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Η τελευταία της έκθεση με τίτλο
«Λαμπρινή Μποβιάτσου - Η απάντηση του καθρέφτη» σε επιμέλεια του
Ιωάννη Ν. Αρχοντάκη στην Πινακοθήκη Γιώργου Ν. Βογιατζόγλου, θα διαρκέσει
έως τις 6 Απριλίου 2019.

ΑΘΗΝΑ•ID

ΝΙΚΟΣ ΨΑΡΡΑΣ

Επιμέλεια:
Γιώργος Δημητρακόπουλος

Πού ζεις τώρα; Μετακόμισα από τα Εξάρχεια
στο Μαρούσι γιατί είχα βαρεθεί να ξυπνώ
από κορναρίσματα και γαμωσταυρίδια ταξιτζήδων,
γιατί είχα κουραστεί να ψάχνω πάρκινγκ και
γιατί ήθελα πιο πολύ πράσινο γύρω μου.

**Τα τρία πράγματα που, αν έλειπαν, θα έκαναν
την Αθήνα λίγο ομορφότερη;** Τα χιλιάδες
αυτοκίνητα, τα χιλιάδες σκουπίδια, η άναρχη και
άσχημη δόμηση.

**Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα έκανες,
αν ήσουν δήμαρχος για μια μέρα;**

Θα εισηγούμουν ώστε οι πλατείες από μπετόν
αρμέ και χώρους ούρησης να γέμιζαν συντριβάνια,
φως και πράσινο.

**Ποιος σκηνοθέτης θα ήθελες να γυρίσει
μια ταινία για την Αθήνα;** Ο Γούντι Άλεν, μιας
και το δήλωσε ότι θα 'θελε. Και αντί να τον φέρουν
αμέσως, όπως έκανε ο δήμαρχος Βαρκελώνης,
δεν τον άκουσαν καν.

**Ποιο είναι το πρώτο αθηναϊκό σπαγγιότυπο
που θυμάσαι;** Να κάνω βόλτα στην Ακαδημίας,
σπουδαστής ακόμα στη Δραματική Σχολή
του ΚΘΒΕ, και να τρέχω ενώ έκανα βόλτα γιατί
έτρεχαν όλοι γύρω μου.

Τι είναι αυτό που κάνει κάποιον Αθηναίο;
Τα τεράστια αποθέματα υπομονής και χιούμορ.
Η σύνδεση με αυτή την πόλη, που έχει υπέροχες
γωνιές για να ξεφύγεις εύκολα και γρήγορα.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός φόβος σου;
Καθημερινός φόβος, αν θα προλάβω να φτάσω
εγκαιρώς στην παράσταση, αν θα βρω να
παρκάρω ή θα πέσω πάλι σε διαδήλωση.

**Το καλύτερο σύνθημα που έχεις δει σε
αθηναϊκό τοίχο;** «Δεν υπάρχουν Έλληνες, δεν
υπάρχουν ξένοι, υπάρχουν μαθητές, τρελοί και
ερωτευμένοι».

Ποιό είναι το αγαπημένο σου εστιατόριο;
Το Νικκί, περουβιανό εστιατόριο με φοβερό
περιβάλλον και φαγητό.

**Σε ποιες πόλεις του εξωτερικού έχεις ζήσει;
Ένα πλεονέκτημα και ένα μειονέκτημά τους σε
σχέση με την Αθήνα;** Έχω ζήσει στη Νέα Υόρκη,
το Λος Άντζελες και το Βερολίνο. Το μειονέκτημα
σε σχέση με την Αθήνα είναι η αποξένωση και οι
απρόσωπες σχέσεις, το πλεονέκτημα είναι τα με-
γάλα πάρκα, η ψυχιά και οι πολλές ευκαιρίες.

Η καλύτερη θέα στην Αθήνα; Οτιδήποτε μέσα
από τα μάτια της γυναίκας μου και του γιου μου.

**Τι θα πρωτοέδειχνες σε έναν ξένο καλεσμένο
σου;** Το Μουσείο της Ακροπόλεως είναι αυτό που
περιμένουν να δουν και που συμπυκνώνει την
ιστορία της πόλης.

**Ποιος μουσικός δικαιούται να γράψει
το σάουντρακ της Αθήνας;** Νομίζω το έκανε
ήδη ο Χατζιδάκις.

Ο αγαπημένος σου περίπατος στην Αθήνα;
Διονυσίου Αεροπαγίτου.

Πώς φαντάζεσαι την Αθήνα σε 50 χρόνια;
Πιο πράσινη, πιο ανθρώπινη, με χρώμα,
φροντίδα και φαντασία.

**Ο Ν.Ψ. είναι ηθοποιός. Πρωταγωνιστεί για δεύ-
τερη χρονιά στη μαύρη κωμωδία «Ο Φάρος» του
Κόννορ Μακφέρσον, σε σκηνοθεσία Κωνσταντίνου
Μαρκουλάκη, στο Θέατρο Αθηνών**

FREDDY

the art of movement

WR.UP[®]
FITS BETTER.

**PATENTED SHAPING
TECHNOLOGY**

Το παντελόνι που **ανορθώνει**
τους γλουτούς & **μαγνητίζει**
όλα τα βλέμματα!

Freddy Greece

ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος της συλλογικότητας για τη βελτίωση του ύψους των μπράτσων στις καρέκλες γραφείου ώστε να μη βρίσκουν επάνω του)

«Συνάδελφε» Κυριάκο Βελόπουλε...

Πραγματικά δεν σας καταλαβαίνω. Αποφασίζετε να καταγγείλετε αυτή την εφημερίδα σαν χρηματοδοτούμενη από τον Σόρος. Λογικό μέχρι εδώ. Αν δεν καταγγείλουμε όποιον θέλουμε ως πράκτορα είναι σαν να αγνοούμε τα βασικότερα ήθη και έθιμα του ελληνισμού. Χωρίς δυο-τρεις χορταστικές, μαμπή-τοιικες συνωμοσίες την ημέρα, θα το διαλύσουμε το μαγαζί.

Αλλά ενώ το έχετε οργανώσει τόσο καλά, ενώ επιτέλους ελπίζω κι εγώ ότι θα αρχίσω να περπατάω με το κεφάλι ψηλά και ότι οι φίλοι μου θα αρχίσουν να με κοιτάζουν με περισσότερο θαυμασμό, βγαίνετε και τα χώνετε μόνο στον Βαγγέλη! Και στα Ellinica Hoaxes! Καταλαβαίνετε πόσο παράλογο είναι; Διαφημίζετε, δηλαδή επιβραβεύετε με το δώρο της προβολής μέσω της εκπομπής σας, αυτούς που θεωρείτε ότι είναι υπάλληλοι του Σόρος! Πράγμα που μόνο ένας πραγματικός υπάλληλος του Σόρος θα έκανε, αν θέλετε τη γνώμη μου... Καταλαβαίνετε, φαντάζομαι. Έχω αρχίσει να σας υποψιάζομαι! Μα την παντόφλα του Παΐσιου!

Αντίθετα, εμάς τους υπόλοιπους μας αγνοείτε παντελώς. Λες και δεν αξίζουμε κι εμείς ένα ημίτρελο σχόλιο από τους οπαδούς σας κάτω από τα κείμενά μας. Λες και είμαστε ένα τίποτα. Λες και εμείς δεν υποστηρίζουμε σωστά τον φίλο μας τον Τζορτζ! Αλλά έτσι ήταν πάντα η μοίρα των αφανών υπαλλήλων. Αυτών που δουλεύουν μεθοδικά και αθόρυβα, για να βγαίνουν κάποιοι άλλοι «υπάλληλοι του Σόρος του μήνα»...

Ε, λοιπόν, αν θέλετε να ξέρετε, είμαι κι εγώ υπάλληλος του Σόρος και απαιτώ το μερίδιο της προσοχής σας που μου αναλογεί. Και μάλιστα μπορώ να μπω και σε λεπτομέρειες για να σας το αποδείξω.

Ήταν μια σκοτεινή νύχτα όταν ήρθα για πρώτη φορά σε επαφή με το μελλοντικό αφεντικό μου. Καθόμουν κουρασμένος από την καθημερινή βιοπάλη και έβλεπα τηλεόραση περιμένοντας να νυστάξω. Και τότε εμφανίστηκε εκείνος... Όχι, δεν ήταν ο ίδιος. Κάποιος άλλος ήταν. Που με κοιτούσε στα μάτια και μου έδειχνε ένα βιβλιαράκι με χειρόγραφες επιστολές του Τζορτζ Σόρος! Χειρόγραφες! Γραμμένες από τον ίδιο τον μεγάλο συνωμοσιολόγο! «Θα είσαι ο μόνος που θα τις έχει» μου έλεγε. «Χειρόγραφες επιστολές από τον ίδιο τον Θεό μας. Τον Τζορτζ Σόρος μας. Τον ηγέτη της Νέας Τάξης πραγμάτων»!

Ε, εσείς ειδικά ξέρετε εξ ιδίας πείρας πόσο πειστικοί μπορεί να είναι αυτοί οι άνθρωποι. Αμέσως φαντάστηκα τον εαυτό μου σαν έναν από τους εκλεκτούς. Σαν να μου προσφέρουν έναν ανεκτίμητο θησαυρό. Αμέσως πήρα τηλέφωνο. Και μετά από λίγο καιρό, μου έστειλαν ένα φωτοτυπημένο βιβλιαράκι δεμένο με σπινάλ. Ε, τα υπόλοιπα είναι ιστορία...

Στην αρχή, ένιωθα πραγματικά εκλεκτός. Επιτέλους θα ήμουν κι εγώ κανονικός υπάλληλος ενός παντοδύναμου ανθρώπου. Αλλά όσο περνούσε ο καιρός και ο κάθε πικραμένος έριχνε ότι βλακεία έκανε στον Σόρος και στους υπαλλήλους του (χωρίς παρεξήγηση, έτσι!), άρχισα να χάνω τον ενθουσιασμό μου. Και πολύ

γρήγορα έπαθα κατάθλιψη. Για να μη σας πω και για τους πόνους στη σπονδυλική στήλη, συνέπεια των συνεχών υποκλίσεων...

Ευτυχώς, ήρθε και πάλι ο μεγάλος εργοδότης μου να με σώσει. Ο υπάλληλός του εμφανίστηκε στην τηλεόραση και μου πρότεινε ένα θαυματουργό φάρμακο. Το «Σοροπόν». Αν το έπαιρνα, δεν θα είχα ανάγκη από γιατρούς και από τα φάρμακα των πολυεθνικών που ήθελαν να με δηλητηριάσουν και να με κάνουν πειθήνιο όργανό τους. Το αγόρασα. Βλέπετε, πάντα χρειάζεσαι κάποιον να σου πουλήσει ελπίδα, όταν την έχεις ανάγκη. Εσείς τουλάχιστον καταλαβαίνετε, φαντάζομαι... Κι έτσι κάπως κατέληξα κι εγώ στο payroll του Τζορτζ Σόρος. Από τότε ότι γράφω και λέω, έχει ένα και μόνο σκοπό. Να υπηρετήσω τους σκοτεινούς σκοπούς του. Οι εχθροί του είναι και δικοί μου. Και οι φίλοι του επίσης. Γι' αυτό σας μιλάω έτσι ανοιχτά. Γιατί καταλαβαινόμαστε. Αφού κι εσείς ως διαφημιστής των «υπαλλήλων του Σόρος», μάλλον δικός μας είστε...

Πλέον είμαι ένας από τους πιστούς του. Συχνάζω στην οδό «Σορού», το μυστικό μας καταφύγιο λόγω ονόματος. Συμμετέχω στις μυστικές τελετές γύρω από το άγαλμα των «Ελληνίδων ΣΟΡΟΠΤΙΜΙΣΤΡΙΩΝ» στην πλατεία Μαβίλη. Και στο κινητό μου τηλέφωνο έχω για ringtone το «Ενα-δύο-τρία ωπ, το 'ριξα στο ΣΟΡΟΛΟΠ»... που είναι κάτι σαν τον ύμνο μας.

Το καλύτερο ξέρετε ποιο είναι; Ότι πλέον έχω κάποιον να του ρίχνω το φταίξιμο για όλα. Περνάω με κόκκινο και τρακάρω κάποιον; Αμέσως λέω ότι ήταν υπάλληλος των αντιπάλων του Σόρος, που τον έβαλαν εκεί για να με δυσφημίσει! Σπάω ένα πιάτο; Καταγγέλλω ότι αυτά διαδίδουν οι υπάλληλοι των αντιπάλων του Σόρος. Εμφανίζεται κάποιος να με κατηγορήσει; Τον βγάξω αμέσως πληρωμένο από τους αντιπάλους του Σόρος... Πλέον, δηλαδή, εγώ δεν φταίω ποτέ. Είμαι πάντα λάδι. Κρίμα που δεν είχα ανακαλύψει πιο νωρίς αυτό το κολπάκι...

Οπότε, δεν έχει νόημα να το κρύβω. Ξεκίνησα να σας γράφω από ζήλεια για τους συναδέλφους μου και κατέληξα να σας εξομολογούμαι. Ίσως είμαι υπό την επήρεια του «Σοροπόν». Ποιος ξέρει... Το σημαντικό είναι ότι βρήκα επιτέλους το θάρρος να σας ζητήσω αυτή τη χάρη: καταγγείλτε κι εμένα! Μόνο εσείς μπορείτε να μου δώσετε αυτό το status – να σε έχει καταγγείλει ένας άνθρωπος του Βλαδίμηρου!

Περιμένω με ανυπομονησία την επόμενη εκπομπή σας...

Υ.Γ. 1 Σας παρακαλώ, στείλτε και κανέναν από αυτούς τους ευθείς οπαδούς σας να αφήσει κανένα οργισμένο σχόλιο κάτω από το κείμενο. Θέλω να τα δείξω σαν παράσημα στο αφεντικό μου...

Υ.Γ. 2 Αν δεν αναφέρετε το όνομά μου σύντομα και έχω τον Βαγγέλη να μου «κουνιέται», θα σας εκδικηθώ. Θα ψηφίσω τον Αρτέμη Σώρρα, που είναι ο άμεσος ανταγωνιστής σας.

Απάνθρωπη θέση εργασίας της εβδομάδας

Οδοντογιάτρος

Μετά το όργιο κατανάλωσης σκορδαλιάς της 25ης Μαρτίου

Θα έπρεπε να υπάρχει μια λέξη για...

«Αποθηχαμένο»

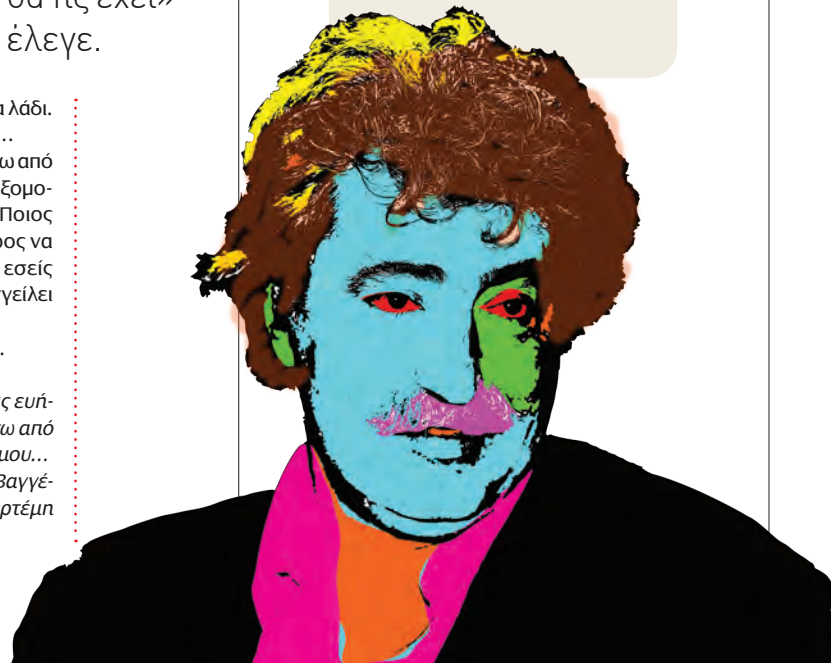
Ένα αρχείο στον υπολογιστή το οποίο ο χρόνος που θα χάσεις για να το βρεις είναι πολύ περισσότερος από τον χρόνο που θα χρειαστείς για να το ξαναφτιάξεις

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Παύλος Πολάκης
«Προσπαθούν να βγάλουν πολιτική υπεραξία από τη γρίπη, από τους νεκρούς της γρίπης. Είμαστε οι πρώτοι υπουργοί, ο Ξανθός και εγώ, που τους ρωτάνε για 111 νεκρούς, 118 νεκρούς, που είναι μία μέτρια χρονιά φέτος σε σχέση με την επιδημία».

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

«Χέστηκα για τους νεκρούς. Το μόνο που με νοιάζει είναι να μην είναι πολλοί για να μην το χρησιμοποιήσουν επικοινωνιακά οι αντίπαλοι».

Εκλογές των Μυροφόρων, της Πεντηκοστής ή της φθινοπωρινής ισημερίας;

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Τα meetings στο Μαξίμου διαδέχονται το ένα το άλλο. Ο «λοχαγός» Βερναρδάκης έχει επωμιστεί ρόλο συντονιστή θαλάμου επιχειρήσεων. Λαμβάνει τις μετρήσεις, τις διαβάζει, εξάγει συμπεράσματα και τα κοινοποιεί στην προϊστάμενη αρχή. Την τελευταία εβδομάδα δύο είναι τα σενάρια που βρίσκονται πάνω στο τραπέζι. Το πρώτο φέρει στην προμετωπίδα μία ημερομηνία: 12η Μαΐου. Το δεύτερο αναφέρεται σε έναν μήνα του χρόνου: «Ιούλιος».

Κάπου δύο χιλιόμετρα μακρύτερα, κατά μήκος της Βασιλίσσης Σοφίας, τρεις Πρεσβείες καταλήγουν σε ένα τρίτο σενάριο το οποίο αποκαλείται και αυτό με το όνομα ενός μηνός: «Σεπτέμβριος». Γιατί όχι «Οκτώβριος» διερωτάται ο συνομιλητής, για να εισπράξει την ελάχιστη πειστική απάντηση: «Ο κόσμος θα είναι χαλαρός ακόμη μετά τις διακοπές». Στην ουσία οι Πρεσβείες δεν ξέρουν τίποτε παραπάνω. Απλά διότι και το Μαξίμου δεν έχει ακόμη αποφασίσει. Δεν έχει φτάσει η στιγμή για να δοθεί το σύνθημα «Ο κύβος ερρίφθη».

Πώς ακριβώς γίνονται οι μετρήσεις που απευθύνονται στο ευρύ κοινό;

Τα επιτελεία στο Μαξίμου και την Πειραιώς, καθώς και οι σοβαροί δημοσκόποι, αντιλαμβάνονται πως ανιχνεύεται μία τιμωρητική τάση των ψηφοφόρων που διοχετεύεται χωρίς να ομολογείται προς μη συστημικές πολιτικές εκφράσεις, ιδιαίτερα όσον αφορά τις Ευρωεκλογές. Υπ' αυτή την έννοια ο εντοπισμός της μη συστημικής - τιμωρητικής ψήφου είναι εξαιρετικά δυσχερές, αν δεν χρησιμοποιηθούν ειδικά εργαλεία τόσο στο ερωτηματολόγιο όσο και στην ανάλυση των α-

ΟΙ ΠΡΕΣΒΕΙΕΣ ΚΑΤΑ ΜΗΚΟΣ ΤΗΣ Β. ΣΟΦΙΑΣ ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΟΡΘΟΛΟΓΙΚΑ. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΑΝΟΡΘΟΛΟΓΙΚΑ. ΕΚΕΙ ΕΝΤΟΠΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

παντήσεων. Ιδιαίτερα όσον αφορά στους ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ, του 2012 και του 2015. Το ίδιο ισχύει και για ένα τμήμα των δεξιών ψηφοφόρων οι οποίοι έλκονται από μη συστημικές εκδοχές. Τα δημοσκοπικά αυτά εργαλεία, που θα επέτρεπαν μία ποιοτική και ποσοτική αναβάθμιση των μετρήσεων, επιβαρύνουν εκθετικά το κόστος των δημοσκοπήσεων. Η αγορά των ΜΜΕ δεν σπκώνει τέτοια κόστη. Μόνο οι ισχυροί κομματικοί μηχανισμοί, ελάχιστοι επιχειρηματίες και ενδεχομένως μία ή δύο πρεσβείες θα είχαν θεωρητικά τη δυνατότητα να ζητήσουν τέτοιες αναβαθμισμένες μετρήσεις. Ακόμα και έτσι, τα αποτελέσματα πιθανόν να μην ήταν τα αναμενόμενα. Οι τελευταίες προεδρικές εκλογές στις ΗΠΑ κατέδειξαν το πρόβλημα ασφαλούς μέτρησης της αντισυστημικής ψήφου. Το ίδιο ακριβώς φαινόμενο παρατηρήθηκε και με το δημοψήφισμα για το BREXIT.

Πάμε λίγο πίσω. Στο ημίφως του Μαξίμου το επιτελείο του Τσίπρα έχει καταθέσει δύο ημερομηνίες. Ας αρχίσουμε εξετάζοντας το σενάριο του Ιουνίου. Η υλοποίηση αυτής της εκδοχής εξαρτάται άμεσα από το αποτέλεσμα των Ευρωεκλογών. Αν η διαφορά είναι σχετικά μικρή και η Νέα Δημοκρατία είναι πρώτη, τότε ο Τσίπρας θα προκηρύξει άμεσα εκλογές για να προλάβει να μαζέψει ό,τι μπορεί και κυρίως για να μην αφήσει ελεύθερο πεδίο ελιγμών στον Κυριάκο Μητσοτάκη κατά τη διάρκεια του θέρους.

Πάμε στο πρώτο σενάριο με ημερομηνία 12 Μαΐου. Αυτό εξαρτάται από τις μετρήσεις και την optimum διαφορά μεταξύ των δύο κομμάτων. Αν η διαφορά παλεύεται στα σοβαρά και οι τάσεις συσπείρωσης το επιτρέπουν (θα εξαρτηθεί και από το πώς θα καταλήξει η διαπραγμάτευση με

τους δανειστές για την πρώτη κατοικία και τα επιχειρηματικά κόκκινα δάνεια), κι αν οι προοπτικές καταδεικνύουν πως στην πορεία ο ΣΥΡΙΖΑ οδεύει σε καταστροφή, τότε ο Τσίπρας θα προκηρύξει βουλευτικές εκλογές πριν την Ευρωκάλη. Ποιο είναι το πρόβλημα με αυτό το σενάριο; Το χρονοδιάγραμμα. Για να διεξαχθούν εκλογές τη 12η Μαΐου πρέπει να προκηρυχθούν ένα μήνα πριν. Μεσολαβεί και το Πάσχα. Το Μαξίμου πρέπει να έχει αποφασίσει μέσα στις δύο επόμενες εβδομάδες. Δεν υπάρχουν δηλαδή χρονικά περιθώρια για ελιγμούς ούτε υπάρχει χρόνος αναμονής.

Γιατί όμως οι Πρεσβείες επιμένουν στο τρίτο σενάριο, αυτό του Σεπτεμβρίου - Οκτωβρίου; Διότι απλά σκέπτονται ορθολογικά. Εκτιμούν δηλαδή πως ο Τσίπρας χρειάζεται χρόνο ώστε οι κινήσεις του να αποδώσουν καρπούς. Ποιες είναι αυτές οι κινήσεις; Χορηγίες, παροχές, διορισμοί, εναγκαλισμός με Κεντροαριστερούς, ανταλλαγές ψηφοφόρων με τοπικά σχήματα στις Δημοτικές εκλογές, μερική λήθη όσον αφορά στις Πρέσπες. Οι Πρεσβείες κατά μήκος της Βασιλίσσης Σοφίας σκέπτονται ορθολογικά. Η ελληνική πολιτική σκηνή λειτουργεί ανορθολογικά. Εκεί εντοπίζεται το πρόβλημα ερμηνείας των πολιτικών προθέσεων.

Ο Economist, το κώνιο και ο «παρεοκρατικός καπιταλισμός» του Μητσοτάκη

Στα τέλη της εβδομάδας που μας πέρασε ο βρετανικός «Economist», όστις απηχεί παραδοσιακά τη συντηρητική ερμηνεία των πραγμάτων του City του Λονδίνου, προχώρησε σε μία εκτίμηση ως προς το ελληνικό πολιτικό σκηνικό. Ο Τσίπρας προετοιμάζεται να πιει το κώνιο σε κατάσταση ηρεμίας και νηφαλιότητας και ο Μητσοτάκης προετοιμάζεται να αναλάβει την εξουσία με την «παρέα» του, που λόγω καταγωγής και πολιτικής παράδο-

σης δεν ικανοποιεί τους κύκλους του City. Προφανώς στις ελληνικές εκλογές δεν ψηφίζουν οι «κουστούματοι» του χρηματοπιστωτικού κέντρου του Λονδίνου. Συνήθως ο «Economist» είναι προσεκτικός. Αποφεύγει να εκτεθεί ως προς τα μελλούμενα επιχειρώντας να τα έχει καλά με όλες τις πιθανές εκδοχές. Αυτή τη φορά το βρετανικό περιοδικό προχώρησε και σε έκδοση χρησμού.

Μήπως λοιπόν ο Αλέξης Τσίπρας ολοκλήρωσε τον κύκλο «υποχρεώσεων» που είχε αναλάβει και έφθασε η ώρα να αποχωρήσει; Ο «κύκλος» περιελάμβανε την ολοκλήρωση της πρώτης φάσης του ελληνικού προγράμματος διάσωσης, τη διευθέτηση εκκρεμοτήτων στα Βαλκάνια (επιτεύχθηκε το μείζον με τις Πρέσπες αλλά όχι το έλασσον με την Αλβανία) καθώς και τη διαχείριση του σημαντικού ζητήματος που είναι η οικοδόμηση του «Μίνι ΝΑΤΟ» στην Ανατολική Μεσόγειο με Ισραήλ και Κύπρο, αργότερα και Αίγυπτο υπό τη στρατιωτική ομπρέλα των ΗΠΑ και της Γαλλίας. Όλα τα παραπάνω ολοκληρώθηκαν ή βρίσκονται σε στάδιο υλοποίησης. Τώρα χρειάζεται να βρεθεί κάποιος άλλος για να «τρέξει» τα επόμενα στάδια. Η συντηρητική Ευρώπη και το Λονδίνο «βλέπουν» Μητσοτάκη, αν και γνωρίζουν πως το κόμμα του ούτε εκσυγχρονίστηκε ούτε επιδιώκει να εκσυγχρονιστεί. Το City βλέπει τη Νέα Δημοκρατία ως μία ανομοιογενή παράταξη «παρεοκρατικού καπιταλισμού» που έρχεται στην εξουσία περισσότερο με αρπακτικές διαθέσεις παρά με νεωτεριστικές επιδιώξεις. Τι υπονοούν; Πως στην Αθήνα το πολιτικό προσωπικό είναι παλαιάς κοπής. Προφανώς η διαπίστωση είναι ακριβής. Θα «δουλέψουν», λοιπόν, με τα «εργαλεία» που διαθέτουν. Έστω και αν δεν πολυπιστεύουν στην αποτελεσματικότητά τους. **Α**

berchelin

Let the algorithm play. Listen to your tweets. Open your ears to data.

03.04

04.04

DATA MINING /
LIVE SCORING

Alexandros Drymonitis
ARTéfacts ensemble

ONASSIS
STEGI

Σπύρος Βούγιας

Έρχομαι συνέχεια από τη Θεσσαλονίκη

Διεκδικεί τη δημαρχία για τρίτη φορά και περιγράφει τους στόχους του στην ATHENS VOICE

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ
Φωτό © ΚΩΣΤΑΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ

ποψηφιστήτων, η δική μας προσπάθεια παραμένει διακριτή και ισχυρή, πολύ κοντά στη διεκδίκηση της 2ης θέσης σε όλες τις δημοσκοπήσεις. Και, εάν συμβεί αυτό, υπάρχουν μεγάλες πιθανότητες νίκης, αφού το πολυσυλλεκτικό ψηφοδέλτιό μας ευρίσκεται στο μέσον του πολιτικού φάσματος και θα αποτελέσει ισχυρό πόλο συσπείρωσης στον δεύτερο γύρο.

Διεκδικείτε τον Δήμο με τη στήριξη του ΚΙΝΑΛ και του Ποταμιού, δηλώνετε ωστόσο ανεξάρτητος υποψήφιος. Είναι σημαντική για εσάς αυτή η επισήμανση; Ξεκίνησα πολύ νωρίς και μόνος την κούρσα των εκλογών, πριν ένα χρόνο περίπου. Δεν ρώτησα κανέναν, παρά μόνο την πόλη, και όταν δέχθηκα το πρώτο θετικό της νεύμα, πήρα την απόφαση να προχωρήσω. Είναι προφανές ότι θα έφτανε ως το τέλος, ανεξαρτήτως της στήριξης κάποιου κόμματος, υπερβαίνοντας τη διχαστική πόλωση των δύο μεγαλύτερων κομμάτων γύρω από τη συμφωνία των Πρεσπών. Στην πορεία προέκυψε αρχικά η στήριξη του Ποταμιού (λόγω και της στενής συνεργασίας μου με τον Νίκο Νυφούδη) και αργότερα του ΚΙΝΑΛ, που αποφάσισε να μας υποστηρίξει πολιτικά, μετά από πολλές, είναι αλήθεια, σκέψεις και άλλες αναζητήσεις. Έτσι πρέπει να γίνονται τα πράγματα: οι υποψήφιοι να προηγούνται και τα κόμματα ύστερα να εκφράζουν την όποια προτίμησή τους. Δεν πρόκειται για κάποιο πολιτικό τέχνασμα αλλά για θέμα αρχής. Γιατί ένας υποψήφιος που εξαρτά την κάθοδό του από κομματικό χρίσμα είναι υποχρεωμένος να στηρίζει κάθε κομματική απόφαση, ενώ ένας ανεξάρτητος προτάσσει πάντοτε τα θέματα της πόλης, χωρίς να ταυτίζεται υποχρεωτικά με τον κομματικό φορέα ο οποίος τον στηρίζει.

Κάθε δήμαρχος θα επιθυμούσε να συνδέσει το όνομά του με ένα μεγάλο έργο. Εσείς αναφέρετε στο πρό-

Τι κάνει τον Σπύρο Βούγια τόσος αθεράπευτα Θεσσαλονικέας; Παραφράζοντας έναν στίχο του αγαπημένου του ποιητή Τάκη Σινόπουλου, ο Σπύρος Βούγιας «έρχεται συνέχεια από τη Θεσσαλονίκη» και έχει ένα εξαιρετικό πλάνο για μια «ΠΟΛΗΧρωμη» συμπρωτεύουσα. Ο καθηγητής του ΑΠΘ και ενεργός πολίτης από το 1994, που από τον άγριο ρομαντισμό του '98 και την ανεκπλήρωτη ελπίδα του 2002 βρέθηκε στα έδρανα της Βουλής και τα υπουργικά χαρτοφυλάκια προτού αποστασιοποιηθεί διακριτικά από την κεντρική πολιτική σκηνή, διεκδικεί για τρίτη φορά τη δημαρχία της πόλης. Με ακλόνητη αισιοδοξία και μεγαλύτερη ωριμότητα, με ολοκληρωμένο πρόγραμμα 100 πρώτων εβδομάδων, το οποίο έχει ήδη εκτεθεί στους δημότες της Θεσσαλονίκης, με την επίσημη υποστήριξη ΚΙΝΑΛ και Ποταμιού, ο συγκοινωνιολόγος με το κοσμοπολίτικο προφίλ φαντάζει σαν ο φυσικός διάδοχος της εξωστρεφούς αντίληψης για τη δημοτική διοίκηση, όπως αυτή ξεδιπλώθηκε κατά την περίοδο της δημαρχίας του Γιάννη Μπουτάρη. Με ποιον τρόπο θα κατορθώσει να κερδίσει την εμπιστοσύνη των ψηφοφόρων της Θεσσαλονίκης αυτός ο γνήσιος εκπρόσωπός της; Και ποια εμπόδια θα χρειαστεί να αντιπαρέλθει έως τον Μάιο; Ο Σπύρος Βούγιας τολμά να ονειρεύεται και δηλώνει στην ATHENS VOICE πως μια «ΠΟΛΗΧρωμη Θεσσαλονίκη» είναι εφικτή.

Δηλώνετε ότι επιθυμείτε να διοικήσετε την πόλη για να την πάτε «πιο πέρα από εκεί που την άφησε ο Γιάννης Μπουτάρης, χωρίς να κλείσουμε τους ανοιχτούς ορίζοντες». Πώς αξιολογείτε το έργο της απελθούσας διοίκησης; Και τι στοχεύετε να πράξετε διαφορετικά; Θυμάμαι ακόμη εκείνο το ιστορικό βράδυ του Οκτωβρίου του 2010, όταν η «Πρωτοβουλία» του Γιάννη Μπουτάρη κέρδισε τον Δήμο Θεσσαλονίκης, ύστερα από «24 χρόνια μοναξιάς». Στην πραγματικότητα ήταν η συνέχεια και η ολοκλήρωση της προσπάθειας που είχαμε ξεκινήσει το '98 και με δική μου ευθύνη δεν ολοκληρώθηκε, κάτω από το βάρος τόσων πολλών και ετερόκλητων προσδοκιών. Προφανώς, δεν ήμουν έτοιμος τότε.

Το 2010, όμως, η πόλη γύρισε σελίδα και ένας φρέσκος άνεμος ελπίδας και αισιοδοξίας φύσηξε ξαφνικά και ξύπνησε τους ράθυμους και απογοητευμένους Θεσσαλονικείς. Εξωστρέφεια, ήπιες αναπλάσεις, άνοδος των τουριστικών επισκέψεων, ευφάνταστες πολιτιστικές παρεμβάσεις, ανεκτικότητα στα δικαιώματα και στην ελεύθερη έκφραση, καλύτερη αισθητική, ήταν η μία όψη του νομίσματος.

Από την άλλη πλευρά, όμως, το κουρασμένο σώμα της πόλης συνέχιζε να υποφέρει: κλειστά μαγαζιά, μουτζουρωμένοι τοίχοι, ξέχειλοι κάδοι, σπασμένα πλακάκια, γλίτσα και μηχανάκια στα πεζοδρόμια, εκτεταμένη παραβατικότητα και αστική βία παντού. Η εικόνα αυτή κυριάρχησε απόλυτα κατά τη δεύτερη θητεία της διοίκησης, όταν ο δημόσιος χώρος καταπατήθηκε πλήρως και χάθηκε οριστικά ο στόχος της πρόασης και της ανάκτησής του.

Το συνολικό ισοζύγιο είναι, κατά τη γνώμη μου, θετικό. Ο Πάννης Μπουτάρης άνοιξε τους ορίζοντες της πόλης και ενίσχυσε τον κοσμοπολίτικο χαρακτήρα της, έχασε όμως τελικά το δύσκολο στοίχημα με τα προβλήματα της καθημερινότητας. Εδώ θα δώσουμε εμείς έμφαση, για να συμπληρώσουμε τα κενά και να βελτιώσουμε αισθητά την εικόνα της πόλης και την ποιότητα της ζωής των πολιτών.

Οι πρώτες δημοσκοπήσεις προσφέρουν υλικό για προβληματισμό αλλά και αρκετές ελπίδες για πλάσarisma στον δεύτερο γύρο, όπου όλα είναι εφικτά. Είναι ρεαλιστική η πιθανότητα για το 20% στο οποίο προσβλέπετε; Είναι παράξενες αυτές οι εκλογές και διεξάγονται σε μια ανοχύρωτη πόλη. Νέο, διαλυτικό εκλογικό σύστημα, μεγάλος αριθμός υποψηφίων, επιβολή του τεχνητού διπολισμού Σύριζα - ΝΔ, προκλητική σπατάλη χρημάτων, άνιση προβολή υποψηφίων χωρίς κανόνες δεοντολογίας από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Μέσα σ' αυτό τον ορυμαγδό, οι δημοσκοπήσεις είναι αμήχανες αλλά και ευάλωτες σε επηρεασμό. Παρ' ότι επιχειρείται, πάντως, η μεθοδευμένη ενίσχυση των δύο κομματικών υ-

γραμμα των 100 πρώτων εβδομάδων σας μια σειρά παρεμβάσεων: Ανάπλαση της πλατείας Ελευθερίας, πεζοδρόμηση της Αγίας Σοφίας κάτω από την Τσιμισκή, το έργο στη Δημητρίου Γούναρη και στην πλατεία Φαναριωτών, ανάπλαση της πλατείας Αριστοτέλους μέχρι την Κασσάνδρου. Είναι εφικτά όλα αυτά σε τόσο σύντομο διάστημα; Είμαι υπέρ των μικρών σημειακών παρεμβάσεων σε κάθε γειτονιά και κυρίως στις πυκνοδομημένες περιοχές που οικοδομήθηκαν βίαια την εποχή της αλόγιστης αντιπαροχής. Υπάρχει, όμως, μια εμβληματική ανάπλαση που θα ήθελα να ολοκληρώσω και να αφήσω ως παρακαταθήκη, που θεωρώ πως θα αλλάξει την εικόνα και τη λειτουργία της πόλης: η πεζοδρόμηση της Λεωφόρου Νίκης, στην παλιά παραλία. Σπεύδω να εξηγήσω, για όσους δικαιολογημένα ανησυχούν για τις επιπτώσεις αυτής της ανάπλασης, πως έχουν διασφαλιστεί όλες οι προϋποθέσεις για την εκτροπή της κυκλοφορίας σε εναλλακτικές διαδρομές, ώστε να μη δημιουργηθεί κανένα πρόβλημα κυκλοφοριακής συμφόρησης. Αντιθέτως, θα αντιμετωπιστεί ριζικά το βασανιστικό πρόβλημα της παράνομης στάθμευσης στους κεντρικούς άξονες Τσιμισκή και Βασ. Όλγας, με τη δημιουργία μιας αποκλειστικής λωρίδας για λεωφορεία αντίθετης κίνησης (contra flow bus lane), όπως έγινε και στην οδό Πανεπιστημίου στην Αθήνα. Με τον τρόπο αυτό θα γίνει πιο κεντροβαρική και η καθημερινή επιστροφή χιλιάδων επιβατών των λεωφορείων, καθώς οι σημερινές στάσεις ευρίσκονται πολύ μακριά από τις κατοικίες τους. Πέρα, όμως, από τις αναγκαίες προσαρμογές, που πρέπει να γίνουν και έχουν μελετηθεί μέχρι την τελευταία τους λεπτομέρεια, η πρόταση αυτή μπορεί να γίνει η νέα «μεγάλη ιδέα» για τη Θεσσαλονίκη. Θα αλλάξει θετικά τη εικόνα του προσώπου της, θα ανοίξει το βλέμμα της προς τον ορίζοντα και θα αποκαταστήσει τη διαταραγμένη σχέση της πόλης με τη θάλασσα.

Ποτέ στο παρελθόν του ΟΑΣΘ οι υπηρεσίες του δεν υπήρξαν τόσο ανεπαρκείς. Πώς θα αποκαταστήσετε την εμπιστοσύνη του δημότη στο κυριότερο μέσο συγκοινωνίας του; Αποδείχθηκε καταστροφική για την πόλη η βίαιη κρατικοποίηση του ΟΑΣΘ, η μετατροπή δηλαδή ενός προβληματικού, κρατικοδότη οργανισμού σε κρατικό, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως πυλώνας πολιτικής και επικοινωνιακής χειραγώγησης της πόλης. Φυσικά, η υπόθεση εξελίχθηκε σε μπουύμερανγκ για την κυβέρνηση, αφού το «σοσιαλιστικό» πείραμα που δοκίμασε ήταν τόσο οπισθοδρομικό, που δεν μπορεί να εξυπηρετήσει τους Θεσσαλονικείς. Αραιά δρομολόγια, παλιά και ξεχαρβαλωμένα λεωφορεία, κατάρρευση του συστήματος τηλεματικής, εισιτηριοδιαφυγή, μεγάλες καθυστερήσεις, βασανιστική ταλαιπωρία του επιβατικού κοινού. Η ταπεινωτική αυτή κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο. Σε όλο τον κόσμο, οι δημόσιες συγκοινωνίες χρειάζονται δύο πράγματα για να αναπτυχθούν: επενδύσεις και τεχνογνωσία. Μέχρι το τέλος του 2019, σύμφωνα και με τη σχετική κοινοτική οδηγία, θα προκηρύξουμε ανοιχτό διεθνή διαγωνισμό για την παραχώρηση τμημάτων του μεταφορικού έργου σε (περισσότερους από έναν) ιδιώτες παρόχους, με βάση, πάντοτε, αυστηρές προδιαγραφές ποιότητας του στόλου των οχημάτων και του επιπέδου εξυπηρέτησης. Έτσι, θα έρθουν στην πόλη τα πιο σύγχρονα και καθαρά λεωφορεία, με το χαμηλότερο δυνατό κόστος αλλά και με αυστηρό έλεγχο της προσφερόμενης ποιότητας της μετακίνησης από την πολιτεία και την πόλη. Έτσι λειτουργούν όλες οι σοβαρές ευρωπαϊκές μητροπόλεις, συνδυάζοντας τον κρατικό σχεδιασμό με τις ιδιωτικές επενδύσεις και την προηγμένη τεχνογνωσία, προσφέροντας υπηρεσίες υψηλής ποιότητας στους επιβάτες.

Ως συγκοινωνιολόγος με σημαντικό έργο και μεγάλη ακαδημαϊκή σταδιοδρομία, ασφαλώς τοποθετείτε στην κορυφή των προτεραιοτήτων σας ζητήματα, όπως τη βιώσιμη αναδιανομή του αστικού οδικού δικτύου, την εκλογίκευση του συστήματος ελέγχου στάθμευσης, τον επανασχεδιασμό του λεηλατημένου δημόσιου χώρου. Υπάρχει ελπίδα για μια καλύτερη καθημερινότητα στη Θεσσαλονίκη; Φυσικά υπάρχει ελπίδα και δυνατότητα. Παρά τα προβλήματα και την έλλειψη ενδιαφέροντος, η Θεσσαλονίκη δεν έχει ανεπίστρεπτα καταστραφεί. Εκτιμώ, μάλιστα, πως θα μπει σύντομα σε μια σταδιακή φάση ανάπτυξης. Οι προβλεπόμενες επενδύσεις για την επέκταση του λιμανιού, η κατασκευή του νέου επιβατικού αεροσταθμού, η πολυαναμενόμενη ολοκλήρωση του μετρό και η ηλεκτροκίνηση του σιδηροδρομικού δικτύου προς την Αθήνα, θα επεκτείνουν το φάσμα της επιρροής και της ακτινοβολίας της στον ευρύτερο χώρο της ΝΑ Ευρώπης. Στο πλαίσιο αυτό, το όραμά μας δίνει προτεραιότητα σε μια βιώσιμη αναδιανομή του δημόσιου χώρου, υπέρ των πιο ευάλωτων χρηστών του οδικού δικτύου (πεζοί και ΑΜΕΑ, ποδηλάτες, επιβάτες λεωφορείων) έναντι των ιδιωτικών αυτοκινήτων. Συγκεκριμένα, από το 70-30% που είναι σήμερα υπέρ του Ι.Χ. να γίνει τουλάχιστον 50-50% μέσα στην επόμενη δεκαετία. Έτσι, θα συμβάλουμε και στην πλαντική μάχη κατά της κλιματικής αλλαγής και του φαινομένου του θερμοκηπίου, επιτυγχάνοντας τη μείωση του ανθρακικού αποτυπώματος της πόλης.

Η πρόταση για έξι μικρά «δημαρχεία» σε όλα τα διαμερίσματα του Δήμου είχε αποτελέσει αντικείμενο ενδιαφέροντος και για την προηγούμενη διοίκηση. Η «Πολύχρωμη Θεσσαλονίκη» την επαναφέρει. Τι το διαφορετικό μπορεί να προσφέρει; Από το 1986, που ήμουν για πρώτη φορά υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος με τον Στέλιο Νέστορα, θυμάμαι πως επαναλαμβάνουμε κάθε φορά αυτή την ανεκπλήρωτη υπόσχεση. Ακούγεται πια λιγάκι ειρωνικό, αφού, όχι μόνο δεν υλοποιήθηκε κάτι τέτοιο, αλλά η απομόνωση και η απραξία των κοινοτικών συμβουλίων αυξήθηκε ακόμη περισσότερο. Γι' αυτό, το μόνο που μπορού να υποσχεθώ και θα το κάνω, είναι η δέσμευση της προσωπικής μου παρουσίας στα κοινοτικά συμβούλια, κάθε 15 μέρες που συνεδριάζουν. Ενδιαμέσως, θα παρευρίσκεται κάθε φορά ένας αρμόδιος αντιδήμαρχος, ανάλογα με τα θέματα που συζητούνται. Έτσι θα αποκατασταθεί η έλλειψη επικοινωνίας που παρατηρείται σήμερα μεταξύ κεντρικού δήμου και κοινοτήτων και θα αποκτήσει νόημα και ενδιαφέρον η ενασχόληση και η συμμετοχή των εκπροσώπων κάθε γειτονιάς στη λήψη των αποφάσεων.

Το εκλογικό αποτέλεσμα στον δεύτερο μεγαλύτερο δήμο της χώρας έχει πάντοτε έναν έντονο συμβολισμό. Τι μήνυμα πιστεύετε ότι θα δώσει η Θεσσαλονίκη τον Μάιο; Και πού πιστεύετε ότι θα κριθεί αυτή η αναμέτρηση;

Υπάρχει πραγματικά, ένας ισχυρός αλλά λανθασμένος συμβολισμός: τι κομματικό χρώμα θα πάρει το βράδυ των εκλογών στον πολιτικό χάρτη της επικράτειας, μαζί με την Αθήνα, τον Πειραιά και τις 13 περιφέρειες. Κανείς δεν δίνει δεκάρα για τα χαρακτηριστικά και τις ικανότητες του νέου δημάρχου, παρά μόνο για την κομματική του ταυτότητα. Η Θεσσαλονίκη δεν είναι όμως μια κοινή πόλη αλλά μια σειρά από έννοιες και συμβολισμούς, τραύματα και διαψεύσεις. Χρειάζεται να επινοήσει από την αρχή τη νέα της φυσιογνωμία, την καινούργια της ταυτότητα, με αφετηρία τις επόμενες δημοτικές εκλογές. Αυτό, λοιπόν, είναι το μήνυμα που θα ήθελα να προκύψει: η Θεσσαλονίκη ανοίγει τα φτερά της για να πετάξει, επιλέγοντας τον κατάλληλο δήμαρχο που θα την οδηγήσει στο μέλλον.

Πώς θα επικοινωνήσετε τις θέσεις σας κατά το διάστημα που απομένει έως τις εκλογές; Σας προβληματίζει το γεγονός ότι οι αντίπαλοί σας διαθέτουν μεγαλύτερους πόρους και αυξημένη προβολή; Με προβληματίζει και το θέτω συχνά, παρότι δεν μου αρέσει καθόλου να γκρινιάζω. Γνωρίζω, άλλωστε, ότι μπορεί να «αγοράσει» κάποιος λίγη αναγνωρισιμότητα, όχι όμως και δημοφιλία ή συμπάθεια, στοιχεία που διαθέτω, συγκριτικά τουλάχιστον, με τους συνοψιψηφίους μου. Με ενοχλεί, όμως, πολύ η προκλητική σπατάλη μαύρου χρήματος, ιδιαίτερα αυτή την εποχή. Το χειρότερο είναι πως η αγορά επικοινωνιακού χρόνου από κάποιους συνδυάζεται με προφανή αποκλεισμό της δικής μας παράταξης, πρακτική που άπτεται θεμάτων δημοσιογραφικής δεοντολογίας και δημοκρατίας. Η απάντησή μας είναι να παράγουμε

σημαντικά και ενδιαφέροντα γεγονότα, «υποχρεώνοντας» τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης να μας προβάλουν, εάν επιθυμούν, φυσικά, να διατηρήσουν κάποια ψήγματα αντικειμενικότητας και αξιοπιστίας.

Η γεωπολιτική συγκυρία για τη Θεσσαλονίκη παρουσιάζει ιδιαιτερότητες, ενώ η συμφωνία των Πρεσπών αφήνει καθημερινό αντίκτυπο. Πώς θα θέλατε να διαχειριστεί η πόλη τις εξελίξεις; Η συμφωνία των Πρεσπών είχε ήδη μια πρώτη, αρνητική συνέπεια για τον τόπο: με τον τρόπο που μεθοδεύτηκε, δίχασε τον ελληνικό λαό και δημιούργησε ένα βαθύ και αγεφύρωτο ρήγμα. Η πόλη πρέπει να κινηθεί προς την κατεύθυνση της κάλυψης αυτού του ρήγματος και την εθνική ομοψυχία, σε μια προσπάθεια να αποτραπούν, ή έστω να μειωθούν δραστηρίως, οι κίνδυνοι που μπορεί να προκύψουν από την εφαρμογή της στην πράξη. Πατί, μια σοβαρή αποτίμηση μιας τόσο κρίσιμης διακρατικής συμφωνίας, δεν μπορεί να γίνει μέσα στον βραχύ και πιεστικό χρόνο της προεκλογικής πολιτικής συγκυρίας αλλά μόνο στον μακροπρόθεσμο, ιστορικό χρόνο, όταν θα έχουν αποκαλυφθεί όλες οι κρυφές πτυχές και λεπτομέρειές της. Ως τότε, όμως, η πόλη, που προβληματίζεται, ανήσυχει και αντιδρά σε όσους αμφισβητούν τον αυτονόμο και σωματικά βιωμένο πατριωτισμό της, πρέπει να διαχειριστεί το ζήτημα δημιουργικά και με αυτοπεποίθηση. Πείθοντας τους γείτονες και τους ευρωπαίους εταίρους πως η μόνη οδός προς την ανάπτυξη της περιοχής είναι η σταθερότητα και η συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών, χωρίς απόπειρες αναζωπύρωσης αλυτρωτικών επιδιώξεων και επικίνδυνων εθνικισμών.

Θεωρείτε πως η δεδομένη χρονική στιγμή θα μπορούσε να επιτρέψει στα συντηρητικότερα στοιχεία της πόλης να επικρατήσουν; Εδώ πρόκειται για ένα λαϊκιστικό επικοινωνιακό τέχνασμα της κυβέρνησης, που επιχειρεί να κατασκευάσει έναν «φανταστικό εχθρό», προκειμένου να υποστηρίξει το πολιτικό της αφήγημα. Στην περίπτωση αυτή δυσφημεί τη Θεσσαλονίκη, παρουσιάζοντάς την ως τόπο όπου «επιάζεται το αυγό του φιδιού» και χαρακτηρίζοντας συλλήβδην ως «ακροδεξιούς» και «φασίστες» όσους διαφωνούν με τη συμφωνία των Πρεσπών. Όσοι προωθούν τις μεθοδεύσεις αυτές δεν διστάζουν να παρουσιάζουν τη Θεσσαλονίκη σαν πρωτεύουσα, δήθεν, ενός νέου «παρακράτους», και τους Θεσσαλονικείς περίπου ως παρακρατικούς, ώστε να απαξιώσουν τις αντιδράσεις τους. Αυτό είναι πολύ άδικο και προφανώς αντιφατικό, γιατί τα τελευταία χρόνια, ειδικά με τη διοίκηση Μπουτάρη, η πόλη έκανε ανοίγματα ανεκτικότητας και δικαιωτισμού προς κάθε κατεύθυνση. Αισθάνομαι ότι ζω σε μια πόλη ζωντανή και γεμάτη ενέργεια, στην οποία φυσάει ένας αέρας ελευθερίας, δημοκρατικής παράδοσης και πολυφωνίας. Για αυτό, άλλωστε, επιλέξαμε τον τίτλο «ΠΟΛΥΧΡΩΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ» για το όνομα του συνδυασμού μας.

Τι το διαφορετικό διακρίνετε στις καθημερινές σας επαφές με τον κόσμο σε σχέση με την καμπάνια του 1998, ή την επόμενη, του 2002; Ο συνδυασμός «Ανθρώπινη Πόλη» εξαπλώθηκε μέσα από τα τραπέζια του «Σαντέ», σε μια ατμόσφαιρα σχεδόν παρεϊστική. Σήμερα οι εκστρατείες διεξάγονται με επιτελεία social media και στοχευμένες διαφημίσεις. Αλλιώςτικοί καιροί, άλλες τακτικές; Ήταν μια άλλη εποχή, μια άλλη χώρα. Συμπωματικά, ήταν και μια καλή στιγμή για την πόλη (αμέσως μετά την Πολιτιστική Πρωτεύουσα), που συνέπεσε και με μια δική μου ευφορική περίοδο. Έτσι στήθηκε εκείνη η ξέφρενη προεκλογική εκστρατεία, μια ξαφνική γιορτή. Τώρα, 20 χρόνια μετά, δεν είμαι πια νέος ηλικιακά αλλά αισθάνομαι καινούργιος, έμπειρος και δυνατός. Στην πολιτική, όπως και στη ζωή, το να πέφτεις και να ξανασηκώνεσαι είναι γόνιμο και διδακτικό. Αυτή τη φορά η πόλη με γνωρίζει καλά, με τα θετικά και τα αρνητικά μου (αρνητικά δεν έχει μόνο όποιος δεν κάνει τίποτα). Πορεύομαι χρόνια ως ένας δημόσιος επιστήμονας, ένας επίμονος συγκοινωνιολόγος. Δεν κρατάω τίποτα κρυφό, τα παιδιά μας ζουν και εργάζονται στο εξωτερικό, γυρίσαμε με τη Λένα στο πατρικό διαμέρισμα στην παλιά μου γειτονιά (προέκταση Μητροπόλεως), αφού περιπλανηθήκαμε παντού, στην πόλη και στον κόσμο. Αυτή την περίοδο, ύστερα από αρκετό καιρό «ταυτίζομαι ξανά με τον εαυτό μου», οφείλω να μιλώ με τις πράξεις μου και αυτές να μιλούν για μένα. Αισθάνομαι, ούτως ή άλλως, βαθιά ευγνώμων προς τη «ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ» και το μόνο που θέλω είναι να της ανταποδώσω κάτι από όλα όσα αυτή απλόχερα μου πρόσφερε. **▲**

www.athensvoice.gr
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

Μιχάλη Μπλέτσα, πώς επηρεάζουν τη ζωή μας τα social media;

Ο διευθυντής πληροφορικής στο MITMediaLab και μέλος του Κύκλου Πρεσβευτών STEmpowering Youth του Ιδρύματος Vodafone μάς μιλάει για το μέλλον των κοινωνικών δικτύων

Του ΓΙΑΝΝΗ ΤΣΑΚΑΛΟΥ

Ποια ήταν η πρώτη σας επαφή με τον ψηφιακό κόσμο και πώς εξελίχθηκε; Είχα τα ηλεκτρονικά σαν χόμπι από την τρίτη δημοτικού με την ασύρματη επικοινωνία να με ελκύει περισσότερο. Στις αρχές της δεκαετίας του '80 μέσω μιας προγραμματιζόμενης αριθμομηχανής Hewlett Packard και στη συνέχεια με ένα SinclairZX Spectrum ξεκίνησα με τους υπολογιστές. Το ταξίδι συνεχίζεται ακόμα.

Το διαδίκτυο έχει αλλάξει τη ζωή πολλών ανθρώπων. Για εσάς ποια αλλαγή είναι η πιο σημαντική, τόσο σε παγκόσμιο όσο και σε προσωπικό επίπεδο; Η αφαίρεση των γεωγραφικών και χρονικών περιορισμών στην επικοινωνία και η επιτάχυνση στην παραγωγή και διάδοση γνώσης. Για μένα προσωπικά η δυνατότητα να παραμένω Έλληνας, έχοντας ζήσει το μεγαλύτερο πλέον μέρος της ζωής μου στις ΗΠΑ.

Ως διευθυντής πληροφορικής στο MIT Media Lab ασχολείστε ιδιαίτερα με τα κοινωνικά δίκτυα. Πώς πιστεύετε ότι επηρεάζουν τη ζωή των ανθρώπων; Από όλες τις εφαρμογές του Διαδικτύου, τα σημερινά μέσα κοινωνικής δικτύωσης είναι με διαφορά η χειρότερη. Ενώ η κεντρική ιδέα είναι σωστή, η εφαρμογή της απηχεί περισσότερο στα ένστικτα και τις ορμόνες και πολύ λιγότερο στη σκέψη. Είναι, επίσης, η πρώτη εφαρμογή στην οποία μπορεί να αποδοθεί ευθέως απώλεια ανθρώπινης ζωής εξαιτίας του αντιεμβολιαστικού κινήματος το οποίο δεν θα υπήρχε χωρίς τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Το «τζάμπα» επιχειρηματικό τους μοντέλο τα έχει κάνει εξαιρετικά λεπτομερείς μηχανισμούς παρακολούθησης των χρηστών και μεγάλωνα παραπληροφόρησης.

Είναι δυνατόν να καταπολεμηθεί το φαινόμενο echochamber; Είναι μόνο θέμα αλγόριθμων ή και ανθρώπινης φύσης; Είναι θέμα και των δύο αλλά και του επιχειρηματικού μοντέλου που επιβραβεύει τα κλικ των χρηστών. Οι αλγόριθμοί τους σήμερα είναι σχεδιασμένοι για να μεγιστοποιούν το διαφημιστικό περιεχόμενο που θα δει ένας χρήστης και όχι την όποια χρήσιμη πληροφορία. Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης απλά δρουν ενισχυτικά σε μια φυσιολογική ανθρώπινη τάση, αυτή της συναναστροφής με ανθρώπους με τους οποίους αισθανόμαστε άνετα, λόγω κοινών βιωμάτων, αντιλήψεων και επιδιώξεων, αλλά και της ενστικτώδους έλξης που μας ασκεί το παράδοξο.

Ποιες οι προβλέψεις σας για το μέλλον των κοινωνικών δικτύων; Οι ψηφιακοί ιθαγενείς (τα παιδιά μου, για παράδειγμα) απλά θεωρούν ήδη ξεπερασμένα μέσα όπως το Facebook και το Twitter, στα οποία δραστηριοποιούνται κυρίως ψηφιακοί μετανάστες (μεσήλικες και πάνω). Αυ-

τή ρύθμιση εξαιτίας της αυξανόμενης ευαισθησίας στο θέμα των προσωπικών δεδομένων και, πιθανότατα, σπάσιμο των μεγάλων πλατφόρμων σε μικρότερα κομμάτια.

Τεχνητή νοημοσύνη. Ποια τα οφέλη και ποιοι οι κίνδυνοι όσο εξελίσσεται; Νομίζω ότι η συζήτηση για την ΤΝ σήμερα χαρακτηρίζεται από υπερβολές ξεκινώντας από το γεγονός ότι έχει γίνει συνώνυμο με μια υπομέθοδο, τη βαθιά μηχανική μάθηση, μιας από τις πολλές της μεθόδους. Μας είναι απαραίτητη για την ανάλυση και την εξαγωγή γνώσης από τον ολόενα και μεγαλύτερο όγκο δεδομένων που μας περιβάλλει και από αυτή την άποψη ήρθε για να μείνει. Ο μεγαλύτερος κίνδυνος από αυτή είναι ότι εκπαιδεύοντας τα συστήματα μηχανικής μάθησης, τους περνάμε τις πολώσεις και τις προκαταλήψεις μας χωρίς να το καταλάβουμε. Η αυτονόμηση τέτοιων συστημάτων αντί για τη συμπληρωματική στον άνθρωπο λειτουργία τους είναι πολύ πρόωπη. Και προφανώς τα σενάρια περί αυτόνομων συνειδητών μηχανών που θα στραφούν εναντίον μας ανήκουν προς το παρόν στην επιστημονική φαντασία.

Ποια πιστεύετε ότι θα είναι η βασική διαφορά ανθρώπων

και ΤΝ, όταν θα φτάνει στο απόγειο της εξέλιξής της; Το «άγιο δισκοπότηρο» της ΤΝ είναι η δημιουργία γενικευμένης ΤΝ με δυνατότητες ανάλογες της ανθρώπινης. Κάτι τέτοιο προϋποθέτει την κατανόηση της λειτουργίας της ανθρώπινης νοημοσύνης και κυρίως των διαφορών της από τις άλλες μορφές νοημοσύνης, αυτών των χαρακτηριστικών που (ας μου επιτραπεί η υπέρβαση) περιγράφουμε σαν ανθρωπισμό. Επομένως σε ένα τέτοιο σενάριο, οι διαφορές του αντιγράφου από το πρωτότυπο θα είναι επιμέρους και εξελικτικές. Δεν νομίζω ότι η εξέλιξη του ανθρώπου θα σταματήσει στον HomoSapiens.

Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τα παιδιά να μπουν στον ψηφιακό κόσμο με δημιουργική διάθεση; Ποιος ο ρόλος σας ως Πρεσβευτή του Ιδρύματος Vodafone; Το πρώτο σκέλος της ερώτησής σας είναι η απάντηση στο δεύτερο. Έχοντας περάσει το μεγαλύτερο μέρος της καριέρας μου στο MediaLab, όπου οι ψηφιακές τεχνολογίες αποτελούν πρώτιστα μέσο έκφρασης, πιστεύω ότι αποτελούν το καλύτερο μέσο για να δημιουργήσουν ένα περιβάλλον γύρω από τα παιδιά που θα προωθήσει τη δημιουργικότητα, τη συνεργατικότητα και την επικοινωνιακότητα. Το Ίδρυμα Vodafone έχει συμβάλει ουσιαστικά στο να γίνει το περιβάλλον αυτό πραγματικότητα για πολλά παιδιά στη χώρα μας. Σχεδιάζοντας και υλο-

τό εξηγεί σε μεγάλο βαθμό και την πρόσφατη ανακοίνωση του Μαρκ Ζούκερμπεργκ για τη μετεξέλιξη του Facebook σε μια πιο κλειστή πλατφόρμα που θα μοιάζει περισσότερο με το WhatsApp ή το Snapchat. Είναι σίγουρο ότι στο άμεσο μέλλον θα δούμε περισσότερη

ποιώντας προγράμματα STEM, όπως το STEmpowering Youth του Ιδρύματος Vodafone, για σχολεία απομακρυσμένων περιοχών της Ελλάδας, δίνουμε στις νέες γενιές, μέσω της βιωματικής εκπαίδευσης, τα ψηφιακά εκείνα εργαλεία που μπορούν

να χρησιμοποιήσουν δημιουργικά και με ελκυστικό τρόπο. Αυτός είναι και ο λόγος που αποδέχθηκε την πρόταση να είμαι μέλος του Κύκλου Πρεσβευτών, καθώς η ανάδειξη πρωτοβουλιών που αφορούν στην εκπαίδευση είναι καθοριστικής σημασίας.

Stem education, λοιπόν: Γιατί είναι απολύτως απαραίτητη στην εποχή μας; Γιατί αλλιώς δεν μπορούμε να κατανοήσουμε τον κόσμο γύρω μας. Η τεχνολογία είναι ένα από τα πιο χαρακτηριστικά ανθρώπινα γνωρίσματα και ο ανθρωπισμός η πυξίδα για τη χρήση της. Καλό θα είναι να σταματήσουμε να μιλάμε για Stem ή Liberal Arts και να αρχίσουμε να μιλάμε για μάθηση, παιδεία, τη διαφορά της από την επαγγελματική κατάρτιση, και τον εντελώς αναχρονιστικό διαχωρισμό της τεχνολογικής από την ανθρωπιστική εκπαίδευση στη δευτεροβάθμια και στα αρχικά στάδια της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Τι γνώμη έχετε για τη θέση δύο σημαντικών ανθρώπων της ψηφιακής εποχής (Jobs & Gates) για περιορισμένη χρήση tablet και κινητών πριν από την ηλικία των 13-14 ετών; Δεν είμαι σίγουρος ότι το είπαν, αλλά αν δεχτούμε ότι όντως το είπαν, ακούγεται σαν κοροϊδία (ειδικά από τον Jobs, ο οποίος έδωσε στις ταμπλέτες και τα κινητά τη σημερινή τους μορφή). Το μέσο δεν είναι το μήνυμα όταν μιλάμε για παιδιά, οπότε αντί να μιλάμε για περιορισμούς χρήσης των ψηφιακών εργαλείων, καλό θα είναι να μιλάμε για περιεχόμενο, δραστηριότητες και γραμματισμό μέσων (media literacy) των παιδιών αλλά κυρίως των γονέων. Η ειρωνεία του να μιλάμε για περιορισμούς χρήσης της τεχνολογίας στα παιδιά, στη χώρα που οι ενήλικες κάνουν τις μεγαλύτερες καταχρήσεις στα κοινωνικά δίκτυα, δεν θα πρέπει να μας διαφεύγει. Για να μη σας χαλάσω το χατίρι, όμως, υποστηρίζω περιορισμούς χρήσης οθονών πριν τον ύπνο, δεδομένης της αρνητικής επίδρασης του μπλε φωτός στον ζirkαδιανό κύκλο (που ρυθμίζει το εσωτερικό ρολόι του οργανισμού μας).

Πιστεύετε ότι το μέλλον είναι πάντα καλύτερο; Αφενός αυτό μας δείχνει η ιστορία (εφόσον έχουμε την πολυτέλεια να ορίσουμε ένα αρκούντως μεγάλο χρονικό παράθυρο παρατήρησης), αφετέρου είμαι μηχανικός, άρα λύνω προβλήματα για να κάνω το αύριο καλύτερο από το σήμερα.

Είστε υπέρ της μίας μέρας off (την εβδομάδα) από τον ψηφιακό κόσμο και, αν ναι, ποια τα οφέλη; Δεν υπάρχει πλέον άλλος κόσμος από τον ψηφιακό και δεν έχω γενικά τάσεις φυγής από την πραγματικότητα, επομένως η πρώτη μου αντίδραση σε μια τέτοια πρόταση είναι πολύ αρνητική. Εκείνο που θα πρότεινα σε αντιπαράθεση είναι εγκράτεια, μέτρο και αυτοέλεγχος ειδικά στη χρήση του «share» σε καθημερινή βάση. Είναι προφανές ότι τουλάχιστον για τους σημερινούς ενήλικες, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους είναι ψηφιακοί μετανάστες, η επεξεργασία όλων των ερεθισμάτων του ψηφιακού κόσμου είναι τουλάχιστον προβληματική. Για τους ψηφιακούς ιθαγενείς (σημερινά παιδιά) νομίζω ότι τα όποια συμπεράσματα είναι μάλλον πρόωρα, ειδικά όταν αυτά προέρχονται από ψηφιακούς μετανάστες. Όπως συμβαίνει σε κάθε επανάσταση, χρειάζεται λίγος χρόνος για να καταλάβουμε τις συνέπειες των συχνά «βίαιων» αλλαγών. **A**

ATHENS voice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πελιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάσιος Συντσίρμας

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης
Αρχισυντάκτης Γιάννης Τσάκαλος

Συντακτική ομάδα: Δ. Αλικάκος, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Σ. Ζιώγου, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένης, Ευτ. Παλλήκαρης, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ. Ρήγος, Ε. Συναδινόυ, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Α. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις Θεωδωρή Μπαργιώτας, Β. Γκογκτζιλιάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Γιάννης Οικονόμου

Group Advertising Manager
Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr
Advertising Manager Ντένη Αραπλή

Direct Market Μαρίνα Β. Γεωργοπούλου, Στεφανία Μουστάκη, Βασίλης Ζαφειρούλης, Κρύστα Φωτεινοπούλου
Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Digital Advertorial Coordinator Έφρη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφρη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζή, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

ATHENS voice

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ή μπύρα FIX
είς νέαν φιάλην,
ἄρτι ἀφίχθεϊσα
ἀπὸ τό παρελθόν!

McVictor&Hamilton

Από χέρι σε χέρι, από γενιά σε γενιά...
FIX HELLAS. Μία χώρα, μία μπύρα!

www.fix-beer.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

Μπήκαμε στην Τράπεζα της Ε

Της ΕΛΕΝΑΣ
ΝΤΑΚΟΥΛΑ

Αν και πολύ συχνά περνάμε μπροστά από το επιβλητικό κτίριο της Τράπεζας της Ελλάδος (Πανεπιστημίου 21), το οποίο καταλαμβάνει ένα ολόκληρο τετράγωνο (Πανεπιστημίου, Εδουάρδου Λω, Ομήρου, Σταδίου) και δεσπόζει απέναντι από την Τριλογία, με την πρόσοψή του να θυμίζει τα Παλαιά Ανάκτορα (σήμερα Ελληνικό Κοινοβούλιο), δύσκολα μπορούμε να φανταστούμε την ομορφιά και την αρχοντιά που επικρατεί στο εσωτερικό του καθώς και τους ανυπολόγιστης αξίας πολιτιστικούς θησαυρούς που διατηρούνται μέσα σε αυτό.

Η Τράπεζα της Ελλάδος ιδρύθηκε σε συνέχεια του Πρωτοκόλλου της Γενεύης της 15ης Σεπτεμβρίου 1927 και άρχισε να λειτουργεί στις 14 Μαΐου του 1928 με πρώτο Διοικητή τον Αλέξανδρο Διομήδη. Έχει συσταθεί με τη μορφή ανωνύμου εταιρίας και πρωταρχικός της σκοπός είναι η διασφάλιση της νομισματικής σταθερότητας και της ευστάθειας του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Θεωρείται η Τράπεζα των Τραπεζών. Δέχεται καταθέσεις

μόνο από τις εμπορικές τράπεζες που δραστηριοποιούνται στη χώρα (όχι από τους πολίτες) και δανείζει χρήματα μόνο σε αυτές. Εκδίδει και προμηθεύει τις εμπορικές τράπεζες με τραπεζογραμμάτια (ή χαρτονομίσματα) και κέρματα ευρώ που ζητούν απ' αυτές οι πελάτες τους. Στην Τράπεζα της Ελλάδος γίνεται επίσης η απόσυρση και αντικατάσταση των φθαρμένων τραπεζογραμμάτων. Από τον Ιανουάριο 2001 η Τράπεζα της Ελλάδος αποτελεί αναπόσπαστο μέλος του Ευρωσυστήματος, που απαρτίζεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και τις Εθνικές Κεντρικές Τράπεζες των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) που ανήκουν στη ζώνη του ευρώ.

Απασχολεί περίπου 1.800 άτομα, εκ των οποίων 750 (42%) έχουν μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών. Τέσσερις εκ των διοικητών της, Αλέξανδρος Διομήδης, Εμμανουήλ Τσουδερός, Ξενοφών Ζολώτας και Λουκάς Παπαδήμος, ανέλαβαν μετά το τέλος της θητείας τους το αξίωμα του πρωθυπουργού. Στην Τράπεζα της Ελλάδος εργάστηκαν επίσης οι συγγραφείς Ηλίας Βενέζης και Κική Δημουλά και ο εικαστικός Μιχαήλ Αγγελός.

Ελλάδος και είναι πανέμορφη

Η Τράπεζα, όμως, εκτός από το οικονομικό της πρόσωπο έχει και ένα άλλο, ίσως άγνωστο στο ευρύ κοινό, το οποίο παίζει σημαντικότατο ρόλο στο πολιτιστικό «γίγνεσθαι» της χώρας. Και αυτό επιτυγχάνεται μέσω του Κέντρου Πολιτισμού, Έρευνας και Τεκμηρίωσης, μία ανεξάρτητη διεύθυνση η οποία δημιουργήθηκε τον Μάρτιο του 2013 σαν μία «πολιτιστική ομπρέλα», υπεύθυνη για τις Συλλογές, το Ιστορικό Αρχείο, τη Βιβλιοθήκη και το Μουσείο.

Όπως χαρακτηριστικά είπε ο κ. **Π. Παναγάκης**, διευθυντής του Κέντρου Πολιτισμού: «*Το Κέντρο είναι ο πυλώνας με τον έξω κόσμο, είναι ο κατ' εξοχήν φορέας εξωστρέφειας. Η Τράπεζα της Ελλάδος είναι ένας πάρα πολύ σοβαρός θεσμός ο οποίος δεν έχει ανάγκη από προβολή, αλλά διαθέτει πολιτιστικούς θησαυρούς που πρέπει σιγά-σιγά να γίνουν γνωστοί έξω απ' αυτήν και μέσω αυτών να δοθεί στον κόσμο και μία άλλη οπτική για την Τράπεζα. Το Κέντρο έχει τη θερμή υποστήριξη όλων των διοικητών της Τράπεζας και όλοι όσοι ασχολούνται με αυτό το έχουν αγκαλιάσει από την πρώτη στιγμή με κέφι, μεράκι και καλή διάθεση*».

Η ολιγομελής αυτή διεύθυνση απαρτίζεται από νέους κυρίως ανθρώπους, καταρτισμένους, εξειδικευμένους, με εμπειρία, ευέλικτους, έτοιμους να δουλέψουν. Όπως χα-

ρακτηριστικά λέει ο κος Παναγάκης: «*Η εντολή είναι: πάρτε τους καλύτερους*».

Μιλώντας με τον κ. Παναγάκη και τον Σύμβολο Τύπου & Επικοινωνίας, κ. **Φράγκο** είναι δύσκολο να μην αισθανθείς τον ενθουσιασμό αλλά και την αγάπη που έχουν για αυτό που κάνουν, «με σταθερά, προσεκτικά και μελετημένα βήματα», όπως τονίζουν και οι δύο. «*Δεν βιαζόμαστε. Έχουμε βάσει ψηλά τον πήχη, έχουμε βαρεθεί τα εύκολα. Το οικοδόμημα όμως θέλει κτίσιμο σιγά-σιγά, πρέπει να έχει ουσία και βάθος με απώτερο πάντα στόχο την παιδεία. Η παιδεία είναι το ζητούμενο, αυτό μένει και αυτό θέλουμε να μείνει. Από εκεί ξεκινάμε όλα. Και «παιδεία» δεν είναι να γνωρίζεις και να μιλάς για τον Πικάσο ή τον Μπρακ. Αυτό από μόνο του δεν σε καταγιάζει ούτε σε χαρακτηρίζει ως άνθρωπο του πολιτισμού. Παιδεία είναι ο σεβασμός, η ευγένεια, η αγωγή... Είναι αυτό που μας λείπει*».

Συνεχίζοντας, ο κ. Παναγάκης έδωσε μία συνοπτική περιγραφή της κάθε μίας δραστηριότητας που εντάσσεται στο πολιτιστικό αυτό περίγραμμα της Τράπεζας.

Η **Βιβλιοθήκη** άρχισε να λειτουργεί ταυτόχρονα με την Τράπεζα, το 1928. Θεωρείται η κορυφαία και η πιο ενημερωμένη οικονομική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος, η οποία υποστηρίζει, με τις πηγές και τις βάσεις δεδομένων της, το

ερευνητικό έργο της Τράπεζας, καλύπτοντας ταυτόχρονα τις πληροφοριακές ανάγκες των χρηστών της. Έχει μεγάλη επισκεψιμότητα, φυσική και ηλεκτρονική, από οικονομολόγους όλων των επιπέδων. Συμμετείχε δε με μερικά σπάνια βιβλία της Συλλογής της σε εκδήλωση στο πλαίσιο των δράσεων Αθήνα 2018 Παγκόσμια Πρωτεύουσα Βιβλίου.

«*Ο κάθε επισκέπτης για εμάς είναι μοναδικός*» λέει η κ. **Σερμετζάκη**, προϊσταμένη της βιβλιοθήκης και υποδιευθύντρια του Κέντρου Πολιτισμού, θέλοντας να τονίσει το ενδιαφέρον με το οποίο προσεγγίζουν τον κάθε επισκέπτη, αναγνώστη ή ερευνητή.

Η συλλογή της περιλαμβάνει περίπου 170.000 τεκμήρια (βιβλία, εφημερίδες, περιοδικά, ηλεκτρονικές πηγές) καθώς και μία σημαντική συλλογή σπάνιων βιβλίων, η οποία αποτελείται από 1.000 τόμους, με το παλαιότερο αυτών να είναι τα «*Άπαντα του Πλάτωνα*», που εκδόθηκε στη Βασιλεία το 1534 και περιήλθε στη Συλλογή της Βιβλιοθήκης το 1952.

Το **Ιστορικό Αρχείο** είναι η παρακαταθήκη όλων των αρχείων, κυρίως των διοικητών. Χρονολογούνται από το 1928 και έχουν μεγάλη ιστορική σημασία. Υπάρχουν τα αρχεία των **Τσουδερού, Βαρβαρέσου, Μαντζαβίνου, Ζολώτα** ►

1 Φωτογραφία από την πόρτα του θησαυροφυλακίου

2 Αποψη της κεντρικής αίθουσας συναλλαγών

Μπήκαμε στην Τράπεζα της Ελλάδος και είναι πανέμορφη

1 Άποψη κλιμακοστασίου Διοίκησης

2 Ο βασιλιάς Παύλος με τον διάδοχο Κωνσταντίνο στην Τράπεζα της Ελλάδος το 1960. Τους υποδέχονται ο διοικητής Ξ.Ζολώτας και ο υποδιοικητής Γ.Πεσμαζόγλου

3 Τραπεζογραμμάτια κατά τη διάρκεια της Κατοχής (1941-1944)

4 Γεώργιος Ιακωβίδης, «Η κόρη με τα ρόδα», 1917 (Συλλογή έργων τέχνης της Τράπεζας της Ελλάδος)

5 Λεπτομέρεια κλιμακοστασίου ισογείου οδού Σταδίου με διακοσμητικό δάπεδο υδάτινου στοιχείου (σχεδίο Ι. Μόραλης, κατασκ. Ελ Βερναδάκη)

κ.ά. και τον Μάιο πρόκειται να παρουσιαστεί το αρχείο του **Γιάνκου Πεσμαζόγλου**, ευγενής δωρεά της οικογένειάς του προς την Τράπεζα. Έργο του Ιστορικού Αρχείου είναι η ανάδειξη του ρόλου και της συμβολής της Τράπεζας τόσο στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας, όσο και στην ενίσχυση του πολιτιστικού αποθέματος ιστορικών πηγών. Οι αρχειακές συλλογές έχουν ιδιαίτερα μεγάλη σημασία διότι παρέχουν σημαντικές πληροφορίες για το ιστορικό πλαίσιο μέσα στο οποίο έλαβαν χώρα διάφορα γεγονότα οικονομικής και κοινωνικής φύσης.

Το **Μουσείο**, στην οδό Αμερικής 3, άνοιξε το 2010 και θεωρείται ένα από τα πιο σύγχρονα της ευρωζώνης. Έχει μεγάλη, καθημερινή επισκεψιμότητα, κυρίως από σχολεία και ειδικά από μαθητές του Λυκείου. Μία επίσκεψη στο Μουσείο ισοδυναμεί με ένα ταξίδι στην οικονομική και νομισματική ιστορία της νεότερης Ελλάδας. Αν και τα τελευταία χρόνια οι τράπεζες στοχοποιούνται και η κοινή γνώμη έχει υιοθετήσει μία επιθετική συμπεριφορά απέναντί τους, μόλις ο κόσμος μπει στο μουσείο η συμπεριφορά αλλάζει. Οι επισκέπτες εντυπωσιάζονται από αυτά που βλέπουν και αυτοί είναι οι ίδιοι που μεταλαμπαδεύουν μετά το μήνυμα, με την από «στόμα σε στόμα» επικοινωνία.

Στο Μουσείο, εκτός από τα 600 περίπου νομίσματα (αρχαία και όλα τα νομίσματα από καταβολής του νέου ελληνικού κράτους) και τα 250 τραπεζογραμμάτια από τη **Νομισματική Συλλογή** της Τράπεζας, εκτίθενται έργα γνωστών ζωγράφων και χαρακτών, οι οποίοι σχεδίαζαν νομίσματα, καθώς και εργαλεία και μηχανολογικός εξοπλισμός. Φιλοξενούνται περιοδικές εκθέσεις με την επόμενη να αφορά τους καινούργιους τρόπους ηλεκτρονικών και ψηφιακών πληρωμών.

Οι **Συλλογές** αφορούν 3.000 περίπου εξαιρετικά και σημαντικά έργα τέχνης ελλήνων καλλιτεχνών, από τα μέσα του 19ου αιώνα μέχρι σήμερα, τα περισσότερα εκ των οποίων έχουν αγοραστεί από τους εκάστοτε διοικητές για τη διακόσμηση των χώρων. Στη Συλλογή περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων έργα του Κ. Βολανάκη, Κ. Μαλέα, Ν. Λύτρα, Ν. Γύζη, Γεραλή, Τσαρούχη κ.ά. Υπάρχει άριστη σχέση και συνέργεια της Τράπεζας με μουσεία, ιδιωτικά και δημόσια, καθώς και άλλους πολιτιστικού φορείς. Πέρυσι πολλά έργα από τη συλλογή της Τράπεζας φιλοξενηθήκαν στο Μουσείο Μπενάκη, στο πλαίσιο του εορτασμού των 90 χρόνων από την ίδρυσή της και η συνεργασία μεταξύ Τράπεζας και Μουσείου ήταν άψογη.

Στο ίδιο πνεύμα και με εξαιρετικά καλή διάθεση ξεκίνησε πριν λίγους μήνες από το Μουσείο Μπενάκη η διοργάνωση της μεγάλης επετειακής έκθεσης «*1821 πριν και μετά*» για τη συμπλήρωση των 200 χρόνων από την Επανάσταση του 1821, με τη σύμπραξη της Τράπεζας της Ελλάδος, της Εθνικής Τράπεζας και της Alpha Bank. Το φθινόπωρο του 2019, πίνακες από την εν λόγω συλλογή θα βρεθούν να «συνομιλούν» με τα εκθέματα του Αρχαιολογικού Μουσείου της Καβάλας.

Οι **εκδόσεις** είναι το πιο «νηπιακό» κομμάτι του Κέντρο Πολιτισμού. Αφορά καταλόγους και λευκώματα και αυτά είναι που μένουν μετά τις όποιες εκδηλώσεις. Όλα τυπώνονται και σχεδιάζονται από την Τράπεζα. Πωλούνται στο Μουσείο Μπενάκη, χωρίς όμως η Τράπεζα να κρατάει ούτε ένα ευρώ. Όπως διευκρινίζει ο κ. Παναγάκης: «*Σύμφωνα με το Καταστατικό της, η Τράπεζα δεν μπορεί να έχει κέρδη. Έτσι, λοιπόν, όλα τα κέρδη από τις εκδόσεις πηγαίνουν σε φιλανθρωπικά ιδρύματα. Αυτή είναι η προσφορά της Τράπεζας στην κοινωνία*». Έχει ξεκινήσει η συγγραφή και έκδοση ενός κύκλου βιογραφιών των διοικητών της Τράπεζας και αυτό έχει ανατεθεί στην ιστορικό και καθηγήτρια **Κατερίνα Μπότση**. Υπάρχουν ήδη οι βιογραφίες των Τσουδερού και Βαρβαρέσου και έπονται του Ζολώτα, του Διομήδη και του Μαντζαβίνου.

Στο πλαίσιο της συμβολής της Τράπεζας στην οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ζωή της χώρας, το Κέντρο Πολιτισμού έχει θεσμοθετήσει εδώ και τέσσερα χρόνια ένα καινούργιο είδος καταθέσεων, τις «**Καταθέσεις Πολιτισμού**». Οι καταθέσεις αυτές δεν γίνονται στα ταμεία αλλά στην αίθουσα Γενικών Συνελεύσεων του Κεντρικού Καταστήματος (2ος όροφος) με ανθρώπους των γραμμάτων, των τεχνών και της επιστήμης να συνομιλούν με έναν δημοσιογράφο-συντονιστή πάνω σε θέματα σχετικά με ακαδημαϊκό τους πεδίο.

Οι πετυχημένες αυτές καταθέσεις φέτος άρχισαν με την αναπληρώτρια καθηγήτρια Ιστορίας στο Εθνικό & Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών **Μαρία Ευθυμίου** να συνομιλεί με τη δημοσιογράφο **Κατερίνα Λυμπεροπούλου** για την «*Παγκόσμια κυριαρχία της Δύσης και του δυτικού πολιτισμού κατά την τελευταία 500ετία*». «*Οι "Καταθέσεις Πολιτισμού" είναι πολύ "πιασάρικος" τίτλος. Θέλουμε να φέρουμε μέσα τον κόσμο. Με την κ. Ευθυμίου ο κόσμος ήταν τόσο πολύς, που αναγκαζόμαστε να διώχνουμε*» λέει ο κ. Παναγάκης ικανοποιημένος από τη μεγάλη ανταπόκριση του κόσμου σε αυτές τις καταθέσεις, η επόμενη των οποίων θα είναι στις 8 Μαΐου με καλεσμένη της Κατερίνας Λυμπεροπούλου τη συγγραφέα **Αμάντα Μιχαλοπούλου** και θέμα συζήτησης «*Το βίωμα και η επιπόνησή του: Γιατί είμαστε όλοι μυθιστορηματικοί ήρωες*».

Και μετά απ' όλα αυτά τα υπέροχα και πολύ ενδιαφέροντα που ακούστηκαν ακολούθησε μία ξενάγηση στο κτίριο. Περπατώντας στους ατελείωτους διαδρόμους των ορόφων με τις αμέτρητες

αίθουσες, αισθάνεσαι έντονα την ατμόσφαιρα και την υψηλή αισθητική του μεσοπολέμου, όπως την έχεις διαβάσει στα βιβλία ή την έχεις δει σε ταινίες.

Φαίνεται ότι στην κατασκευή του κτιρίου έπесε χρήμα αλλά, όπως λέει η κ. Παναγάκης, «*η εκμετάλλευση του χρήματος έγινε με τον σωστό τρόπο και αυτό σημαίνει οικονομία. Το κτίριο είναι μεν ακριβό αλλά τελικά φθηνό. Αντέχει στον χρόνο και εκτός αυτού το συντηρούσαμε πολύ καλά από την αρχή, με σεβασμό πάντα στην ιστορία και τον σκοπό για τον οποίον έγινε*».

Το κτίριο εκφράζει απόλυτα τη φιλοσοφία του οργανισμού τον οποίο φιλοξενεί, δηλαδή της Τράπεζας. Είναι «ήσυχο», χαμηλών τόνων, συντηρητικό, αλλά υψηλής ποιότητας και προδιαγραφών. Διαθέτει κύρος και μία πολυτελή απλότητα! Τα έργα τέχνης στους τοίχους, τα γλυπτά, τα υαλογραφήματα, οι ψηφιδωτές συνθέσεις στα δάπεδα, τα αυθεντικά μωσαϊκά και ξύλινα πατώματα, τα υπέροχα έπιπλα-αντίκες γνωστών οίκων, οι ξύλινες επενδύσεις των τοίχων, οι διακοσμητικές λεπτομέρειες στις πόρτες, αλλά και στις οροφές, η αίθουσα συμβουλίων με τα πορτρέτα των διοικητών, δίνουν την εντύπωση στον επισκέπτη ότι βρίσκεται μέσα σε ένα μουσείο και σε κάθε βήμα σταματάει για να θαυμάσει αυτά που βλέπει μπροστά του.

Αρχικά η Τράπεζα της Ελλάδος στεγαζόταν σε κτίριο της Κτηματικής Τράπεζας, στην οδό Πανεπιστημίου 28, και πολιτικοί και οικονομικοί κύκλοι της εποχής πίεζαν για την συγχώνευσή της με την Εθνική Τράπεζα. Το 1929 προκηρύχθηκε διαγωνισμός για την κατασκευή του κτιρίου των κεντρικών της γραφείων αλλά δεν δόθηκε βραβείο σε καμία από τις 21 υποψηφιότητες, παρά μόνο έπαινοι. Τελικά τα σχέδια ανατέθηκαν στους Νικόλαο Ζουμπουλίδη και Κωνσταντίνο Παπαδάκη και ο άγγλος μηχανικός Ο. Faber ανέλαβε να θησαυροφυλάκια και τις εγκαταστάσεις θέρμανσης και αερισμού.

Στις 23 Νοεμβρίου 1933 τοποθετήθηκε ο θεμέλιος λίθος. Κατά την τελετή θεμελίωσης, ο τότε διοικητής **Εμμανουήλ Τσουδερός**, τρώοντας το έθιμο της λαϊκής οικοδομικής, τοποθέτησε στα θεμέλια «ως καλόν συμβολισμόν και οιωनों» ένα δοχείο με χρυσά και αργυρά νομίσματα από διάφορες περιόδους της χώρας.

Το κτίριο εγκαινιάστηκε στις 4 Απριλίου του 1938, παρουσία του Ιωάννη Μεταξά, προέδρου της τότε κυβέρνησης, και προσωπικοτήτων της οικονομικής και πνευματικής ζωής της χώρας. Κατά τη διάρκεια των ετών και λόγω των αναγκών της Τράπεζας το κτίριο επεκτάθηκε διαδοχικά (1948, 1970) και με την προσθήκη ενός ορόφου το 1982 έλαβε τη σημερινή του μορφή. Το συνολικό του εμβαδόν είναι 6.025 τ.μ. και θεωρείται ένα από τα μεγαλύτερα δημόσια κτίρια της χώρας. Το 1989 χαρακτηρίστηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού, ιστορικό διατηρητέο μνημείο.

Από τα πιο ωραία σημεία του κτιρίου, πραγματικό κόσμημα, είναι η επιβλητική, κεντρική του σάλα ή «πλατεία», όπως τη λένε όλοι όσοι εργάζονται στη Τράπεζα, σχεδιασμένη από τον αρχιτέκτονα **Δ. Τριποδάκη**. Το ενδιαφέρον της τεράστιας αίθουσας με τα μάρμαρα Διονύσου και Πεντέλης και την ακριβή αλλά λιτή επίπλωση είναι το διπλό ύψος και η γοητεία της οι υπέροχες αναλογίες με τις 12 περιμετρικές κολόνες. Τα δύο καταπληκτικά ψηφιδωτά στο δάπεδο, σε σχέδια του Ν. Ζουμπουλίδη και κατασκευής Γιάννη Βενεζία, κρατάνε για ώρα το βλέμμα καρφωμένο πάνω τους.

Μεταξύ των οδών Πανεπιστημίου και Σταδίου υπάρχει μία ανισοσταθμία με αποτέλεσμα το Ισόγειο της Σταδίου να είναι υπόγειο στην Πανεπιστημίου και το Ισόγειο της Πανεπιστημίου να είναι πρώτος όροφος στη Σταδίου.

Μεταβαίνοντας από το παλιό κτίριο στο καινούργιο έχεις την αίσθηση ότι μπαίνεις σε μία «χρονοκάψουλα», η οποία σε μεταφέρει από τη δεκαετία του 1930-1940 σ' αυτή του 1950-1960 και οι χώροι, σχεδιασμένοι από τον Βουρέκα, θυμίζουν μοντέρνο ξενοδοχείο εποχής και πιο συγκεκριμένα το Χίλτον, έργο του ίδιου αρχιτέκτονα. Παρ' όλα αυτά, οι επεμβάσεις ήταν ήπιες και έτσι το αποτέλεσμα της σύνδεσης του παλιού με το καινούργιο χαρακτηρίζεται από μία αρμονία.

Οι δύο μικρές λίμνες, εκατέρωθεν του κεντρικού κλιμακοστασίου του ισογείου της οδού Σταδίου, με τα μπλε πλακάκια που φιλοτέχνησε ο **Μόραλης** και κατασκεύασε η **Ελένη Βερναδάκη**, είναι από τις ωραιότερες λεπτομέρειες της εισόδου και δίνουν ένα ιδιαίτερο χρώμα στον χώρο.

Οι χώροι όπου βρίσκεται το θησαυροφυλάκιο δεν είναι, για ευνόητους λόγους, προσβάσιμοι στο κοινό. Αρκούμαστε στην περιγραφή του κου Παναγάκη, «*η πόρτα έχει φοβερό design, χρονολογίας 1933-1938. Πρέπει να μπάκε 2-3 χρόνια πριν τελειώσει το κτίριο. Υπάρχει μία φωτογραφία της, ελαφρώς αλλαγμένη, στον υπόγειο χώρο του μουσείου*».

Σ' όλο το κτίριο, παλιό και καινούργιο, επικρατεί μία αρχοντιά και μία ποιότητα, χωρίς τίποτα να είναι κραυγαλέο ή υπερβολικό. Χαίρεσαι να περπατάς στους διαδρόμους και πραγματικά θεωρούνται τυχεροί όλοι όσοι εργάζονται μέσα σ' αυτό το μοναδικό περιβάλλον.

Και βγαίνοντας από αυτό το καταπληκτικό κτίριο και με κατεύθυνση προς το Σύνταγμα, μία μαρμάρινη ταμπέλα στον τοίχο (Πανεπιστημίου & Ομήρου), εγχάρκτη αναφορά στην εκτέλεση τριών επονιών από τους Γερμανούς στις 22/7/1943 κατά τη διάρκεια ενός μεγάλειώδους συλλαλητηρίου κατά της απόφασης επέκτασης της βουλγαρικής κατοχής στη Μακεδονία, ένα ακόμη σημάδι της μεγάλης ιστορίας του κτιρίου, επιβλητικού τοπίσμου της Αθήνας. **Α**

Κέντρο Πολιτισμού
Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος

Κόκκινος / Γκαίκε / Ρήγος
Ίγκορ Στραβίνσκι

Τρίπτυχο χορού Στραβίνσκι

Εθνική
Λυρική
Σκηνή

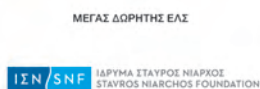
**Greek
National
Opera**

Μουσική διεύθυνση:	Νίκος Βασιλείου
Χορογραφία:	Κωνσταντίνος Ρήγος
Σκηνικά – Κοστούμια:	Διονύσης Φωτόπουλος
Σολίστ:	Μίνα Πολυχρόνου, Μαργαρίτα Συγγενιώτου, Φίλιππος Μοδινός, Πέτρος Μαγουλάς
Πιάνο:	Γιώργος Κωνσταντίνου, Στέφανος Νάσος, Απόστολος Παληός, Σοφία Ταμβακοπούλου

Συμμετέχει η Χορωδία της ΕΡΤ

Με τους Α' Χορευτές, τους Σολίστ, τους Κορυφαίους και το Corps de Ballet της ΕΛΣ

Ώρα έναρξης: 20.00 (Κυριακές: 18.30) • Εισιτήρια από 15€ • Προπώληση: 213 088 5700 • www.nationalopera.gr • www.ticketservices.gr • <http://tickets.public.gr/>

ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΣΚΑΡΚΟΥ Η 13ΧΡΟΝΗ ΤΟΥ ΗΜΙΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΜΙΛΟΥΝ ΟΛΟΙ

ΒΓΗΚΕ
2η ΣΤΑ
3 χλμ.
ΠΟΤΕ
ΔΙΑΒΑ-
ΖΕΙ ΚΑΙ
ΠΟΤΕ
ΠΡΟΠΟ-
ΝΕΙΤΑΙ.

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ
ΚΑΜΠΟΣΟΥ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ
ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Ηρθε χαμογελαστή και λίγο συνεσταλμένη στα γραφεία μας με τη μαμά της. Λεπτοκαμωμένη σαν γαζέλα με ροζ αθλητική φόρμα, ένα παιδί της ηλικίας της με το αποφασιστικό όμως βλέμμα που συναντάς στους πρωταθλητές. Γλυκιά, πειθαρχημένη και ακούραστη, ακολουθούσε με χαρά τις οδηγίες του φωτογράφου μας χωρίς κανένα σημάδι «κόπωσης» και έπειτα χαλάρωσε και άρχισε να απαντάει στα ίδια στις ερωτήσεις μου.

Τη Γλυκερία Σκάρκου τη γνωρίσαμε πριν από ένα χρόνο στην ίδια διοργάνωση, όταν έτρεξε πέντε χιλιόμετρα και κατέληξε όλο τον κόσμο με την 3η θέση. Φέτος κατάφερε να τερματίσει στη 2η θέση (10.33) στον αγώνα των 3 χλμ. στον 8ο Ημιμαραθώνιο της Αθήνας. Χαρακτηρίζει τον εαυτό της δρομέα και είναι αφου, όπως μου λέει, προπονείται 4 φορές την εβδομάδα τα τελευταία 3 χρόνια και καταφέρνει να συνδυάζει τον αθλητισμό με τις σχολικές της υποχρεώσεις.

Τα πρωινά τη βρίσκεις στο σχολείο, τα απογεύματα στις προπονήσεις και αρκετά συχνά κάπου στον Εθνικό Κήπο, «είναι το αγαπημένο μου μέρος στην Αθήνα». Η προετοιμασία που κάνει στις προπονήσεις διαρκεί πάνω-κάτω

μία ώρα, έχει ειδικό φυσικοθεραπευτή και συγκεκριμένο πρόγραμμα διατροφής. Ωστόσο δεν παύει να είναι ένα παιδί, «λατρεύω τα μακαρόνια με κιμά!».

«Δεν στερούμαι ούτε βόλτες ούτε φίλους, οι περισσότεροι άλλωστε είναι από τον στίβο και βλέπω την προπόνηση σαν μια έξοδο μαζί τους. Όπως κάποιος βγαίνει με την παρέα του για ένα καφέ, εμείς πάμε εκεί και λέμε τα νέα μας... τρέχοντας!» λέει γελώντας η Γλυκερία και συμπληρώνει: «Έχω την προετοιμασία μου για το proficiency παράλληλα με όλα τα άλλα, όμως μελετώ το σαββατοκύριακο για να είμαι ελεύθερη την υπόλοιπη εβδομάδα ώστε να μπορώ να προπονούμαι. Στο μέλλον θέλω να κάνω σπουδές πάνω σε κάτι σχετικό με τον αθλητισμό».

Τις επιλογές της στηρίζουν οι γονείς, ο προπονητής και ο ευρύτερος περίγυρός της. Από πολλούς μάλιστα θεωρείται ήδη δεδομένο ότι η μικρή wannabe-μαραθωνοδρόμος θα εκπροσωπήσει τα ελληνικά χρώματα σε διεθνείς αγώνες. «Το όνειρο κάθε αθλητή είναι να συμμετάσχει στους Ολυμπιακούς, γι' αυτό και θα προσπαθώ να δώσω τον καλύτερό μου εαυτό παρόλο που γνωρίζω την υπερπροσπάθεια που πρέπει να καταβάλω. Σίγουρα για να είναι κάποιος καλός αθλητής πρέπει να είναι πειθαρχημένος. Πάντως εμένα το τρέξιμο δεν μου αφήνει κούραση

αλλά ένα μεγάλο χαμόγελο και ανυπομονή γι' αυτό κάθε μέρα. Το μοναδικό μειονέκτημα είναι όταν ο προπονητής μου δεν με αφήνει να κάνω παραπάνω προπόνηση!».

Προς το παρόν η Γλυκερία, εκτός από τον Ημιμαραθώνιο της Αθήνας, έχει λάβει μέρος και διακριθεί σε πολλές αθλητικές διοργανώσεις. Ανάμεσά τους ο 36ος Μαραθώνιος με την 5η θέση, το Spetses Mini Marathon 5 km όπου κέρδισε τη 2η θέση, το 2ο Radisson Blu Larnaca International Marathon και το Περιφερειακό Πρωτάθλημα Ανώμαλου Δρόμου Κ. Κοτζιά.

Δεν είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς ότι η νεαρή «πρωταθλήτρια του αύριο» δεν μπορεί να φανταστεί τον εαυτό της χωρίς το τρέξιμο και, αν και μικρή, έχει μεγάλους στόχους. Όπως μας λέει εξάλλου, θέλει να ακολουθήσει τα βήματα του Κενυάτη Eliud Kipchoge, πρωταθλητή με παγκόσμιο ρεκόρ σε μαραθώνιους, που η φιλοσοφία του είναι ότι κανένας άνθρωπος δεν έχει όρια!

«Αν ήξερα ότι εμπνέω κι εγώ κάποιον θα τον παρακινούσα να παίρνει μέρος σε αγώνες όπως ο μαραθώνιος, που κατά κάποιον τρόπο είναι μια γιορτή. Στους συμμαθητές μου μάλιστα μιλάω αρκετά συχνά για τα οφέλη που θα αποκομίσουν από αυτό. Μπορείς να πας με την οικογένειά σου και το μόνο που χρειάζεται είναι ένα ζευγάρι παπούτσια και καλή διάθεση». **Α**

Δεν στερούμαι ούτε βόλτες
ούτε φίλους, οι περισσότε-
ροι άλλωστε είναι από τον
στίβο και βλέπω την προ-
πόνηση σαν μια έξοδο μαζί
τους. Όπως κάποιος βγαίνει
με την παρέα του για έναν
καφέ, εμείς πάμε εκεί και λέ-
με τα νέα μας... τρέχοντας!

Μία κορυφαία συνάντηση, που ελκύει το ενδιαφέρον σε διεθνές επίπεδο, θα πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο του «Convergences Greece Forum – Συγκλίσεις», το οποίο διοργανώνεται φέτος για πρώτη φορά στη χώρα μας 1 & 2 Απριλίου και φέρνει κοντά τους αντίθετους κόσμους για μία Ελλάδα με Μηδέν Αποκλεισμό, Μηδέν Αποτύπωμα Άνθρακα, Μηδέν Φτώχεια!

Ο βραβευμένος με το Νόμπελ Ειρήνης (2006) τραπεζίτης των φτωχών από το Μπαγκλαντές, οικονομολόγος **Μοχάμεντ Γιουνούς** και ίσως ο σημαντικότερος επιστήμονας στον τομέα της κλιματικής αλλαγής, ο Γερμανός καθηγητής **Χανς Γιόακιμ Σελνχούμπερ**, σύμβουλος της Άνγκελα Μέρκελ και του Πάπα Φραγκίσκου, θα βρεθούν μαζί επί σκηνής στο ιστορικό **Θέατρο Ολύμπια** στην εναρκτήρια εκδήλωση του Φόρουμ τη **Δευτέρα 1η Απριλίου, στις 7.30 μ.μ.** για να μιλήσουν για ένα βιώσιμο μέλλον και τη δύναμη που έχει ο καθένας μας ώστε να συμβάλει ενεργά προς αυτό. Μαζί τους ο **Σταύρος Μπένος**, πρωτοπόρος των συγκλίσεων στη χώρα μας, ιδρυτής της κίνησης πολιτών για την ανάδειξη των αρχαίων θεάτρων ΔΙΑΖΩΜΑ, και ο **Ντον Μάλαν** διακεκριμένος Ιρλανδός συγγραφέας, παραγωγός ταινιών, φωτογράφος και ανθρωπιστής. Για τις «**Συγκλίσεις**» έρχεται στη χώρα μας και η **Τζίνα Μπελαφόντε**, συνδιευθύντρια της οργάνωσης για την κοινωνική δικαιοσύνη Sankofa, που ίδρυσε ο πατέρας της **Harry Belafonte**, η οποία και θα συντονίσει την εναρκτήρια εκδήλωση.

Η Τζίνα Μπελαφόντε απάντησε στις ερωτήσεις της ATHENS VOICE με ενθουσιασμό και ορμή, κάτι που διακρίνει και όλο της το πλούσιο έργο.

Κυρία Μπελαφόντε, πραγματικά είσαστε πολύ δραστήρια στις τέχνες και στον ακτιβισμό. Συμμετέχετε σε έναν εντυπωσιακό αριθμό από projects. Ποιες ακριβώς είναι οι δραστηριότητές σας αυτή την περίοδο σε αυτούς τους δύο τομείς; Σπάνια, τώρα πια, τα διαχωρίζω αυτά τα δύο! Είμαι μέλος μίας καταπληκτικής κολεκτίβας που ξεκίνησε τη μεγαλύτερη πολιτιστική πρωτοβουλία στην ιστορία των ΗΠΑ. Το For Freedoms. Εκεί πιστεύουμε ότι η ιθαγένεια ορίζεται από τη συμμετοχή και όχι από την ιδεολογία. Μέσω μη συμμετοχικών εθνικών προγραμμάτων, χρησιμοποιούμε την τέχνη ως φορέα συμμετοχής για να εμβυθύνουμε τις δημόσιες συζητήσεις για τα πολιτικά ζητήματα και τις βασικές αξίες. Είμαστε ένας κόμβος για καλλιτέχνες, ιδρύματα τέχνης και πολίτες που θέλουν να ασχολούνται περισσότερο με τη δημόσια ζωή. Συνεργάζομαι επίσης με μία σπουδαία ομάδα, την *Get Lit*, που απαρτίζεται από νέους ποιητές και αφηγηματικούς καλλιτέχνες. Πρόκειται για ένα project που κινείται από νέους με σκοπό να εμπλέξει νέους ανθρώπους στη συμμετοχική δημοκρατία. Και φυσικά είμαι στο *The World Human Forum*. Είμαστε μία παγκόσμια κολεκτίβα από καρδιάς και μυαλά που πιστεύουμε στην κατάργηση των σιλό (*α.σ. εννοεί τη συγκέντρωση αγαθών*) και των συνόρων για να ενωθούμε όλοι μαζί και να βρούμε βιώσιμες λύσεις για μερικά από τα πιο πιεστικά προβλήματα στον κόσμο. Υπερθέρμανση του πλανήτη, Φτώχεια και Πόλεμος. Εδώ και τρία χρόνια διοργανώνουμε συναντήσεις στους Δελφούς, στην Ελλάδα, όπου ανταλλάσσουμε απόψεις για τις καλύτερες δυνατός πρακτικές, και κάνουμε πραγματικά συζητήσεις σε βάθος. Μοιραζόμαστε τρόπους με τους οποίους μπορούμε να συμπράξου-

με άνθρωποι από όλους τους τομείς για αλληλοϋποστήριξη στην προσέγγιση για την οικοδόμηση υγιών κοινοτήτων. Υπάρχουν πολλές πρωτοβουλίες από τη βάση προς τα πάνω σε πολλούς τομείς όπου άνδρες και οι γυναίκες καταφέρνουν να μας δείξουν πώς να κάνουμε τα πράγματα με διαφορετικό τρόπο. Μπορεί να είναι δάσκαλοι, αγρότες, κοινωνικοί επιχειρηματίες, επιστήμονες, καλλιτέχνες, όλοι μικροί σπινθήρες που ανάβουν ταυτόχρονα παντού σε όλο τον κόσμο. Πολύ συχνά όμως νιώθουν μοναξιά, νιώθουν αποκομμένοι, ενώ θα μπορούσαν έχουν τρομερά οφέλη αν ένωναν τις δυνάμεις τους. Εξίσου σημαντικό είναι ότι μπορούν να επωφεληθούν από όλη τη γνώση που μπορεί κανείς να βρει σε πανεπιστημιακό επίπεδο ή σε think tanks. Η γνώση είναι εκεί. Πρέπει να υποστηρίξει τους doers, αυτούς που ενεργοποιούνται και κάνουν πράγματα. Οι doers είναι εδώ. Τη χρειάζονται αυτή τη γνώση. Οι Δελφοί και το World Human Forum μπορεί να είναι το μέρος όπου όλα αυτά συμβαίνουν.

Ακολουθείτε τον κοινωνικό και πολιτικό ακτιβισμό του πατέρα σας, του Harry Belafonte. Με ποιον τρόπο σάς ενέπνευσε ο ίδιος να ακολουθήσετε αυτά τα βήματα; Και οι δύο γονείς μου εισήγαγαν εμένα και τα αδέρφια μου στην κοινωνική δικαιοσύνη σε νεαρή ηλικία. Κατά τη διάρκεια του σύγχρονου Κινήματος Πολιτικών Δικαιωμάτων της δεκαετίας του 1950 και του '60, οι γονείς μου ήταν στρατηγικοί εταίροι του κινήματος. Συνεργάστηκαν πολύ στενά με τον Dr. Martin Luther King και ο πατέρας μου χρηματοδότησε μεγάλο μέρος της συνεχιζόμενης δραστηριότητας του κινήματος. Με τα χρόνια οι πολιτικές μας απόψεις συνέχισαν να ευθυγραμμίζονται και άρχισα να δουλεύω πιο στενά με τον πατέρα μου σε υποθέσεις που σχετίζονταν με το κίνημα. Το 2011 μια ταινία ντοκιμαντέρ που έκανα, το «*Sing Your Song*», με θέμα τη ζωή του πατέρα μου, με οδήγησε ακόμα περισσότερο στον ακτιβισμό και όταν έσκασε η δολοφονία του Michael Brown Jr στο Φέργκιουσον του Μισσούρι, έγινα ακόμα πιο ενεργή. (*α.σ. αναφέρεται στη δολοφονία του νεαρού, άοπλου αфроαμερικάνου από τον αστυνομικό Darren Wilson, τον Αύγουστο του 2014*). Έγινα δημοσφαιρίστρια. Και εδώ είναι που εγώ και άλλοι μαζί, ενθαρρύνουμε τον πατέρα μου και άλλους ηρεσβύτερους του κινήματος να συμμετέχουν στην καθοδήγηση πολλών νέων ακτιβιστών που τώρα αποκαλούνται *Black Lives Matter*, *Movement For Black Lives*, *Black Youth Project 100* και *The Dream Defenders*. Αυτό στάθηκε μία πολύ ικανοποιητική εμπλοκή μου. Εγώ βρίσκομαι κάπου στη μέση, ανάμεσα στη νεολαία και τη γενιά της ηγεσίας του πατέρα μου. Φαντάζομαι, τώρα, κατά πολλούς τρόπους θεωρούμαι κι εγώ ηρεσβύτερη και femtor (*α.σ. η σύμβουλος, η γυναίκα εκδοχή του mentor, μέντορα*).

Ποια ήταν η πρώτη σας ανάμειξη στον κοινωνικό ακτιβισμό; Όπως είπα, γεννήθηκα με αυτό το κίνημα και συμμετείχα με πολλές δραστηριότητες. Με έχουν κρατήσει στην αγκαλιά τους, έχω καθίσει στα γόνατά τους και έχω ζητήσει την καθοδήγηση τόσο πολλών ηγετών του κινήματος, όλων των ηλικιών, σε όλη μου τη ζωή.

Πώς είναι ο πατέρας σας σήμερα; Είναι ακόμα ενεργός στον ακτιβισμό; Είναι 92 χρονών, είναι πολύ δυνατός πνευματικά και ακόμα ενεργός στο να μας συμβουλεύει εμάς όλους.

Μπορείτε να μας πείτε περισσότερα για το Sankofa.org και τι σημαίνει για εσάς προσωπικά; Το Sankofa είναι ένας όμορφος συνδυασμός των δύο δρόμων της καριέρας μου που αγαπώ περισσότερο! Είναι ένας χώρος που με ανταμείβει πραγματικά και συνδυάζει την τέχνη και τον ακτιβισμό. Θεωρώ τον εαυτό μου Ακτιβίστρια. Στο Sankofa συνεργαζόμαστε με καλλιτέχνες, κορυφαίους ανθρώπους της σκέψης και διασημότητες που συνεργάζονται με οργανώσεις λαϊκής βάσης για να ρίξουν φως σε συγκεκριμένα ζητήματα. Και εδώ πάλι θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι ακτιβιστές και οι ενεργοί πολίτες της βάσης χρειάζονται την υποστήριξη της γνώσης, της έμπνευσης και τη βοήθεια που μπορεί να προέρχεται από άλλα μέρη της κοινωνίας. Εστιάζουμε τα ζητήματά μας στη Μαζική Κατάσχεση και τη Δικαιοσύνη των Ανηλίκων, τη Μετανάστευση, τη Διαφορά Εισοδήματος και τη Βία. Αυτό γίνεται πάνω στην παράδοση του μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που ίδρυσε ο πατέρας μου. Είναι μία οργάνωση που έχουμε φτιάξει μαζί με τον Raoul Roach, γιο του σημαντικού δημιουργού της τζαζ, του ντράμπερ Max Roach (σ.σ. από τους πρωτοπόρους της bebop). Αυτή τη στιγμή είμαι Διευθύντρια του Εκτελεστικού της οργάνωσης και κινούμαστε σε μία πολύ συναρπαστική, νέα κατεύθυνση. Δουλεύουμε με πολλά διαφορετικά καλλιτεχνικά είδη και συνεργαζόμαστε με πολύ συναρπαστικούς καλλιτέχνες που φέρνουν την αλλαγή και οι οποίοι όλοι πρέπει τώρα να ενώσουν τις δυνάμεις τους.

Είστε αισιόδοξη για την ευαισθητοποίηση των πολιτών σε κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα; Υπάρχει πραγματική δράση στον κόσμο ή απλά ακτιβισμός μέσω των κοινωνικών μέσων; Υπάρχει πολύ πραγματικός ακτιβισμός στον κόσμο. Νομίζω ότι τα κοινωνικά μέσα διαδραματίζουν κάποιο ρόλο, αλλά δεν είναι το μόνο εργαλείο. Είδαμε στην Αραβική άνοιξη πόσο ζωτικής σημασίας είναι τα κοινωνικά μέσα, όπως και στην υπόθεση στο Φέργκιουσον. Αλλά υπάρχουν ακόμα «μύοτες στο έδαφος» (*α.σ. στρατιωτική έκφραση που σημαίνει «ενεργές και ετοιμοπόλεμες δυνάμεις»*). Κοιτάζετε τι συμβαίνει στη Φιλαδέλφεια μόλις σήμερα (*α.σ. αναφέρεται στη μεγάλη μαθητική διαδήλωση που έγινε με αφορμή την αθώωση του αστυνομικού Michael Rosfeld, που πυροβόλησε και σκότωσε τον 17χρονο Αфро-αμερικάνο Antwon Rose II τον Ιούνιο του 2018*). Πιστεύω ότι υπάρχουν αυτοί που νιώθουν πως τα Social Media είναι το περισσότερο που μπορούν να κάνουν. Θα τους προκαλούσα να ψάξουν πώς αλλιώς θα μπορούσαν να δραστηριοποιηθούν, έστω και συμμετέχοντας λιγάκι. Τους χρειαζόμαστε όλους να εξασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα!

Το ντοκιμαντέρ «Sing Your Song», στο οποίο ήσασταν παραγωγός, έχει να κάνει με τη σημαντική ζωή και καριέρα του πατέρα σας. Η οποία με ποιον τρόπο σάς έχει επηρεάσει καλλιτεχνικά; Με κάθε τρόπο! Τα projects που επιλέγω να κάνω και να υποστηρίξω έχουν όλη άμεση σχέση με την κληρονομιά αυτή και την πεποίθηση ότι η τέχνη είναι ένα εργαλείο και ένα δώρο και πρέπει να τη χρησιμοποιούμε στρατηγικά και σοφά. Είτε πρόκειται για τέχνη με κάποια αποστολή, είτε avant-garde είτε για καθαρή διασκέδαση – και φυσικά υπάρχει πάντα το μήνυμα του πατέρα μου και η πραγματική του κληρονομιά σε όλους μας: Μας ενθαρρύνει να «Τραγουδήσουμε το Τραγούδι μας». Ο καθένας από εμάς μπο-

ρεί και πρέπει να βρει τον τρόπο να συνεισφέρει για έναν καλύτερο, σοφότερο, πιο ευγενικό κόσμο.

Διεθνώς υπάρχει μία ολοένα αυξανόμενη δημοτικότητα των φιλμ ντοκιμαντέρ. Θεωρείτε ότι αυτό το μέσον επικοινωνίας αποτελεί μια νέα φωνή ιδεών σε μεγαλύτερη κλίμακα; Και πώς εμπλέκεται η Sankofa.org σε αυτό; Νομίζω ότι τα φιλμ ντοκιμαντέρ έχουν ενημερωτικό χαρακτήρα εδώ και πολύ καιρό. Νομίζω ότι με την άνοδο της reality TV, το κοινό δείχνει περισσότερο ενδιαφέρον και ψυχαγωγείται. Μου αρέσουν πολύ τα ντοκιμαντέρ και στη Sankofa έχουμε κάνει την παραγωγή σε μερικά. Ένα για το οποίο είμαστε πολύ υπερφανοί είναι το «*Οδηγός επιβίωσης στη φυλακή*». Αυτή η ταινία ακολουθεί δύο αδικώς φυλακισμένους άντρες. Ο ένας ήταν στη φυλακή για 23μισι χρόνια και ο άλλος για 16 χρόνια. Χρησιμοποιούμε τη δύναμη της διασημότητας για να δώσουμε στο κοινό πληροφορίες και στοιχεία για το τι πρέπει να ξέρει κάποιος σε περίπτωση που συλληφθεί για οποιονδήποτε λόγο. Μπορεί να τη βρει κανείς στο Netflix («*A survivors Guide To Prison*»).

Τι σας έκανε να συμμετάσχετε στο φόρουμ «Convergences Greece» που συγκεντρώνει τους αντιτιθέμενους κόσμους για έναν κόσμο Μηδενικού Αποκλεισμού, Μηδενικού Άνθρακα, Μηδενικής Φτώχειας; Και πώς αισθάνεστε για το ότι θα βρεθείτε στην εναρκτήρια εκδήλωση που «συγκλίνει» με τον καθηγητή Yunus και τον καθηγητή Schellnhuber; Στις «*Συγκλίσεις*» έρχομαι μέσω του *The World Human Forum*. Του Jochen Sandig, της Αλεξάνδρας Μπτσότακ και της Μυρτώς Βουνάτσου. Είναι τιμή μου, νιώθω ευλογία και ταπεινότητα από την πρόταση να συμμετέχω στις «*Συγκλίσεις*» και είμαι ενθουσιασμένη για αυτά που θα μπορέσω να μάθω από όλα αυτά τα καταπληκτικά μυαλά που θα συμμετέχουν στο φόρουμ! Βλέπω ένα κοινό νήμα στην υπερθέρμανση του πλανήτη με τη φτώχεια. Δεν είναι αποκομμένα το ένα από το άλλο και αν μπορούν να βρεθούν λύσεις από όλους μας με τους καλύτερους τρόπους για υποστήριξη και για να καταργήσουμε τα σιλό, σε αυτές τις συνομιλίες, τότε θα κάνουμε πραγματικά βήματα προς ένα βιώσιμο μέλλον. Αλλά πρέπει να το κάνουμε μαζί. Μηδενική εξαίρεση: Η ευπάθεια των περιθωριοποιημένων πληθυσμών μπορεί να μειωθεί με την προώθηση θεσμών χωρίς αποκλεισμούς, μηχανισμών διακυβέρνησης, πολιτικών και δράσεων. Υποστηρίζουμε ακόμα περισσότερους θεσμούς χωρίς αποκλεισμούς, καθώς και μηχανισμούς διακυβέρνησης και πολιτικές για τη μείωση της ευπάθειας των περιθωριοποιημένων πληθυσμών. Μηδενικός άνθρωπος: Θέλουμε να μεταφέρουμε στα παιδιά μας και σε όλες τις μελλοντικές γενιές μια οικονομία που σέβεται τις φυσικές ισορροπίες, ένα οικολογικά ορθό μοντέλο ανάπτυξης και μια παγκόσμια διακυβέρνηση των κοινών. Μηδενική φτώχεια: Η φτώχεια είναι μια απαράδεκτη σπατάλη ταλέντων και πρέπει να σταματήσουμε την αναπαραγωγή της από γενιά σε γενιά. Υποστηρίζουμε μια ολιστική προσέγγιση στις πολιτικές και στους μηχανισμούς διακυβέρνησης που συνδέουν τους αγώνες κατά της φτώχειας και της κλιματικής αλλαγής.

Έχετε επισκεφθεί ξανά την Αθήνα; Γνωρίζετε την πόλη; Επισκέφθηκα την Αθήνα για πρώτη φορά πέρσι. Τη λατρεύω. Οι άνθρωποι, η κουλούρα, το φαγητό, όλα υπέροχα. Και μια και νιώθω ότι είμαι κατευθείαν απόγονος του Μαντείου (*α.σ. των Δελφών*), αισθάνομαι κανονικά σαν να είμαι στο σπίτι μου. **A**

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

NA LAFONTE

Η ακτιβίστρια κόρη
του **Harry Belafonte** μιλάει
στην ATHENS VOICE

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

Οι εργασίες του «Convergences Greece Forum / Συγκλίσεις» θα πραγματοποιηθούν τη επομένη Τρίτη 2 Απριλίου στο The Hub Events, εστιάζοντας στον Στόχο Βιώσιμης Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών N.11 «Βιώσιμες Πόλεις και Κοινότητες», για να αναδείξουν τις βέλτιστες πρακτικές, αλλά και να δημιουργήσουν γόνιμο έδαφος για συγκλίσεις και συνεργασίες. Ίσως για πρώτη φορά στη χώρα μας συναντιούνται τόσο διαφορετικοί φορείς γύρω από το ίδιο τραπέζι. Οργανισμοί, εταιρείες, ιδιωτικοί και δημόσιοι φορείς, εκπρόσωποι των Μ.Μ.Ε., ακαδημαϊκοί, φοιτητές και πολίτες συνομιλούν όχι για να ανακυκλώσουν τα προβλήματα, αλλά για να αναζητήσουν από κοινού τις βιώσιμες λύσεις στα πιο σημαντικά ζητήματα.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το Convergences Greece Forum δεν θα μπορούσε παρά να ξεκινήσει ήδη με μία μεγάλη «Σύγκλιση», αυτή της **Αλεξάνδρας Μπισοτάκη**, Προέδρου και Συνιδρύτριας του World Human Forum, που διοργανώνει το Convergences Greece Forum με τον **Ανδρέα Παπανδρέου**, Συμπρόεδρο του UN SDSN Greece, φορέα που αποτελεί βασικό συνεργάτη του Φόρουμ.

Με έδρα τη Γαλλία, το Convergences Forum εδώ και 10 χρόνια, αποτελεί την κύρια πλατφόρμα προβληματισμού, κινητοποίησης και εύρεσης λύσεων πάνω στα σημαντικότερα θέματα του πλανήτη, με 240 Οργανισμούς-Εταίρους και περισσότερους από 5.000 συμμετέχοντες κάθε χρόνο! Το Forum τελεί υπό την αιγίδα του Προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας, Emmanuel Macron.

INFO

Περισσότερες πληροφορίες στο www.convergences.gr
'Η παρακολούθηση τόσο της εναρκτήριας εκδήλωσης 1 Απριλίου όσο και του forum που θα πραγματοποιηθεί στο The Hub Events (Αλκμήνης 5, Αθήνα) στις 2 Απριλίου είναι δωρεάν, αλλά απαιτείται προεγγραφή στο www.convergences.gr

Επιστρέφει στις 27 Ιουνίου στο Θέατρο Βράχων για μια αυθεντική blues rock συναυλία, που θα ανοίξουν οι The Big Nose Attack, για να μας αγγίξει με τη βραχνή, χαρακτηριστική φωνή της και να μας καθηλώσει με την ενέργειά της. Η **Beth Hart** έχει τραγούδια που θυμάσαι, εκφραστικότητα που δεν ξεχνάς, από την άγρια νιότη της μέχρι τη φάση που ζει τώρα. Και λίγο πριν ανταμώσει ξανά με τους πολυάριθμους ακροατές της, μας μίλησε για όσα αγαπά, όσα επαναπροσδιόρισε και την κάνουν χαρούμενη.

Ποιο μέρος αυτής της δουλειάς αγαπάς περισσότερο και λιγότερο και γιατί;

Νομίζω πως το πιο αγαπημένο είναι το να γράφω τραγούδια. Είναι ο λόγος για τον οποίο ετοιμάζω ένα άλμπουμ ή βγαίνω σε περιοδεία. Ήταν ο λόγος που ξεκίνησα σαν παιδί να αναζητώ απαντήσεις σε ερωτήματα που είχα, όταν αισθανόμουν χαμένη, τρομαγμένη. Κάποιες φορές γράφω όταν είμαι χαρούμενη επίσης. Το λιγότερο αγαπημένο μου μάλλον είναι οι συνεντεύξεις. Δεν είναι ότι δεν απολαμβάνω να συναντώ καινούργιους ανθρώπους ή δεν καταλαβαίνω τη σημασία του να δίνω μια ιδέα για το ποια είμαι πίσω από τα τραγούδια. Το καταλαβαίνω, αλλά είναι ένα παράξενο συναίσθημα. Είναι δύσκολο να το περιγράψω, υποθέτω πως αισθάνομαι υπερβολικά ευαίσθητη κι αυτό μάλλον εξηγεί γιατί.

Ας μιλήσουμε για τις περιοδείες. Τι αγαπάς περισσότερο και λιγότερο σε αυτές; Ποιο ήταν το πιο εκπληκτικό πράγμα που είδες ή έκανες;

Είναι πολλά αυτά που είδα και έκανα και με εκπλήσσουν. Αγαπώ πάρα πολύ να ανακαλύπτω τον κόσμο και να γνωρίζω διαφορετικές ιδέες από τον κόσμο, τις κουλτούρες, τα πιστεύω τους, την πίστη, το φαγητό τους, τον τρόπο που ζουν με τις οικογένειές τους, το πώς αντιλαμβάνονται τη φιλία. Είναι τόσο διαφορετικά σε όλο τον κόσμο και την ίδια στιγμή έχουν τόσα κοινά. Ο κόσμος που ζούμε είναι τόσο όμορφος και οι άνθρωποι είναι τόσο διαφορετικοί και ωραίοι, σε πολλές διαφορετικές περιοχές. Και αυτό με βοηθά πραγματικά να ωριμάσω και σίγουρα επηρεάζει τη σύνθεση και την έμπνευσή της. Αγαπώ να δίνω συναυλίες με την μπάντα μου, είναι μια διαρκής πρόκληση, κάνω πάντα μια διαφορετική εμφάνιση από βραδιά σε βραδιά, διαλέγω πάντα διαφορετικά τραγούδια, το οποίο είναι πραγματικά διασκεδαστικό. Νομίζω το μόνο πράγμα που με ζορίζει λίγο είναι να φροντίζω τον εαυτό μου, είμαι πολύ πειθαρχημένη, τα τελευταία δέκα χρόνια τουλάχιστον, καθώς μεγάλωσα. Είναι σημαντικό να είμαι πειθαρχημένη και να προσέχω το σώμα και τη φωνή μου, να διατηρώ τον εαυτό μου σε φόρμα όπως ένας αθλητής ώστε να έχω τη δύναμη να το κάνω. Είμαι ευαίσθητη στο θέμα της μουσικής και όταν το ακροατήριο τυχαίνει να είναι «ήσυχο» κάποιες φορές σκέφτομαι «ωχ, θεέ μου, δεν τους αρέσει» και τότε γίνονται πραγματικά ανασφαλής, ακόμα κι αν ξέρω πως έτσι συμβαίνει να αντιδρούν οι άνθρωποι σε αυτή την περιοχή. Αυτό μπορεί να είναι λίγο περίεργο. Όταν όμως υπάρχει σύνδεση και αισθάνομαι πως περνούν καλά, είναι κάτι που με κάνει ευτυχισμένη. Είναι κάτι όμορφο, σαν μια πνευματική εμπειρία, το να συνδέονται οι άνθρωποι μεταξύ τους, να μοιράζονται τις ιστορίες τους μέσα από τη μουσική. Πατί, ξέρεις, αισθάνομαι πως οι ιστορίες των άλλων ανθρώπων είναι και δικές μου ιστορίες, αλλά και το ανάποδο.

Ένα ακόμα παράξενο πράγμα είναι πως εκτιμούμε τη νιότη περισσότερο από τις μεγαλύτερες ηλικίες. Είναι χαζό. Όποιος μεγαλώνει και επιβιώνει, θεέ μου, υπάρχει πολλή σοφία, αγάπη εκεί πέρα, πολλά να μάθεις.

Τι έμαθε η μουσική, η ζωή και ο δρόμος στην

BETH HART

Η εκρηκτική ψυχή της rock και των blues εξομολογείται

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Πώς επαναφορτίζεις τις δημιουργικές σου μπαταρίες;
Κολυμπώ πολύ, κάνω γιόγκα και διαλογισμό κάθε μέρα, προσεύχομαι, πηγαίνω στην εκκλησία, αγαπώ τον πάστορά μου. Προσπαθώ να τρώω καλά, δεν πίνω καφέ, προφανώς δεν πίνω και δεν παίρνω ναρκωτικά. Παίρνω βιταμίνες.

Με ποιον στον κόσμο θα ήθελες να μοιραστείς ένα γεύμα;
Με τον Λέοναρντ Κοέν, αλλά έφυγε από αυτή τη ζωή. Τον λάτρευα πάντα. Επίσης με τη Νίνα Σιμόν, τόσο εκπληκτική, απίστευτη τραγουδοποιός και ερμηνεύτρια. Με σκοτώνει! Το αστείο είναι πως όταν ήμουν νεαρή δεν τους άκουγα, δεν τους έπιανα. Κόλλησα λίγο μετά τα 30 μαζί τους και τους θαύμασα πραγματικά.

Τραγούδησες μαζί με τον Τζεφ Μπεκ μπροστά στον Μπαράκ Ομπάμα το 2012, στην τιμητική εκδήλωση για τον Μπάντι Γκάι. Πώς ένιωσες;

Ήταν απίθανο συναίσθημα. Και για μία από τις λίγες φορές στη ζωή μου, δεν ήμουν νευρική. Δεν ξέρω γιατί αλλά όταν ο Τζεφ με προσκάλεσε, λίγους μήνες πριν από αυτή την εμφάνιση, θυμάμαι πως σκέφτηκα «ουάου, αυτή είναι μια φανταστική ευκαιρία να βρίσκομαι ανάμεσα σε κάποιους ανθρώπους που πραγματικά αγαπώ». Και το απόλαυσα. Δεν είχε να κάνει με εμάς και την εμφάνισή μας αλλά με τον φόρο τιμής στον Μπάντι Γκάι και αυτό ήταν πολύ κουλ. Ήταν μια απίστευτη εμπειρία. Μαζί με τον σύζυγό μου αλλά και τον μάνατζέρ μου Ντέιβιντ Γουλφ βρεθήκαμε σε όλα αυτά τα δείπνα, γνωρίσαμε τον Μπιλ Κλίντον και τη Χίλαρι Κλίντον, τον Μπαράκ Ομπάμα και τη Μισέλ Ομπάμα, την Τρέισι Τσάπμαν, που είχαμε πάθει εξάρτηση με τον πρώτο της δίσκο, τα τραγούδια και τους στίχους της.

Ποιοι τομείς της αμερικάνικης κουλτούρας πιστεύεις πως είναι οι πιο παράξενοι;

Χαχαχά, θα μπορούσαν να είναι πολλοί... Ένα από τα πράγματα που είναι πολύ παράξενα είναι πως δεν φροντίζουμε τους ανθρώπους που έχουν προβλήματα υγείας. Αυτό δεν είναι απλά παράξενο, νομίζω, είναι τρομακτικό. Πιστεύω πως είναι πολύ παράξενο το πώς ορίζουμε τη φήμη, αυτό που σημαίνει πως είσαι κάποιος ή κάτι. Μου φαίνεται τόσο γελοίο. Ένας διάσημος άνθρωπος δεν είναι περισσότερο βαθυστόχαστος ή πιο ικανός να συνεισφέρει στον κόσμο σε σχέση με κάποιον που είναι άσημος. Για κάποιο λόγο νομίζουμε πως αυτό σημαίνει κάτι και του δίνουμε αξία. Είναι ηλίθιο αυτό. Ένα ακόμα παράξενο πράγμα είναι πως εκτιμούμε τη νιότη περισσότερο από τις μεγαλύτερες ηλικίες. Είναι χαζό. Όποιος μεγαλώνει και επιβιώνει, θεέ μου, υπάρχει πολλή σοφία, αγάπη εκεί πέρα, πολλά να μάθεις.

Τι ήταν αυτό που σε έπιασε στα blues;

Όταν ήμουν έφηβη, στα 14-15, είχα ερωτευτεί τον Τζο Τέρνερ και τον άκουγα πολύ. Θυμάμαι ο φίλος μου Ρον Γουίλιαμς με είχε μύσει στην Έτα Τζέιμς. Αγάπησα τη δύναμη των τραγουδιστών, το ότι δεν ήταν ποπ – μισούσα την ποπ, τα τραγούδια που ήταν τόσο φανερό πως είχαν γραφτεί για να είναι πιασάρικα για το ραδιόφωνο. Μου άρεσε πολύ το ότι έρχονταν από ανθρώπους που είχαν αντιμετωπίσει πραγματικές δυσκολίες, που ένιωθαν ότι ήταν ένα τίποτα και ήταν ο τρόπος τους να επιστρέψουν με ένα τραγούδι και να πουν «όχι, δεν είμαι ένα τίποτα, είμαι κάτι». Αυτή η αυτοπεποίθηση που είχαν τα πρόσωπά τους. Αυτό που αγάπησα στα blues ήταν το «δεν θα παραιτηθώ», «δεν θα σου δώσω αυτό που θέλεις, θα σου δώσω αυτό που χρειάζεσαι». Ήταν πολύ κουλ.

Όταν κοιτάς σε βίντεο τον εαυτό σου πριν 20 χρόνια να τραγουδά, μοιάζεις σαν ένας διαφορετικός άνθρωπος;

Είναι αστείο, δεν βλέπω έναν διαφορετικό άνθρωπο, αυτό που διαφέρει είναι πως όταν ήμουν μικρότερη είχα πολλή περισσότερη οργή και ένιωθα τύψεις. Και αυτό γιατί έπρεπε να αντιμετωπίσω και να αποδεχτώ κάποια πράγματα με την εξάρτηση και τα ψυχολογικά μου. Δεν είχα γνωρίσει ακόμα τον σύζυγό μου Σκοτ, που με θεράπευσε πάρα πολύ. Εκείνη την περίοδο έγραφα πολύ πιο επιθετικά hard rock πράγματα και ούρλιαζα περισσότερο, γιατί ήταν ένας τρόπος να ξεφύγεις. Με όρους ερμηνείας, βλέπω ακόμα αυτή την ανάγκη για να εκφράσω τον εαυτό μου. Αυτό δεν άλλαξε ποτέ. **A**

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη
τη συνέντευξη
στο site

Οι SKUNK ANANSIE live!

25 χρόνια,
25 κομμάτια, ένα
ζωντανό άλμπουμ
και μία συνέντευξη
στην *Athens Voice*

Του ΓΙΑΝΝΗ NENE
(panikoval500@gmail.com)
Φωτό: TOM BARNES

Από τις πρώτες γροθιές στο στήθος στο «Charlie Big Potato» που ανοίγει το άλμπουμ, έτσι όπως τις χτυπάει η μπότα στα ντραμς του Mark Richardson ανάμεσα στις ζητωκραυγές του κοινού και μετά μπαίνει το ουρλιαχτό της Deborah «Skin» Dyer σαν ένα κάλεσμα σε μία πυρετώδη γιορτή, ξέρεις ότι οι Skunk Anansie θα σε παρασύρουν σε ένα τριπάτο ταξίδι στα τελευταία 25 τους χρόνια με αναγκαστική προσωπική συμμετοχή. Μέσα σε 25 —συμβολικά— κομμάτια, το νιώθεις βήμα-βήμα, ότι με την παραπονεμένη της, στεντόρεια, διεκδικητική φωνή που κάνει και ένα ανατολίτικο τουίστ στις καταλήξεις καθώς χτίζεται επάνω στις κιθάρες-πυροβολισμούς από την ίδια και τον Martin «Ace» Kent και το ζωώδες, συνταρακτικό μπάσο του Richard «Cass» Lewis, σε παίρνει σε ένα review των πιο αισθητικών σου στιγμών, μία ροκ ανακεφαλαίωση μιάς έντονης, μεγάλης ιστορίας — της δικής τους που συμβάδιζε με τη δική σου, με έναν παράξενο, γοητευτικό τρόπο όπως το θέρεμιν στα κομμάτια τους. Είναι αναζωογονητικό να ακούς τις ανάσες της Skin μέσα στο κεφάλι σου, να σε παρασέρνει καθώς επιταχύνει και να σε εκ-

σφενδονίζει στον αέρα, μία δράση γεμάτη αγάπη, θυμό, εξέγερση, ειρωνεία, σκληρό χιούμορ και τέλεια κίνηση, αυτή με την οποία αυτό το εξωτικό πλάσμα, ένα παραδεισίο πτηνό, κινείται, λυγίζει, τεντώνεται, κλωτσάει, τρέμει σύγκορμη στη σκηνή. «Σαν μαύρη, γυναίκα τραγουδίστρια ήταν δύσκολο να γίνω αποδεκτή με πολλούς τρόπους» λέει αναφερόμενη στα πρώτα βήματα της μπάντας, το 1994. «Και μετά ανέβηκα στη σκηνή, και έκανα ακριβώς ό,τι είχα οραματιστεί στα όνειρά μου. Και για πρώτη φορά ένιωσα ότι γινόμουν αποδεκτή». Ο κιθαρίστας Ace συμπληρώνει: «Το Λονδίνο στα 1990s ήταν ένα συνονθύλευμα ανθρώπων. Τα συγκροτήματα όμως όχι. Όλα τα γκρουπ ήταν τέσσερις τύποι με παρόμοια κουρέματα. Εμείς ήμασταν μία μπάντα από αληθινούς ανθρώπους. Γι' αυτό και ήμασταν τόσο ριζοσπαστικοί».

Οι Skunk Anansie, ζιπαρισμένοι, ολοζώνταντοι σε ένα διπλό-άλμπουμ live, το «25LIVE@25» που κυκλοφόρησε πριν λίγες εβδομάδες, δίνουν τις καλύτερες στιγμές των συναυλιών τους από το 2009 μέχρι σήμερα. Ένα πάρτι πριν επιστρέψουν με νέο στούντιο άλμπουμ σύντομα, τουλάχιστον όπως υπόσχεται ο Mark στη συνέντευξη που ακολουθεί.

Γιατί διαλέξατε ένα live άλμπουμ για να γιορτάσετε τα 25 χρόνια σας στη μουσική, αντί για ένα studio / greatest hits άλμπουμ; Κάναμε τον ακουστικό live δίσκο, αλλά πάντα θέλαμε να κάνουμε ένα εντελώς live άλμπουμ. Θέλαμε να είμαστε σίγουροι ότι ήταν η σωστή εποχή για να το κυκλοφορήσουμε. Εγώ είχα αρχίσει να μαζεύω τις ηχογραφήσεις από όλες μας τις συναυλίες από τότε που κάναμε το δεύτερο ξεκίνημά μας, το 2009. Τελικά νιώσαμε ότι έχουμε μαζέψει υλικό από αρκετές συναυλίες και ότι ήρθε η σωστή στιγμή για να το κυκλοφορήσουμε. Στο ενδιάμεσο όλοι ήμασταν απασχολημένοι με τα δικά του πρότζεκτ ο καθένας, οπότε τώρα είμαστε έτοιμοι να ξεκινήσουμε τη διαδικασία να γράφουμε για ένα νέο δίσκο, ενώ έχουμε ήδη κάνει και ένα Greatest Hits.

Ποιες είναι οι καλλιτεχνικές αλλά και προσωπικές αλλαγές που σας έχουν συμβεί μέσα σε αυτά τα 25 χρόνια καριέρας; Κοιτάξτε, προφανώς όλοι μεγαλώνουμε και αυτό αλλάζει τον τρόπο που βλέπουμε τη «ζωή και τον κόσμο και τα πάντα». Καλλιτεχνικά δεν υπάρχουν τίποτα σημαντικές αλλαγές, συνεχίζουμε να κάνουμε αυτό που θέλουμε, όταν το θέλουμε και δεν πέφτουμε στην παγίδα του να ακολουθούμε μουσικές μόδες. Γράφουμε ό,τι μας κάνει χαρούμενους, οι οπαδοί μας το αγαπούν ή το μισούν κι αυτό είναι που συμβαίνει πάντα. Φτάνουμε την τέχνη μας μέχρι τα άκρα και μετά τη γυρίζουμε πίσω για να μπορέσουμε να την κάνουμε να ταιριάζει με το σχήμα που έχει η χημεία αναμεταξύ μας.

Το «Clit rock» είναι ένας όρος που επινόησε η Skin. Πώς ακριβώς θα ερμηνεύατε αυτό τον ορισμό; Ήταν απλώς μία αντίδραση. Δεν θέλαμε να είμαστε άλλο ένα γκρουπ από τον σωρό της Brit-Pop κι έτσι επινοήσαμε τη δική μας σκηνή της οποίας είμαστε οι δημιουργοί, οι καταστροφείς και το μοναδικό της μέλος.

Η περσόνα της Skin έχει παραμείνει αναγνικατάστατη όλα αυτά τα χρόνια. Ποια είναι τα κύρια χαρακτηριστικά αυτής της

περσόνας; Θάρρος να είναι ο εαυτός της, να εκφράζεται ελεύθερα και να υποστηρίζει τα πιστεύω της, να δείχνει εκπληκτική και να ερμηνεύει επάνω στη σκηνή. Δύναμη να είναι το πρόσωπο που εκπροσωπεί την μπάντα, κάτι το οποίο δίνει πολλά πλεονεκτήματα αλλά προσθέτει και πίεση και περισσότερη δουλειά εκ μέρους όλων μας. Ευελιξία για να μπορεί να κινείται πάντα ενάντια στο ρεύμα και τις μόδες της βιομηχανίας η οποία θέλει να σε καλουπώσει μέσα σε κοινωνικές νόρμες και στερεότυπα και να σε βάλει σε ένα κουτί για ευκολότερη εφαρμογή.

Ποια στοιχεία της περσόνα της Skin υιοθετείτε στην προσωπική σας ζωή; Σίγουρα θαυμάζω το κουράγιο της και τη θέλησή της να συνεχίζει να προχωράει μέσα από δύσκολα και προκλητικά σενάρια.

Άρεσε ποτέ στη Skin η R'n'B και η soul μουσική; Ναι, της άρεσουν μερικά πράγματα, όπως σε όλους μας.

Οι Skunk Anansie ήταν το πρώτο διεθνές, πολύ-φυλετικό γκρουπ που έκανε περιοδεία στη Νότια Αφρική. Πώς ήταν αυτή η εμπειρία σας; Τι θυμάστε περισσότερο από αυτή την περιοδεία; Ήταν τρέλα, παίξαμε σε 3 sold out συναυλίες σε αρένες. Μας άρεσε πολύ αλλά το κοινό δεν ήταν τόσο πολύ-φυλετικό σε εκείνη τη φάση, κάτι που μας

λύπησε λίγο. Ήταν οι πρώτες μας μέρες, είμαι σίγουρος ότι τώρα είναι διαφορετικά. Οι ζημιές από τέτοιου είδους πολιτικά καθεστώτα χρειάζονται δεκαετίες για να επουλωθούν, οπότε ήταν οι πολύ πρώτες μέρες της εποχής του Μαντέλα όταν πήγαμε.

Θα λέγατε ότι έχετε απήχηση και σε gay κοινό; Και με ποιον τρόπο, πιστεύετε; Νομίζω ότι απευθυνόμαστε στον οποιονδήποτε. Δεν μπορώ να πω ότι απευθυνόμαστε σε εκείνο το κοινό ή στο άλλο, αλλά σίγουρα έχουμε προσελκύσει έναν μεγάλο συνδυασμό οπαδών, καθώς είμαστε τόσο διαφορετικοί και περιεκτικοί εμείς οι ίδιοι.

Πώς, πιστεύετε, άλλαξε η ροκ μουσική μέσα σε αυτά τα 25 χρόνια; Και έχει επηρεάσει αυτό τη δική σας μουσική; Έχει αλλάξει πολύ αλλά παρέμεινε και η ίδια. Πάντα υπάρχουν πολύ καλά νέα γκρουπ που βγαίνουν από όλα τα είδη και πάντα υπάρχουν νέες μπάντες που ξεχωρίζουν και γράφουν σπουδαία, κλασική ροκ μουσική. Αυτό είναι ένα θέμα από μόνο του αλλά δεν έχουμε αλλάξει τον τρόπο που γράφουμε. Αγαπάμε πολλά διαφορετικά είδη μουσικής, πάντα το κάναμε αυτό, και οτιδήποτε νέο ακούμε το κρατάμε, το επεξεργαζόμαστε και βγαίνει στο γράψιμό μας.

Ποιες είναι οι 3 κορυφαίες στιγμές στην καριέρα των Skunk Anansie, κατά τη γνώμη σας; Όταν παίξαμε στο δώρο που έκανε ο Nelson Mandela στους ανθρώπους της χώρας του, στις μεγάλες συναυλίες - πάρτι για τα 80ά του γενέθλια. Όταν παίξαμε με τον Pavarotti για την οικονομική ενίσχυση των παιδιών του Θιβέτ και γνωρίσαμε από κοντά τον Δαλί Λάμα. Και όταν παίξαμε πρώτο όνομα στο Glastonbury.

Δουλεύετε σε καινούργιο υλικό; Να περιμένουμε ένα καινούργιο στούντιο άλμπουμ; Θα μας δώσετε κάποια πληροφορία; Ναι. Ναι. Και όχι.

Σας ευχαριστώ για τον χρόνο σας. Ελπίζω να σας δούμε σύντομα για live στην Ελλάδα...

Δεν θέλαμε να είμαστε άλλο ένα γκρουπ από τον σωρό της Brit-Pop κι έτσι επινοήσαμε τη δική μας σκηνή της οποίας είμαστε οι δημιουργοί, οι καταστροφείς και το μοναδικό της μέλος.

Game of Thrones ή Game of Books;

Η ATHENS VOICE σε προσκαλεί σε μια ημερίδα σκέτο παιχνίδι

Η εφημερίδα ATHENS VOICE διοργανώνει μία ημερίδα σε συνεργασία με την Αθήνα 2018 Παγκόσμια Πρωτεύουσα Βιβλίου* σχετικά με το μέλλον του βιβλίου και της ανάγνωσης στον καιρό του home entertainment. Είστε όλοι καλεσμένοι. Ορίστε και τα θέματα...

Γιατί όλοι περιμένουν με περισσότερη ανυπομονησία τον νέο κύκλο του «Game of Thrones» και όχι το καινούργιο βιβλίο του Μίλαν Κούντερα; Πόσο κινδυνεύει το βιβλίο από τη νέα συνήθεια-μανία παρακολούθησης καλωδιακών σειρών; Ιδού η απορία, ιδού η ημερίδα. Δημοσιογράφοι, εκδότες, κριτικοί βιβλίου και κινηματογράφου, σκηνοθέτες, συγγραφείς, ηθοποιοί και παραγωγοί θα ανταλλάξουν γνώμες και απόψεις σχετικά με όλα τα τεκταινόμενα στον χώρο της κουλτούρας των γραμμάτων και της εικόνας. Μια ζωντανή συζήτηση ενώπιον του κοινού, με παρεμβάσεις, εντάσεις, ενστάσεις αλλά και όλες τις νέες τάσεις που ορίζουν το μέλλον της ανάγνωσης και του βιβλίου σήμερα!

Bookflix: Δίνουν οι σειρές το φιλί της ζωής στο βιβλίο;

Καθώς ήδη η τηλεόραση και το σινεμά θεωρούνται old school, μιας και οι νέες τηλεοπτικές πλατφόρμες αλλάζουν τα δεδομένα της παραγωγής του θεάματος αλλά και τις συνθήκες θέασης, το βιβλίο δεν έχει να φοβάται τίποτα. Μια συζήτηση για σκέψη, αντιπαράθεση και τεκμηρίωση - εξαγωγή πολύτιμων συμπερασμάτων. Αυτός είναι και ο στόχος άλλωστε της ημερίδας Game of Books.

Αιχμηρά Αντικείμενα: Η Αθήνα του σήμερα σαν σενάριο

Πώς θα μπορούσε η Αθήνα και οι μικρές ή μεγάλες ιστορίες της από το τότε ως το τώρα να προσφέρουν σενάρια που θα μπο-

ρούσαν να γίνουν τηλεοπτικές σειρές παγκόσμιας αποδοχής, άρα και ενδιαφέροντος; Βιβλία που θα μπορούσαν να φέρουν περισσότερο τουρισμό στην πόλη, μέσω της προσαρμογής τους σε περιεχόμενο νέων τηλεοπτικών σειρών; Πόσες ιστορίες αλλά και ποιοι είναι αυτοί που θα μπορούσαν να τις διηγηθούν; Ναι, η ανάγκη για συνεχή ροή θεάματος να που ίσως και αντιστρέφει τις εσχατολογικές προβλέψεις για το μέλλον του βιβλίου. Ως μέσο το βιβλίο τροφοδοτεί και ανατροφοδοτείται από αυτήν τη νέα συνθήκη, η οποία ωθεί τους «δέκτες» να συντονιστούν ξανά με τον πιο παλιό «πομπό», που δεν είναι άλλος από την πόλη - βιβλιοθήκη τους. Το σινεμά και η τηλεόραση μας αποχαιρετούν, είναι old school, παλιός κόσμος. Αλλά η Αθήνα δεν κινδυνεύει. Γιατί, όσο υπάρχουν «θεατές», θα υπάρχουν και «αναγνώστες». Και οι ενδιαμέσσοι δεν είναι άλλοι από τους συγγραφείς και τους σκηνοθέτες, τους ηθοποιούς και τους παραγωγούς που θα κωδικοποιήσουν την πρωτεύουσα σε σειρές και περιεχόμενο εικόνας. Κι όσο υπάρχουν άνθρωποι παγκοσμίως που θέλουν να δουν ιστορίες από κάθε άκρη της γης, τόσο θα υπάρχουν και εκείνοι που θα τους τις «αφηγούνται».

Στην ημερίδα Game of Books θα συμμετάσχουν με τοποθετήσεις αλλά και θα συζητήσουν ζωντανά οι: **Κώστας Γιαννακίδης** (δημοσιογράφος), **Νίκος Ζαχαριάδης** (δημοσιογράφος), **Βαγγέλης Περρής** (δημοσιογράφος), **Χρήστος Χωμενίδης** (συγγραφέας), **Γιωάννη Μπρέμπου** (ηθοποιός), **Νίνος Ελμετζόγλου** (τηλεοπτικός παραγωγός), **Ελένη Μπούρα** (επιμελήτρια εκδόσεων), **Σωτήρης Γκορίτσας** (σκηνοθέτης), **Μυρτώ Κοντοβά** (δημοσιογράφος, συγγραφέας, σεναριογράφος), **Ορέστης Ανδρεαδάκης** (κριτικός κινηματογράφου), **Άννα Πατάκη** (εκδότρια), **Αλεξάνδρα Σακελλαροπούλου** (ηθοποιός). **Α**

INFO

*Game of Books,
Τρίτη 2 Απριλίου
Αίθουσα Τελετών,
Δημαρχιακό Μέγαρο
Αθηνών (Αθηνάς 63)
Ωρα έναρξης: 18.00,
ώρα λήξης: 21.00
Είσοδος ελεύθερη*

**Μέγας Δωρητής του
Αθήνα 2018 Παγκόσμια
Πρωτεύουσα Βιβλίου του
Δήμου Αθηναίων είναι το
Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος*

Επιμέλεια:
TANIA ΔΕΛΗ

style

Wave Rider 22

Το καλοκαίρι ξεκινάει
από τα παπούτσια μου

▶ Όταν ανοίγει ο καιρός, μου αρέσει να γυρίζω στις αγαπημένες μου διαδρομές κάτω στην παραλιακή, δίπλα στη θάλασσα, στον Πειραιά, στη Γλυφάδα... Να ανοίγουν τα πνευμόνια μου και να αναπνέω την αλμύρα. Παρέα μου έχω πάντα τα Wave Rider 22 της Mizuno, που είναι ιδανικά για καθημερινές προπονήσεις στον δρόμο και το γυμναστήριο. Άνετα, με προηγμένη τεχνολογία Dynamotion fit για τέλεια εφαρμογή στο βάδισμα και με χρώματα εμπνευσμένα από τη θάλασσα, με φέρνουν ήδη ένα βήμα πιο κοντά στο καλοκαίρι.

TOMS
Εσπαντρίγια €60

SPRINGFIELD
Τσαντάκι μέσης €17,99

WOMEN'S SECRET
Σουτιέν με δαντέλα
€26,99

style

KARL LAGERFELD
Γυναικείο παντελόνι €295

**ΟΠΤΙΚΑ
ΒΑΪΡΑΜΟΓΛΟΥ**
Γυαλιά ηλίου Vivienne Westwood

**SOPHIA ENJOY
THINKING**
Υφασμάτινο μαξιλάρι

**L'ORÉAL
PARIS**
Υγρό ματ
κραγιόν €14,99

adidas
Unisex παπούτσι
Continental 80 €89,95

CALZEDONIA
Κάλτσες €6,95

BENETTON
Γυναικείο φούτερ
€39,95

SWATCH

Πολλά Pinkapippa, από τη
σειρά Listen To Me €60

**ΘΕΛΩ ΤΟ
ΔΕΡΜΑ ΜΟΥ
ΝΑ ΔΕΙΧΝΕΙ
ΤΕΛΕΙΟ**

Γι' αυτό χαιρόμαι που ανακάλυψα το Check-Matte Solution της YOUTH LAB., μια νέα σύνθεση που ελέγχει τη λιπαρότητα και δίνει ματ αποτέλεσμα που διαρκεί για ώρες. Επιπλέον, βελτιώνει την όψη των διασταλμένων πόρων και ενυδατώνει την επιδερμίδα – ακόμα και πάνω από το μακιγιάζ. Κυκλοφορεί σε premium compact συσκευασία με καθρεφτάκι (€24,80), ενώ όταν τελειώσει παίρνω απλά το refiller (€12,40).

**MIU
MIU**

Γυναικείο
άρωμα Fleur
D'Argent

GLAMAZON

«Growing»

Η Έιμι Σούμερ, όμορφη, αποκρουστική, δυνατή, λεπτή, χοντρή, χαριτωμένη, άσχημη, σέξι, απδιαστική, αψεγάδιαστη, γυναίκα

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ενα σκούρο γκρι, σατέν φόρεμα. Με μήκος λίγο πάνω από το γόνατο. Φαρδύ και ελαφρύ. Σου-έτ, μαύρες ψηλοτάκουνες μπότες. Τα ξανθά μαλλιά, πιασμένα περίπου στην κορυφή του κεφαλιού. Η ψηλή, νεαρή γυναίκα είναι «ολίγον» έγκυος. Στην πραγματικότητα είναι τόσο έγκυος όσο και η Μέγκαν Μαρκλ.

Η πλατεία κατάμεστη. Τα θεωρεία βουλιάζουν. Κυρίες και κύριοι, είναι η ηθοποιός Έιμι Σούμερ στο σόου «Growing». Η stand up κωμικός στέκεται στη μέση της σκηνής. Και αποθεώνεται.

Η Σούμερ μιλάει για την εγκυμοσύνη της. Για την υπερέμεση κύησης από την οποία υποφέρει. Αυτοσαρκάζεται. Είναι το «χαζό λευκό κορίτσι». Και διακωμωδεί πολλά «χαζά λευκά κορίτσια», που σηκώνουν το ποτήρι της σαμπάνιας σαν να σηκώνουν κετλ μπελ στο κρος φιτ. Μαθαίνει στις millennials τι ακριβώς είναι οι σερβιέτες, «σοκάρε» το ανδρικό κοινό μιλώντας για χρησιμοποιημένα ταμπόν, απευθύνεται στις άλλες γυναίκες, στο κοινό, και τις αποκαλεί sisters. Θυμάται τον εαυτό της όταν η μητέρα της της έλεγε ότι τα πόδια τα ξυρίζουμε μέχρι το γόνατο. Δεν αγγίζουμε τους μηρούς. Οπότε, όταν πήγε στην πισίνα κάποιοι αναρωτήθηκαν αν φορούσε μάλλινο σορτσάκι. Όσον αφορά αποτρίχωση και μαμάδες, οι τελευταίες είχαν δικίο μόνο για τα φρύδια.

Το «Growing» (Netflix special) είναι ένα σόου πολύ διαφορετικό, απ' ό,τι είχα δει μέχρι σήμερα. Είναι τόσο γυναικείο, όσο και ώριμο. Ωριμο γιατί λέει αλήθειες. Αλήθειες για δύο. Για αυτό και απευθύνεται και στις γυναίκες και στους άνδρες. Θίγει ζητήματα τόσο αληθινά, πεζά, καθημερινά αλλά και... ανάρμοστα, που σπάνια κάποιοι τα ακούγουν με τόση τόλμη και χιούμορ. Η Σούμερ υπογράφει τα κείμενα και τη σκηνοθεσία. Και δεν κρύβει τον έρωτά της για τον σύζυγό της, ο οποίος είναι σεφ και έχει διαγνωστεί με σύνδρομο Άσπεργκερ.

Τον ερωτεύτηκε ακριβώς για τη μη στερεοτυπική συμπεριφορά του. Αλλά έχει ένα κακό, λέει η ηθοποιός, δεν μπορεί να πει ψέματα. Κακό, γιατί την έχει ξεμπροστιάσει.

Οι γυναίκες, λέει η Σούμερ, παντρεύονται όλο και μεγαλύτερες. Αααα, τα σαράντα είναι πολύ νωρίς. Έχουμε να κάνουμε με «teen bride». Πού πας, κορίτσι μου; Να γνωριστείτε λίγο καλύτερα... Και όταν μεγαλώσεις, βλέπουμε. Κι ύστερα λέει πως στις φωτογραφίες του γάμου δεν θα ήθελε να είναι η παράνυμφος με το μεγαλύτερο μπράτσο. Αλλά έτσι όπως αναβαίνουν οι ηλικίες της νύφης και του γαμπρού, οι παράνυμφοι θα θυμίζουν αμυντικούς της ομάδας ράγκμπι Chicago Bears.

Ποτέ δεν έχω δει μια κωμικό να μιλάει για την εγκυμοσύνη και τους εμετούς της, τα βάσανα και την ευλογία του να περιμένεις παιδί, να μιλάει χωρίς ταμπού, χωρίς συντηρητισμό και να αγγίζει και ένα πολύ μεγάλο θέμα. Οι γυναίκες αντιμετωπίζονται πάντα ως ομάδα. Και όχι ως άτομα. Οι έγκυες. Όλες μια ομάδα. Κάποια άλλη κατηγορία, άλλη μια ομάδα. Κι ένα κοινό στοιχείο όλων των γυναικών. Ο φόβος.

Τα ρόδινα μαγουλάκια της Έιμι έρχονται κοντά σου. Είναι η διπλανή σου, δίχως να μπορείς να την αγγίξεις. Είναι αυτή που σου δίνει «φωνή». Αναρωτιέται γιατί τα media δεν ασχολήθηκαν με τη «φουσκωμένη κοιλίτσα της». Το άλλο «growing». Και δίνει μόνη της την απάντηση. Θα σκέφτηκαν ότι η Έιμι έβγαλε τον κορσέ της.

Η γυναίκα δεν ετεροκαθορίζεται, ούτε είναι αντανάκλαση κανενός. Η ίδια θεωρεί ότι είναι εκείνη που θα πει σε κάποιον αν είναι όμορφη, αν είναι δυνατή. Επιβεβαιώνοντας τα παραπάνω είχε σχολιάσει στο Twitter, όταν φωτογραφίστηκε γυμνή για το ημερολόγιο της Pirelli: «Όμορφη, αποκρουστική, δυνατή, λεπτή, χοντρή, χαριτωμένη, άσχημη, σέξι, απδιαστική, αψεγάδιαστη, γυναίκα. Σε ευχαριστώ @annieleibovitz».

CITY GUIDE

BLANK OUT Η ΥΠΕΡΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΗ ΟΠΕΡΑ ΔΩΜΑΤΙΟΥ ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ

Φορέστε τα γυαλιά σας
κι ακούστε το ποικτικό
multimedia έργο του
πρωτοπόρου ολλανδού
συνθέτη και σκηνοθέτη
Michel van der Aa

Ο πολυβραβευμένος ολλανδός συνθέτης Michel van der Aa [Μισέλ φαν ντερ Αα], ένας από τους σπουδαιότερους της γενιάς του, αξιοποιώντας καινοτόμες τεχνικές διαδραστικού φιλμ δημιουργεί ένα ποικτικό multimedia έργο, μια πρωτότυπη όπερα δωματίου που, συνδυάζοντας τη μουσική με την παράλληλη σκηνική και 3-D κινηματογραφική δράση, ξεπερνά τα συμβατικά όρια του μουσικού αυτού είδους.

Μια σοπράνο (Katherine Manley) τραγουδά live a capella στη σκηνή. Στην ταινία που προβάλλεται ταυτόχρονα σε διάφορα επίπεδα, ένας βαρύτονος (Roderick Williams) ερμηνεύει το δικό του ρόλο. Και οι δύο μαζί συνδιαλέγονται με τα αναγεννησιακά πολυφωνικά μελίσματα της Χορωδίας Δωματίου της Ολλανδίας πάνω στον μουσικό καμβά του συνθέτη – με beats των 80s και της τέκνο – που ακούγεται στο φιλμ. Για τους λάτρεις της όπερας, και όχι μόνο, το «Blank Out» που θα παρακολουθήσουν σε λίγες μέρες στο Μέγαρο θα είναι μια πρωτόγνωρη εμπειρία!

Μια βαθιά ανθρώπινη ιστορία

Το «Blank Out» μιλά για τη μνήμη, για τους διαφορετικούς τρόπους με τους οποίους αναβιώνουμε και διαχειριζόμαστε τα τραυματικά γεγονότα της ζωής μας. Πηγή έμπνευσης για το λιμνέτο στάθηκε το ποικτικό έργο και η ζωή της νοτιοαφρικανής ποιήτριας Ingrid Jonker, εμβληματικής μορφής του φεμινισμού αλλά και του κινήματος κατά του apartheid στην πατρίδα της, που πνίγηκε στα 31 της χρόνια.

Ένας άνδρας και η μητέρα του. Ένας διάλογος μεταξύ δύο ανθρώπων. Το σκηνικό, μια μινιατούρα σπιτιού, σαν αρχιτεκτονική μακέτα. Γύρω από αυτήν η γυναίκα κινεί την κάμερα που κρατά στα χέρια της, προβάλλοντας live το τρισδιάστατο φιλμ και αλλάζοντας διαρκώς το οπτικό της περιβάλλον. Ο θεατής έχει την αίσθηση ότι βρίσκεται άλλοτε μέσα κι άλλοτε έξω από ένα αφηρημένο εξοχικό σπίτι. Οι εικόνες μπερδεύονται, η φωνή της γυναίκας ακούγεται ξανά και ξανά σαν σε λούπα. Και μόνο όταν ο άνδρας ξεπροβάλλει στην οθόνη, τα λόγια της αποκτούν νόημα. Μιλά στον γιο της. Θυμάται τον πνιγμό του, όταν ήταν επτάχρονο παιδί. Εκείνος θυμάται τον πνιγμό της μητέρας του στην προσπάθειά της να τον σώσει. Και οι δύο, ο καθένας αλλιώς, ανασυνθέτουν οδυνηρές αναμνήσεις του παρελθόντος... Το «Blank Out» δεν είναι μόνο ένα τεχνολογικό επίτευγμα. Η κινηματογραφία, η μουσική και η ηθοποιία είναι δομημένα με τόση αρμονία, τόση ευφυΐα, που πολύ γρήγορα ξεχνάς ότι βλέπεις μια εντυπωσιακή 3-D όπερα και βυθίζεσαι στη μαγεία της μουσικής και της ποίησης.

- ΛΕΝΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

INFO

BlankOut - Μια όπερα δωματίου με γυαλιά 3-D. Σύνθεση - σκην.: Michel van der Aa, Σολίστ: Katherine Manley (επί σκηνής), Roderick Williams (στην ταινία), Netherlands Kamerkoor (στην ταινία) Σάβ. 30 & Κυρ. 31 Μαρτίου, στις 20.00 Αίθουσα Αλεξάνδρα Τριάντη (με ελληνικούς υπέρτιτλους)

Το κρασί αρέσει στην Αθήνα 10 Wine Bar-Resto

που ξέρουν τα πάντα για την αγαπημένη σου
συνήθεια

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ - Φωτό: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΑΤΣΗΣ

Είναι εδώ και κάποια χρόνια που μιλάμε και γράφουμε για τα ελληνικά κρασιά. Αναγνωρίζουμε με χαρά την εξέλιξή τους, θαυμάζουμε την ποιότητά τους, περήφανοι δείχνουμε ο ένας στον άλλον το χρώμα στο ποτήρι και τα βραβεία που κέρδισαν σε κάποιον διεθνή διαγωνισμό, χαιρόμαστε με τις εξαγωγές που κατακτούν τον κόσμο όλο. Ξέρουμε πια, κι αυτό είναι γεγονός που κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει, ότι οινοποιοί και αμπελουργοί κατάφεραν ένα μικρό θαύμα και βοήθησαν το ελληνικό κρασί να ξαναγεννηθεί. Στην πράξη όμως τι σημαίνει αυτό;

Σημαίνει ότι σε λίγα χρόνια, κι αν όλα συνεχίζουν να πηγαίνουν καλά, το κρασί θα βρει μια θέση δίπλα στη φέτα ή το λάδι. Θα γίνει εξαγωγίμο προϊόν (ήδη είναι) και θα ταξιδέψει παντού τις γηγενείς μας ποικιλίες, που τόσο το αξίζουν. Σημαίνει όμως και κάτι ακόμα: πως μαζί με τα αμπέλια, στην Ελλάδα μεγαλώνει και η κουλτούρα του κρασιού. Κι είναι αυτή η κουλτούρα που ενώνει την παρέα, απλώνει συζητήσεις που θα κρατήσουν ως το πρωί και μας μαθαίνει ακόμα κάτι καινούργιο για αυτό τον τόπο. Είναι μια κουλτούρα που γίνεται συνήθεια. Μια αγαπημένη συνήθεια.

Εκφραστές αυτής της νέας τάσης είναι τα αθηναϊκά wine bars και resto. Καθόλου τυχαίο που άρχισαν κι αυτά να πολλαπλασιάζονται με την άνοδο του ελληνικού κρασιού. Αυτές οι μικρές, ζεστές οινόφιλες γωνιές βοηθούν με τη σειρά τους τη συζήτηση. Μας παρουσιάζουν τα οινοποιεία που αγνοούμε, μας μαθαίνουν κρασιά που δεν ξέραμε, μας μιλούν για το κρασί με πάθος και γνώση. Συχνά, το ελληνικό κρασί μονοπωλεί το ενδιαφέρον, αλλά δεν είναι καθόλου λίγες οι φορές που στα τραπέζια τους έχουμε την ευκαιρία να δοκιμάσουμε κάτι μακρινό κι ενδιαφέρον. Πάντα μαζί με νόστιμους μεζέδες και καλή συντροφιά. Κι αυτό δεν είναι καθόλου λίγο.

Σπάνιες ελληνικές ποικιλίες

Αρχαία σταφύλια, σύγχρονες οινοποιήσεις, μεγάλες απολαύσεις

Λημνιώνα Καλλιεργείται παραδοσιακά στη Θεσσαλία, παράγει ερυθρούς και ροζέ οίνους με εκφραστική μύτη και αρώματα κόκκινων φρούτων και μπαχαρικών.

Μεσενικόλα Περιοχή Καρδίτσας, ένα στιβαρό κόκκινο κρασί με ήπιες τανίνες.

Κυδωνίτσα Με καταγωγή από τη Λακωνία, λευκός οίνος με έντονα αρώματα κυδωνιού και υψηλή οξύτητα.

Ροκανιάρης Αποκλειστικότητα της Αργολίδας, λευκό κρασί, μαλακό στο στόμα, με αρώματα εσπεριδοειδών.

Τινακτορώγος Από την περιοχή της αρχαίας Ολυμπίας, λευκός οίνος με αρώματα από ροδάκινα και εσπεριδοειδή που μαγεύουν.

Πλυτό Ποικιλία της Κρήτης, λευκός οίνος με λαμπερό χρώμα, φινετσάτα αρώματα και ωραία ζωντάνια.

Σκλάβος Από την Αργολίδα και πάλι, με ανοιχτό-ξανθο χρώμα και φρέσκα αρώματα από λεμονανθούς, αχλάδι και κίτρο.

Αυγουσιτιάτης Εμφανίζεται στη Ζάκυνθο και στη Δυτική Πελοπόννησο, ερυθρός οίνος με ζωηρό χρώμα, αρώματα από ώριμα φρούτα και μεσογειακά βότανα, στόμα μαλακό και στρογγυλό.

Θραψαθήρι Από την Κρήτη και το Λασίθι, λευκός οίνος με λαμπερά κίτρινα χρώματα, και έντονα αρώματα φρούτων.

Κακοτρύγης Κερκυραϊκή αρχαία ποικιλία, δίνει λευκούς οίνους με λαμπερά χρώματα, και μαγευτικά αρώματα.

Όσα θέλεις να μάθεις για το κρασί

Όταν κατεβαίνω στον Πειραιά και στο wine resto Paleo δεν ξέρω τι απολαμβάνω περισσότερο... Τα κρασιά της δυνατής του κάβας ή τις ωραίες συζητήσεις με τον ιδιοκτήτη του Πάννη Καυμενάκη... Από τους κορυφαίους οινοχόους της χώρας, αγαπάει με πάθος το κρασί και έχει τεράστιες γνώσεις στο αντικείμενο. Στη μικρή κουβέντα που ακολουθεί, μας λύνει μικρές αλλά σημαντικές απορίες.

Της **ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ**

Τι σημαίνει όταν λέμε πως το κρασί είναι φελλωμένο; Το 80% των άρρωστων κρασιών οφείλεται στον χαλασμένο φελλό. Το καταλαβαίνεις μόλις ανοίξεις το κρασί και είναι μια μυρωδιά μούχλας, υγρασίας, βρεγμένης εφημερίδας. Αυτός είναι και ο λόγος που μυρίζουμε τον φελλό μόλις ανοίξουμε το μπουκάλι. Δεν θα πάθεις τίποτα από ένα «φελλωμένο» κρασί, φυσικά όμως δεν θα το απολαύσεις. Όταν λέμε, μυρίζοντας ένα ποτήρι κρασί, πως έχει υποτονικό αρωματικό χαρακτήρα αυτό σημαίνει πως πέσαμε σε μια παρτίδα κακού κρασιού ή πως έχει κακοδιατηρηθεί και έχει εξελιχθεί «δυσάρεστα».

Το λευκό κρασί παλαιώνεται; Όχι σε όλες τις περιπτώσεις. Υπάρχουν τοπωνύμια όπως η Σαντορίνη ή η λευκή Βουργουνδία που η παλαίωση θα βοηθήσει τα κρασιά να αναπτύξουν πολύ πιο σύνθετο αρωματικό χαρακτήρα. Όμως, κατά πλειοψηφία, στα λευκά κρασιά απολαμβάνεις τη νιότη τους, αυτή την ευχάριστη φρεσκάδα τους.

Ποια λέμε κρασιά του Νέου Κόσμου; Καταρχάς ας πούμε πως υπάρχουν τα κρασιά του Μητροπολιτικού Παλαιού Κόσμου και κατά κύριο λόγο είναι αυτά της Γαλλίας, ενώ ακολουθούν αυτά της Ιταλίας και της Ισπανίας. Τα κρασιά του Νέου Κόσμου είναι της Αυστραλίας, της Χιλής, της Αργεντινής, της Νέας Ζηλανδίας, των ΗΠΑ, της Νοτίου Αφρικής και, αν θέλεις, ήρθαν σαν απάντηση στον υπερβολικό ακαδημαϊσμό των Γάλλων. Δηλαδή είναι κρασιά πιο «εύπεπτα», πιο βα-

τά, πιο προσεγγίσιμα και σίγουρα δραματικά οικονομικότερα. Καλό είναι να αρχίζει κανείς το ταξίδι του στον απέραντο και πολύ γοητευτικό κόσμο του κρασιού με κάτι πιο «ρορ», πιο εύκολο, και στη συνέχεια, μόνος του θα οδηγηθεί στο πιο εξεζητημένο.

Ποια είναι τα ανερχόμενα ελληνικά τοπωνύμια;

Πιστεύω πολύ στην Κρήτη και στο Αιγαίο. Δεν θα αναφερθώ στη Σαντορίνη, φυσικά, μιλάω για τη Σύρο, την Τήνο, που δείχνουν ωραία πράγματα τα τελευταία χρόνια. Περιμένω και τη Ζάκυνθο, αυτός που θα ασχοληθεί με τον ιστορικό της αμπελώνα θα βγάλει λαγό! Πολύ ελπιδοφόρα είναι και η Λακωνία, αυτό το ευλογημένο της σταφύλι, εννών την Κυδωνίτσα, ολόενα και περισσότεροι το ανακαλύπτουν και το αγαπούν.

Ποια είναι τώρα κρασιά της μόδας;

Τα εναλλακτικά, οτιδήποτε δεν είναι καθιερωμένο. Ας πούμε βλέπουμε μεγάλη αύξηση στα φυσικά κρασιά, αυτά που έχουν από ελάχιστη έως καθόλου επεξεργασία, και είναι χωρίς θειώδη.

Γιατί αυτή η τεράστια μόδα με τα ροζέ;

Το ροζέ από φτωχός συγγενής, από «κρασί της πίτσας», τώρα αποκτάει το κοινό του. Γίνονται πολύ ωραίες οινοποιήσεις, υπάρχουν πια πολλές ενδιαφέρουσες ετικέτες. Από τη Νότια Ιταλία μέχρι την Τοσκάνη και τη Χιλή υπάρχει μια πολυμορφία. Υπάρχουν απεριτίφ ροζέ, ελαφριά και με αχνό χρώμα, αλλά και ροζέ «φαγητού» πιο καλοδομη-

μένα, πιο στιβαρά, με έντονο βαθύ χρώμα (που δείχνει την ύπαρξη Αγιωργίτικου ή Syrah).

Το καλοκαίρι τι κρασιά τραβιούνται; Ό,τι και να λέμε, το λευκό για το καλοκαίρι είναι μοιραίο... Και εδώ στην Ελλάδα καλοκαίρι εννοούμε την πρώτη ημέρα που ανοίγει ο καιρός και ανεβαίνουν οι θερμοκρασίες. Μεταξύ μας, το καλοκαίρι δεν θες τίποτα άλλο από ένα λευκό ή ένα ροζέ και μάλιστα δροσερό, είναι ψυχολογικό. Θα αδικήσουμε ένα καλό κόκκινο κρασί, αν το πούμε καλοκαίρι σε μια καυτή βεράντα της ελληνικής υπαίθρου.

Ποιο λέμε «μεγάλο» κρασί; Το μεγάλο κρασί θέλει επιμονή, υπομονή, ενασχόληση, ιστορικό αρχείο και πολλές ώρες πτήσης του οινοποιού. Δεν βγαίνει σ' ένα βράδυ. Θέλει μέθοδο, πολλή μελέτη πάνω στο terroir, την οινοποίηση. Εδώ στην Ελλάδα δεν νομίζω πως έχουμε ακόμη φτάσει σε μεγάλα κρασιά παρότι κινούμαστε προς αυτή την κατεύθυνση. Το Vinsanto του Αργυρού θα μπορούσε να είναι ένα τέτοιο.

Γιατί αναδεύουμε το ποτήρι; Το κάνουμε για να πάρει αέρα, το οξυγόνο απελευθερώνει τα αρώματα του κρασιού.

Τι θα είχες να πεις σε όσους αγαπούν το κρασί; Χαλαρώστε μπροστά σε ένα ποτήρι κρασί. Το κρασί ενώνει τους ανθρώπους. Εκεί που σταματάει η υπερανάληψη αρχίζει η πραγματική απόλαυση.

BY THE GLASS

*Το κλασικό ραντεβού
των οινόφιλων της πόλης*

Είναι από το 2012 που η ατμοσφαιρική, σχεδόν «κρυφή» Στοά Ράλλη έγινε ταυτόσημη με το κρασί. Μια και εδώ, σε ένα υπέροχο νεοκλασικό του 1922, στεγάζεται το δημοφιλές By the Glass. Το πρώτο καθαρόαιμο wine bistro της Αθήνας, από την πρώτη στιγμή που άνοιξε, έγινε το σημείο συνάντησης των οινόφιλων και μας έμαθε ότι πάνω από όλα το κρασί είναι παρέα, καθημερινή απόλαυση, χαρά... Η κάβα του μετράει πάνω από 500 ετικέτες, με το 90% να προσφέρεται και σε ποτήρι χάρη στο σύστημα Coravin, αλλά και στα δύο Dispensers των 30 θέσεων. Τα δύο αυτά καινοτόμα συστήματα δίνουν πρόσβαση σε κάθε ετικέτα, ακόμα και στις καλύτερες, ακόμα και στις πιο ακριβές. Και αυτό είναι ένα μεγάλο ατού, αν σκεφτείς ότι το By the Glass διαθέτει κάβα από παλαιότερες χρονιές, έξοχα fine wines, φιάλες magnum, μεγαλειώδεις σαμπάνιες και σπάνιες ετικέτες. Ναι. Όσοι αγαπούν τον κρασί, εδώ βρίσκουν τον Παράδεισό τους! Το μεγαλύτερο κομμάτι της κάβας προέρχεται από τον ελληνικό αμπελώνα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν θα βρεις και αρκετά τα διαμάντια του διεθνή, αφού στο By the Glass η απόλαυση του κρασιού δεν γνωρίζει σύνορα. Αν χρειαστείς βοήθεια, θα σου τη δώσουν απλόχερα η ίδια η Φωτεινή Παντζιά (ιδιοκτήτρια και ψυχή του By the Glass), η sommelier Βασιλική Πάνναρου ή κάποιος από την υπόλοιπη ομάδα. Εμπιστεύσου τους. Όλοι τους έχουν γνώσεις υψηλού επιπέδου πάνω στο αντικείμενο. Δίπλα στο κρασί στέκεται επάξια η κουζίνα με επικεφαλής τον σεφ Αντώνη Πεχλιβανάκη. Πάντα με έμφαση στην πρώτη ύλη, προτείνει πιάτα μεσογειακής κουζίνας που ήδη έχουν αφήσει εποχή. Όπως τα μπιφτεκάκια στο γκριλ με τις τηγανιτές πατάτες, τα πιτάκια ολικής και το ντιπ γιαουρτιού, το ριζότο μανιταριών με λάδι τρούφας ή οι γαρίδες κανταΐφι με τη σπιτική, γλυκόξινη σάλτσα. Υπέροχα και τα πλάτο τυριών και αλλαντικών που σερβίρονται με σπιτική μαρμελάδα, αποξηραμένα φρούτα και homemade κριτσίνια, ιδανικός συνομιλητής για κάθε κρασί.

Ο λόγος που όλοι, ορκισμένοι οινόφιλοι και απλοί θαυμαστές του κρασιού, λατρεύουν να πηγαίνουν ξανά και ξανά στο By the Glass είναι όμως ένας: το ότι κατάφερε να βάλει το κρασί στο κέντρο του τραπεζιού και να το καθιερώσει σαν αγαπημένη καθημερινή συνήθεια, μια από τις πιο όμορφες, μικρές απολαύσεις της ζωής. Διατηρώντας ταυτόχρονα το υψηλό επίπεδο, ακόμα και στην πιο μικρή λεπτομέρεια, από τα ποτήρια μέχρι τη σωστή θερμοκρασία στο σερβίρισμα. Από τον Μάιο, που ο καιρός ανοίγει, είναι πράγματι μια μοναδική εμπειρία να κάτσεις στα τραπεζάκια της πλατείας Ραλλούς Μάνου ακριβώς απέναντι. Χαζεύοντας την υπέροχη Ρώσικη Εκκλησία, πίνοντας κρασιά κάτω από τον αττικό ουρανό, μέσα στο πράσινο, ακούγοντας τις πάντα ωραίες μουσικές. Αυτό που η Φωτεινή Παντζιά συνηθίζει να περιγράφει ως εξής: «Τα μαγαζιά της καρδιάς μας δεν είναι απλά ένα ωραίο πιάτο και ένα κρασί. Πάνω απ' όλα είναι φιλοξενία».

● Γ. Σουρή 3 & Φιλελλήνων, Σύνταγμα, 2103232560,
www.bytheglass.gr, fb: By the glass
instagram: @bytheglass.gr

BARATIN

*Το στέκι της Ν. Φιλαδέλφειας
λατρεύει το κρασί*

Δεν είναι μόνο το στέκι της Νέας Φιλαδέλφειας. Είναι και ο προορισμός των Αθηναίων που έρχονται από κάθε συνοικία της πόλης για να πιουν το ποτό τους στη μεγάλη ξύλινη μπάρα ή να δοκιμάσουν τα πιάτα με τις δημιουργικές πινελιές του σεφ Γρηγόρη Μπονιάκου. Η αλήθεια είναι ότι από το πρωί έως αργά το βράδυ το Baratin φυλάει μια φιλόξενη γωνιά για όλους. Για αυτούς που θέλουν να απολαύσουν τον καφέ τους στα ηλιόλουστα τραπέζια με θέα την περατζάδα της Δεκελείας. Για εκείνους που προτιμούν να δοκιμάσουν το φημισμένο brunch (σερβίρεται καθημερινά 09.00 με 15.00) στη μεγάλη φωτεινή σάλα. Για όσους ψάχνουν ένα cocktail λίγο πιο αναβαθμισμένο και αρκετά διαφορετικό (υπάρχουν 16 signature cocktails και όλα κάνουν τη διαφορά). Για τους foodies της παρέας που θα ξεχωρίσουν το κριθαρότο με μοσχάρισια μάγουλα και το ριζότο λαβράκι. Και φυσικά, για όλους τους οινόφιλους εκεί έξω.

Το Baratin έχει μία από τις πιο πλούσιες κάβες της Αθήνας. Εδώ θα βρεις 140 ετικέτες από τον ελληνικό και διεθνή αμπελώνα για να διαλέξεις, ενώ 42 από αυτές σερβίρονται και σε ποτήρι. Αν δυσκολεύεσαι στην επιλογή του κατάλληλου κρασιού, ο Δημήτρης Γρούμπος και η Φανή Κολάκη, οι δύο (εκπληκτικοί!) sommeliers του Baratin, είναι εδώ για εσένα. Θα σε βοηθήσουν να επιλέξεις το κρασί που σου ταιριάζει καλύτερα, αλλά και να το συνδυάσεις με το ιδανικό πιάτο. Εκτός από τα μικρά αριστουργήματα της κουζίνας, όμως, να ξέρεις ότι υπάρχουν ακόμα λαχταριστά πλατό τυριών και αλλαντικών. Μάλιστα μπορείς να διαλέξεις κάποιο από τα σπουδαία ελληνικά τυριά που υπάρχουν και να συνοδέψεις με αυτό το κρασί σου στην ποσότητα που εσύ θες (π.χ. 100 γρ. ή και παραπάνω). Τέλειο;

● **Λ. Δεκελείας 120, Ν. Φιλαδέλφεια,**
2102522228,
fb: @BaratinDrinkDineHomeBar,
instagram: baratin_home_bar

TARTE TATIN

*Το νέο bistro της πόλης
κάνει τη γαλλική γαστρονομία
προσιτή*

Όλοι έχουμε ονειρευτεί τις βόλτες γύρω από τον Σηκουάνα. Να πίνουμε καφέ και τσάι στα παριζιάνικα καφέ, να βουτάμε αφράτα μαντλέν σε καυτή σοκολάτα, να τρώμε λαχταριστές baguettes με brie και να παίρνουμε χρωματιστά μακαρόν για το σπίτι. Όλες αυτές οι εικόνες από σήμερα σταματούν να είναι όνειρα και βρίσκουν σπίτι στο γουστόζικο Tarte Tatin. Το καινούργιο bistro της Αθήνας μόλις άνοιξε και έχει στόχο να βάλει τη γαστρονομία στην καθημερινότητά μας.

Από τις 09.00 έως τη 01.00 (η κουζίνα λειτουργεί έως τις 23.30) μπορείς να το επισκεφθείς για να δοκιμάσεις τα φανταστικά γλυκά του, τις αλμυρές προτάσεις του, αλλά και για να πιεις μονοποικιλιακό καφέ, χειροποίητη σοκολάτα που λιώνει στο μπρίκι (πάνω από 100 γρ. σοκολάτας ανά κούπα), ένα υπέροχο ποτήρι κρασί, αλλά και κλασικά και house cocktails σε premium εκδοχές. Στον κατάλογο θα βρεις 7 πιάτα σε γλυκό που ξεκινούν από την Tarte Tatin, τη διασημότερη γαλλική τάρτα, και φτάνουν μέχρι την crème brulée, το προφιτερόλ και τα υπέροχα paris brest. Για ενδιάμεσες στάσεις όμως, θα βρεις πολλά γλυκίσματα όπως μακαρόν, μαντλέν, εκλέρ, κέικ και τάρτες, τα οποία μάλιστα μπορείς να πάρεις μαζί σου στο σπίτι.

Στα αλμυρά θα βρεις μοναδικές σαλάτες, τρεις διαφορετικές quiches, τις Quiche Lorraine, Σπανάκι με σολομό και Quiche ημέρας, πληθωρικές και άκρως ξεχωριστές tartes flambees (που είναι η αλσατική εκδοχή της πίτσας και σερβίρονται μετά τις 19.00), πολλές και ευφάνταστες baguettes, αλλά και ένα φοντί τυριών που σερβίρεται μαζί με αλλαντικά και τραγανά ψωμάκια (σ.σ. εδώ να πω ότι υπάρχει και ένα φοντί σοκολάτας που αναμένεται να κάνει θραύση!). Αξίζει να σημειωθεί ότι τα πάντα (και όταν λέμε τα πάντα εννοούμε ακόμα και τα φύλλα του μιλφέιγ) φτιάχνονται καθημερινά εδώ, ενώ το μενού βασίζεται στις εποχικές πρώτες ύλες.

Όλα αυτά θα τα απολαύσεις σε έναν παραμυθένιο χώρο (μην ξεχάσεις να εξερευνήσεις και το λουλουδάτο μπαλκόνι!), με jazz νότες να χαϊδεύουν τα αυτιά σου και με 62 ετικέτες από τον ελληνικό αμπελώνα (24 και σε ποτήρι και όλες μπορείς να τις πάρεις και για το σπίτι) για να συνοδεύσεις τα φανταστικά πιάτα (σημείωσε ότι πολλές από τις φιάλες δεν θα τις βρεις αλλού). Θα δοκιμάσεις πολλά βιολογικά και φυσιικά κρασιά, ενώ αν σου αρέσει κάποιον, μπορείς να το πάρεις μαζί σου φεύγοντας καθώς υπάρχει και η δυνατότητα λιανικής πώλησης.

● Δεκελίας 118, Ν. Φιλαδέλφεια,
www.tartetatin.gr, fb: @tartetatin118,
instagram: tartetatingr

WINE STATION

Ένα wine bar «σταθμός» στην πιο φωτεινή πλευρά της πόλης

Στη σκιά της Ακρόπολης, στο πιο όμορφο σημείο της Αθήνας, στο ισόγειο του κτιρίου του Chocolat Royal, θα ανακαλύψετε ένα από τα πλέον emblematic wine bar της πόλης. Ένα χώρο γεμάτο αρώματα και γεύσεις από τους πιο φημισμένους αμπελώνες και οινοποιεία της Ελλάδας, με ετικέτες που δεν θα βρείτε πουθενά αλλού, όλες τους προσεκτικά επιλεγμένες από τον καταξιωμένο οινοχόο Δημήτρη Σπυρόπουλο. Συνολικά 160 ετικέτες μικρά διαμάντια αναμένουν να τις απολαύσετε, εκ των οποίων τις 40 και σε ποτήρι, με τη δυνατότητα να συνοδεύσετε το κρασί σας με κάποιο από τα εξαιρετικά πιάτα του C-Restaurant, που βρίσκεται στον 2ο όροφο του Chocolat Royal. Να θυμάστε ότι στον σύγχρονη αισθητική χώρο του Wine Station, όπου το σκηνικό συνθέτουν καθημερινά από το απόγευμα έως αργά το βράδυ easy listening ήχοι σε ένα χαλαρό περιβάλλον, οι Παρασκευές είναι αφιερωμένες στις live βραδιές, με τις γνωστές Live Jazz & Wine Nights. Extra tip: Πέραν της πλούσιας λίστα κρασιών, την κάρτα ποτών του Wine Station συμπληρώνουν αποστάγματα, premium ετικέτες ποτών καθώς και signature cocktails.

● Αποστόλου Παύλου 27, Θησείο, 2103469077, www.chocolatroyal.gr/el/wine_station

Η νέα άφιξη της πόλης είναι ένα στέκι για όλες τις ώρες

Μόλις άνοιξε στη γειτονιά του Ψυρρή και είναι το μέρος που θέλεις να βρίσκεσαι κάθε στιγμή. Ένα όμορφο bistro που ξεκινά από τις 8 το πρωί με καφέ και πρωινό, ενώ από τις 11 αρχίζει να σεβρίρει το λαχταριστό brunch του. Εδώ θα βρεις πολλές νόστιμες και διαφορετικές προτάσεις, όπως το τρομερό croque pancake, το open sandwich καρμπονάρα (!) ή το chicken burger που σεβρίρεται ανάμεσα σε δύο αφράτες βάφλες αντί για ψωμί. Και σίγουρα δεν πρέπει να χάσει κανείς τα red velvet pancakes, που έχουν ήδη τους δικούς τους πιστούς θαυμαστές. Από τις 19.00 κάνει την εμφάνισή της η βραδινή κάρτα με comfort food πιάτα που αρχίζουν από τα χειροποίητα λαζάνια Bolognese και το κοτόπουλο με τη σος φρέσας και φτάνουν μέχρι το ριζότο μανιταριών με λάδι τρούφας. Για να συνοδέψεις το γεύμα σου θα βρεις μια επιλεγμένη λίστα cocktails (υπάρχει ξεχωριστή cocktail list και για το brunch) και 40 emblematic ετικέτες κρασιών. Το 15innAthens δίνει στο ελληνικό κρασί μεγάλη έμφαση, γι' αυτό και όλες οι ετικέτες του προέρχονται από τον ελληνικό αμπελώνα. Όλα αυτά θα τα απολαύσετε με τη συνοδεία jazz μουσικής ή διασκευές από τραγούδια της δεκαετίας των 70's και των 80's (κάθε Παρασκευή και Σάββατο υπάρχει dj).

● Μιαούλη 15Α, Ψυρρή, 2103316156, [Fb: @15innathens](https://www.facebook.com/15innathens), [instagram: 15inn_athens](https://www.instagram.com/15inn_athens)

FABRICA DE VINO

Ανοιξιάτικος αέρας στο αγαπημένο wine bar του κέντρου

Αγαπημένο wine bar του κέντρου, πάντα μοντέρνο, κομψό και με άψογη εξυπηρέτηση, το Fabrica De Vino «πειράζει» το μενού του δίνοντας έμφαση στο ψάρι και τα θαλασσινά, διατηρώντας όμως και τα περισσότερα από τα εξαιρετικά του πιάτα με κρέας. Το Balik Ekmek, πάντως, το σάντουιτς με φιλέτο ψαριού δηλαδή, αναμένεται σίγουρα να γίνει talk of the town! Ανανέωση, παράλληλα, και στην εξαιρετική του κάβα, με 600 ετικέτες 150 παραγωγών απ' όλη την Ελλάδα (20 από αυτές και σε ποτήρι) να γεμίζουν το Fabrica De Vino με τα καλύτερα αρώματα του ελληνικού αμπελώνα. Να μη χάσετε τα περίφημα Συμπόσια, κάθε Δευτέρα και Πέμπτη από τις 9 το βράδυ, με παραδοσιακό ελληνικό φαγητό και γευσσιγνωσία ελληνικών κρασιών και να θυμάστε ότι τα βράδια της Παρασκευής και του Σαββάτου το Fabrica De Vino με το κέφι του θα σας θυμίσει μπαράκι στα καλύτερά του. Καθημερινά από τη μία το μεσημέρι έως τη μία το βράδυ και ΠΣ έως τις τρεις το βράδυ.

● Εμμανουήλ Μπενάκη 3, Αθήνα, 2103214148,
fb: Fabrica De Vino

ΦΙΑΛΗ WINE BAR

Το νέο boutique wine bar της Αθήνας

Νέα άφιξη στη Νέα Φιλαδέλφεια, που κάθε Αθηναίος λάτρης του καλού κρασιού θα πρέπει να γνωρίσει. Πρόκειται για ένα boutique wine bar με επιλεγμένες και ποιοτικές ετικέτες μικρο-οινοποιών απ' όλο τον κόσμο, με βάση τον ελληνικό αμπελώνα. Κάθε μήνα, μάλιστα, 40 διαφορετικές από αυτές θα έχουμε τη δυνατότητα να τις απολαμβάνουμε και σε ποτήρι. Κι επειδή πρόκειται για πολύ ιδιαίτερα κρασιά, οι άνθρωποι εδώ φροντίζουν να μας διευκολύνουν: μια επίσκεψη στο θάλαμο όπου φυλάσσονται στις θερμοκρασίες που πρέπει, με τον sommelier να μας ενημερώνει για ό,τι χρειάζεται. Τα εξαιρετικά αυτά κρασιά, τα οποία μπορείτε να προμηθευτείτε και για το σπίτι, ταιριάζουν απόλυτα με την πολύ προσεγμένη κουζίνα, η οποία ετοιμάζει εκπληκτικά tapas, κρύα και ζεστά, σε μεγάλη ποικιλία, δροσερές σαλάτες αλλά και πεντανόστιμη pizza. Το Φιάλη Wine Bar, στο κέντρο της Νέας Φιλαδέλφειας, διαθέτει και εξωτερικό χώρο και μας ετοιμάζει πολλές εκπλήξεις, όπως γευσσιγνωσίες, βραδιές live και άλλα πολλά.

● Δεκελείας 108, Νέα Φιλαδέλφεια, 2102513220,
fb: Phiali Wine Bar

ΟΙΝΟΣCENT

Πάθος για το καλό κρασί

Το Oinoscent ξεκίνησε ως κάβα κρασιών αλλά, χάρη στη μεγάλη αγάπη που του έδειξαν οι Αθηναίοι, εξελίχθηκε πολύ γρήγορα σε ένα από τα καλύτερα wine bar της πόλης. Δέκα χρόνια μετά, συνεχίζει να εκπλήσσει τους λάτρεις του κρασιού με την ποικιλία και τις επιλογές του. Στο υπόγειο κελάρι του μπορείς να βρεις 1.000 ετικέτες κρασιών από όλο τον κόσμο, ενώ η λίστα των κρασιών σε ποτήρι ανανεώνεται κάθε εβδομάδα ώστε να δοκιμάζεις πάντα κάτι καινούργιο. Μπορείς να συνοδέψεις το κρασί σου με ένα ωραίο πλατό τυριών ή και με κάποιο από τα λαχταριστά πιάτα που προστέθηκαν στο μενού πρόσφατα, τώρα που το μαγαζί επεκτάθηκε ως εστιατόριο. Ό,τι κι αν έχεις κατά νου, το εξειδικευμένο και πρόθυμο προσωπικό του θα σε βοηθήσει να το βρεις.

● Βουλής 45-47, Αθήνα, 2103229374, www.oinoscent.com, fb: Oinoscent

• The • CORKS & FORKS WINE PUB

Μια φιλοσοφημένη
wine pub στον Πειραιά

Θα το ανακαλύψεις σε ένα από τα πιο όμορφα σημεία του Πειραιά, πάνω από τη Μαρίνα Ζέας, και θα σε εντυπωσιάσει με το ατμοσφαιρικό του περιβάλλον, τη μοντέρνα του αισθητική και τη φιλοσοφία που επιμένει ότι η ποιότητα μπορεί να είναι προσιτή για όλους μας. Η ενημερωμένη κάβα διαθέτει περίπου 100 επιλεγμένες ετικέτες, κυρίως από τον ελληνικό αμπελώνα, οι οποίες συνδυάζονται τέλεια με τις προτάσεις του μενού: μεγάλες, χορταστικές μερίδες, με κάμποσες δημιουργικές πινελιές, από νιόκι πατάτας με κοτόπουλο, λιαστή ντομάτα και σπανάκι, μέχρι σπαλομυριζόλα και μοσχάρι μαγειρεμένο με ταϊλανδέζικη συνταγή. Τα παιδιά εδώ είναι ευγενέστατα και εξυπηρετικά, να ρωτήσετε και για τα εξαιρετικά γλυκά, αλλά και για τα κατά καιρούς events με πρωταγωνιστή πάντα το κρασί.

● Ακτή Θεμιστοκλέους & Πάργας, Πειραιάς, Φρεατύδα, 2155159792, fb: CORKS & FORKS - Wine Pub, instagram: corksandforks

KIKI DE GRECE

Με γαλλικό όνομα
και ελληνικό αέρα

Ατμοσφαιρικό και φιλόξενο, κοσμοπολίτικο αλλά καθόλου δόθεν, το Kiki De Grece είναι ίσως το πιο γοητευτικό στέκι της πολύ ανεβασμένης τα τελευταία χρόνια Ηπύτου, στην περιοχή του Συντάγματος. Ένα άνετο wine resto bar, με υπέροχη κουζίνα, το μενού της οποίας ισορροπεί ανάμεσα σε αυθεντικές ελληνικές συνταγές και σε πιάτα με πιο δημιουργικές πινελιές. Κι άντε τώρα να διαλέξεις, για παράδειγμα, ανάμεσα στο παραδοσιακό αρνάκι τσιγαριστό με σταμναγκάθι και στο πιο γκουρμέ μοσχάρισιο σιδηρόδρομο με σάλτσα κόκκινου κρασιού και πουρέ πατάτας. Μην ξεχάσω να σας πω ότι το μενού έχει συμπεριλάβει και κάποιες σαρακοστιανές επιλογές, όπως τις αζεπέρστες σουπιές με μαραθο και σέσκουλα! Να θυμάστε, επίσης, ότι όπως το μενού ανανεώνεται ανάλογα με την εποχή, ώστε όλα τα υλικά να είναι ποιοτικά και φρέσκα, το ίδιο συμβαίνει και με την εξαιρετική λίστα κρασιών, η οποία διαθέτει 35 επιλεγμένες ετικέτες από τον ελληνικό αμπελώνα, όλες μπορείτε να απολαύσετε και σε ποτήρι και μάλιστα από 4 ευρώ. Θα το βρείτε ανοιχτό καθημερινά από τις 12 το μεσημέρι έως αργά το βράδυ.

● Ηπύτου 4, Αθήνα, 2103211279, fb: kikidegrece

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

MUST
SEE

critic's
CHOICE

Το 20ό Φεστιβάλ Γαλλόφωνου Κινηματογράφου (2-10/4) φέρνει ακόμη πιο γρήγορα την άνοιξη στις ελληνικές αίθουσες (Δαναός, Άστορ, Παλλάς) με επιλογή 46 ταινιών από το γαλλόφωνο σινεμά, ειδικό αφιέρωμα στη σχέση του Αρώματος και του Κινηματογράφου και λευκή κάρτα στο Δεκαπενθέμερο των Σκηνοθετών του Φεστιβάλ Καννών.

ΑΚΟΜΗ

► Ο «Άγγελος» (") είναι το αργεντίνικο πορτρέτο ενός νεαρού σίριαλ κίλερ με αγγελική μορφή που σοκάρει κυρίως με την αφαρία του κεντρικού ήρωα και την ανάπλαση του Μπουένος Άιρες του 1971 παρά με την αιματοβαμμένη δράση του. ► Τελείως εκτός θέματος το «Ελεύθερο θέμα» (1/2) της Στέλλας Θεοδωράκη με τη Θεοδώρα Τζήμου να πασχίζει ως καθηγήτρια καλών τεχνών να εμπνεύσει όχι μόνο τους φοιτητές της αλλά και τον θεατή να δει καλοπαιρέτα ένα φιλμ παραδομένο στην υπερβολή και τη σοβαροφάνεια. ► Η «Τρύπα» (") έχει την ατμόσφαιρα του στρωτά βαλμένου ψυχολογικού θρίλερ αλλά η ιστορία της μητέρας που μετακομίζει με τον γιο της στο μέσο του πουθενά αναγκάζεται να στραφεί στα προβλήματα κλισέ για να βγάλει σασπένς και ένταση. ► Το ζευγάρι Μαρκ Γουόλμπεργκ και Ρόουζ Μπερν βλέπουν τα «καλά» της υιοθεσίας στο ελάχιστο κωμικό «Στιγμιαία οικογένεια» (') που γνώρισε σχετική επιτυχία στις ΗΠΑ. ► Στην «Πόλη υπό κατοχή» (-) του Ρούπερτ Γουάιτ («Ο Πλανήτης των Πιθήκων: Η Εξέγερση»), οι Τζον Γκούντμαν και Βέρα Φαρμίνγκα πρωταγωνιστούν σε μια φουτουριστική περιπέτεια όπου το έγκλημα έχει εξαλειφθεί, η ανεργία είναι στα χαμηλότερα επίπεδα της εδώ και δεκαετίες, αλλά μια καινούρια νομοθεσία φέρνει την ανατροπή. ► Τέλος, ο «Καθηγητής και ο τρελός» (-) είναι ένα βιογραφικό δράμα με τους Μελ Γκίμπσον και Σον Πεν.

Ντάμπο (DUMBO) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τιμ Μπάρτον ΠΡΟΤΑΓΟΝΙΣΤΟΥΝ: Κόλιν Φάρελ, Μάικλ Κίτον, Ντάνι Ντε Βίτο, Έβα Γκριν, Άλαν Άρκιν

Το 1919, σε περιπλανώμενο τσίρκο των αδελφών Μέντιτσι (που στην πραγματικότητα είναι μόνο ένας, ο Μαξ Μέντιτσι τον οποίο υποδύεται ο Ντάνι Ντε Βίτο), γεννιέται ένα ελεφαντάκι με τεράστια αυτιά. Αρχικά το αφεντικό του τσίρκου θεωρεί ότι έπεσε θύμα εξαπάτησης και ζητά αποζημίωση από τον τύπο που του πούλησε τη μητέρα του Ντάμπο, αλλά αλλάζει μυαλά όταν συνειδητοποιεί το χρυσάφι που κρατά στα χέρια του. Ο μικρός ελέφαντας που πετάει χάρη στα μεγάλα του αυτιά θα γίνει στόχος του κυνικού Βάρντεβερ, ιδιοκτήτη της Dreamland, του μεγαλύτερου λούνα παρκ των ΗΠΑ, που θα προτείνει στον Μέντιτσι να γίνουν συνέταιροι.

Το «Ντάμπο, το ελεφαντάκι» κυκλοφόρησε στις αμερικανικές αίθουσες τον Οκτώβριο του 1941 και γνώρισε μεγάλη επιτυχία. Ήταν η τέταρτη μόλις ταινία κινουμένων σχεδίων μεγάλου μήκους της Ντίσνεϊ και δημιουργήθηκε με στόχο να ξεπεραστεί η οικονομική ζημιά της «Φαντασίας». Από εκείνο το φιλμ ο Τιμ Μπάρτον κρατάει μοναχά το βασικό στοιχείο της ιστορίας που είναι μια ωδή στη διαφορετικότητα, καθώς και τον στενό δεσμό του ήρωα με τη μητέρα του. Χρησιμοποιώντας αυτά τα δύο μοτίβα όχι τόσο με σύνεση αλλά με έλεγχο των βασικών εκφραστικών του μέσων, ο δημιουργός των σκοτεινών παραμυθιών των 90s («Ο ψαλιδοχέρης», «Ο σκαθαροζούμης», «Ο μύθος του αέφαλου καβαλάρη» κ.ά.) οδηγεί με μαστοριά την πλοκή προς την επώδυνη αλλά λυτρωτική ενηλικίωση. Όπως και στο animation έτσι και στην εύστοχη live action μεταφορά του Μπάρτον, ο Ντάμπο γίνεται περίγελος εξαιτίας της εμφάνισής του αλλά γρήγορα χρησιμοποιεί το ελάττωμά του ως όπλο στην προσπάθεια να αλλάξει τη μοίρα του και να ξαναβρεί τη μητέρα του. Το φιλμ είναι πιο σκληρό και συγκινητικό από ό,τι θα περίμενε κανείς. Ο Μπάρτον επιχειρεί να γλυκάνει την ιστορία και στις πικρές στιγμές της, αποβάλλοντας κάθε έννοια μελό, αλλά δεν τα καταφέρνει πάντα. Με προεξάρχοντα έναν γλυκύτατο Ντάμπο –πραγματικό επίτευγμα η δουλειά των υπευθύνων στο CGI– και με συνοδοιπόρους ανθρώπους σημαδεμένους είτε από τη μοίρα (τα μέλη του περιπλανώμενου θιάσου είναι απλώς τέρατα για τους κανονικούς ανθρώπους) είτε από τον Μεγάλο Πόλεμο (ο Κόλιν Φάρελ επιστρέφει με αναπηρία από το γαλλικό μέτωπο), το «Ντάμπο» είναι ένα φιλμ για τους μηχανισμούς του θαύματος και τη σόου μπιζ, φτιαγμένο με σκηνοθετικές ιδέες που ποντάρουν κυρίως στο συναίσθημα. Μάλιστα ο τρόπος που χρησιμοποιεί την ιστορία του «ιπτάμενου ελέφαντα» προκειμένου να ενισχύσει τις πολιτικές αιχμές (ο επιχειρηματίας Βάρντεβερ του Κίτον κι ο τραπεζίτης Άλαν Άρκιν είναι σύμβολα του νέου κυνικού κόσμου που γεννιέται από τις στάχτες του πολέμου) καθώς και τον ουμανισμό του σεναρίου, μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ακόμη και κάτω από τα «εξωπραγματικά» κομμάτια της δράσης ή τους μονοδιάστατους χαρακτήρες εξακολουθεί να κρύβεται ο σπουδαίος σκηνοθέτης που μεγαλώσαμε μαζί του.

«Έξερεις ποιο είναι το σημαντικό με την ενηλικίωση; Μαθαίνεις να ζεις μόνος σου» («Ντάμπο»)

Mektoub, αγάπη μου (MEKTOUT, MY LOVE: CANTO UNO) *

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αμπντελατίφ Κεσίς
ΠΡΟΤΑΓΟΝΙΣΤΟΥΝ: Σαΐν Μπουμεντίν, Οφελί Μπάου, Σαλίμ Κεσιούς

Το καλοκαίρι του 1994, ένας νεαρός σεναριογράφος, ο Αμίν, μετά από ένα χρόνο διαμονής στο Παρίσι, επιστρέφει στη γενέτειρά του, μια παραλιακή πόλη της Γαλλίας, για να δει συγγενείς και φίλους. Εκεί παρόλα με τον ξάδερφό του και την παιδική του φίλη, περνάει τον χρόνο του μεταξύ του τυνησιακού εστιατορίου των γονιών του, των διαφόρων μπαρ και της παραλίας.

Η νέα ταινία του Αμπντελατίφ Κεσίς («Ζωή της Αντέλ») είναι μια φλύαρη διασκευή του μυθιστορήματος «La Blessure, La Vraie», συγγραφέα του «Ανάμεσα στους τοίχους», Φρανσουά Μπεγκοντό. Δύο είναι τα μεγάλα προβλήματα του φιλμ: ο φιλμικός και μυθοπλαστικός χρόνος συμπίπτουν απόλυτα, μετατρέποντας αρκετές σκηνές που τραβούν σε μακρος. Προβληματικός είναι κι ο κεντρικός χαρακτήρας, που μένει απλώς παρατηρητής της νεανικής, καλοκαιρινής ανεμελιάς. Κρίμα για τον δημιουργό της «Αντέλ», που εδώ υπογράφει την πιο άστοχη δουλειά του.

Κωδικός Κολιμπρί (THE HUMMINGBIRD PROJECT) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κιμ Νγκούγιεν
ΠΡΟΤΑΓΟΝΙΣΤΟΥΝ: Τζέσι Αιζενμπεργκ, Αλεξάντερ Σκάρσγκαντ, Σάλμα Χάγιεκ

Δύο ξαδέρφια από τη Ν. Υόρκη δραστηριοποιούνται στις διεθνείς αγορές και στις συναλλαγές Υψηλής Συχνότητας, όπου το κέρδος βγαίνει μέσα σε κλάσματα δευτερολέπτου. Το όνειρό τους; Να φτιάξουν μια οπτική ίνα από το Κάνσας μέχρι το Νιου Τζέρσι που θα τους προσφέρει εκατομμύρια. Το μεγαλύτερο εμπόδιο, η πρώην εργοδότριά τους που θέλει τις γνώσεις τους για δικό της όφελος.

Η τεχνολογία στην υπηρεσία του εύκολου κέρδους, το μοτίβο που κινεί την πλοκή και τους ήρωες: έναν καταφερτζή «πωλητή» και μια μαθηματική διάνοια. Γύρω τους στήνεται ένα γαϊτανάκι με αδίστακτους επενδυτές, καθημερινούς ανθρώπους, εκκεντρικές μειονότητες, πράκτορες του FBI κ.ά. Το φιλμ δεν είναι κακό αλλά έχει μια συγκεκριμένη άποψη γύρω από το τι θέλει να πει (είναι μια ταινία καταγγελίας για το Χρηματιστήριο ή ένα υπαρξιακό road movie για το νόημα της ζωής;) και στον τρόπο που παρουσιάζει τα επιμέρους ζητήματά του.

Ευτυχισμένος Λάζαρος (LAZZARO FELICE) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αλίτσε Ρορβάχερ
ΠΡΟΤΑΓΟΝΙΣΤΟΥΝ: Άλμπα Ρορβάχερ, Ντρίβιντ Μπένεντ, Σερζί Λοπέζ

Όταν ο Λάζαρος, ένας καλόκαρδος χωρικός, συναντάει τον Τανκρέντι, νέο αριστοκρατικής καταγωγής, και του ζητά να τον βοηθήσει να σκηνοθετήσει την απαγωγή του, δημιουργείται μια απρόσμενη φιλία μεταξύ τους.

Άρωμα ιταλικού σινεμά των 70s από τη νέα, βραβευμένη για το σενάριο της στις Κάννες, ταινία της Αλίτσε Ρορβάχερ. Η αισθητική του νεορεαλισμού συναντά μια νότα μυσταγωγίας, ενώ το έργο σταδιακά μεταμορφώνεται από μια καταγραφή της καθημερινότητας σε ένα ιταλικό χωριό σε αλληγορία για το Καλό και τη σύγκρουση δύο κόσμων. Η Ρορβάχερ υιοθετεί ποιητικό ύφος για να μιλήσει για τις ψευδαισθήσεις μιας εποχής, και κυρίως για την αξία του να ζεις σε έναν κόσμο όπου πιστεύεις στη δύναμη της ανθρώπινης αρετής.

ΘΕΑΤΡΟ

Της ΚΕΛΛΗΣ
ΚΡΗΤΙΚΟΥ

ANNA ΚΟΚΚΙΝΟΥ

Τι συμβαίνει
στο μαγικό
σύμπαν των
«Μίμων»;

Την Παρασκευή 29 Μαρτίου «Οι Μίμοι», το σπουδαίο σατιρικό έργο του Ηρώνδα, κάνει πρεμιέρα στο **Θέατρο Σφενδόνη** σε σκηνοθεσία Άννας Κοκκίνου. Η σπουδαία ηθοποιός και σκηνοθέτρια αποκαλύπτει και αποκαλύπτεται χωρίς περιστροφές.

Ποια ήταν η αφορμή για να σκηνοθετίσετε το σπουδαίο αυτό σατιρικό έργο του Ηρώνδα; Πάντα είχα μανία με τους Μίμους. Κι ο Καραγκιόζης και η Πουπέ, Μίμοι ήσαν. Όλο είχα στο νου μου να ασχοληθώ κι άλλο με αυτό το είδος. Μέχρι που τυχαία έπεσε μπροστά μου ο Ηρώνδας. Ο Σπύρος Στάβερης είχε δημοσιεύσει στο μπλογκ του ένα μιμιάμβο. Ενθουσιάστηκα με τη γλώσσα! Από κει ξεκίνησε η ασχολία με τα μικρά αυτά αριστουργήματα. Κι έχουμε τη μεγάλη τύχη να έχουμε στα χέρια μας μια σπουδαία μετάφραση που έκανε για μας ο Θεόδωρος Στεφανόπουλος.

Τι κρύβει μέσα του το μαγικό σύμπαν των «Μίμων»; Σωστά το λέτε μαγικό σύμπαν, γιατί εκεί μέσα υπάρχει όλο αυτό που γέννησε την ανάγκη της θεατρικής έκφρασης. Οι Μίμοι προϋπήρξαν του ποιητικού θεάτρου: «η μίμηση είναι σύμφυτη στους ανθρώπους από τη παιδική τους ηλικία και το ν' ασχολείσαι με το θέατρο είναι σα να επιστρέφεις στη παιδική ηλικία», όπως αναφέρει ο Αριστοτέλης. Οι Μίμοι είναι η έκφραση αυτής της πρώτης ανάγκης. Το υλικό των Μίμων βρίσκεται σε αυτή την περιοχή. Είναι σαν ομιλίες πολύ μικρών παιδιών που βρίσκουν άλλους τρόπους να επικοινωνούν, όχι λογικούς.

Ένας μίμος ακροβατεί διαρκώς πάνω σε ένα τεντωμένο σκοινί. Πρόσωπο, κορμί και φωνή σε απόλυτη ισορροπία. Πώς καταφέρνεται να φέρει εις πέρας αυτόν τον απαιτητικό ρόλο ως ηθοποιός; Δεν είναι εύκολο είδος ο Μίμος. Χρειάζονται δοκιμές, πολλές δοκιμές, για να μάθει κανείς να αντιστέκεται στον ενήλικα που έχει θρέψει, στη σοβαροφάνεια. Να δώσει χώρο στο παιχνίδι με τις αισθήσεις με τη φαντασία, στο απροσδόκητο – στο τσαλάκωμα του εαυτού, στον αυτοσαρκασμό. Το κείμενο, με όλη την αξία που έχει, φυσικά κατέχει μικρότερη σημασία μπροστά στον τύπο που πρέπει να δημιουργήσει ο ηθοποιός επί σκηνής και σε όλα τα μικρά ακραία που ζουζουνίζουν γύρω του. Ο Μίμος για τον ηθοποιό είναι γιορτή.

Σκηνοθέτης και ηθοποιός. Δρόμοι παράλληλοι ή υπάρχουν σημεία σύγκλισης; Είναι και κοντινά και α-

πόμακρα αυτά τα δύο. Είναι περίπλοκο να τα κάνεις και τα δύο και συγχρόνως συμπληρώνει το ένα το άλλο. Υπάρχουν στιγμές δύσκολες κι άλλες απολαυστικές. Ναι, υπάρχει δυσκολία όταν παίζεις και δεν μπορείς να δεις από κάτω, μα είναι και διασκεδαστικό συγχρόνως, γιατί διαρκώς δοκιμάζεις τα όρια του ενός και του άλλου. Κατά κάποιο τρόπο, όμως, όταν παίζεις αυτοσκηνοθετείσαι. Υπάρχουν και στιγμές αδιέξοδες. Όσο και να είναι ισχυρή η σύλληψη, η ζωή που δημιουργείται στην πρόβα, σου διαφεύγει αρκετά όταν είσαι επί σκηνής και πρέπει να κατευθύνεις τους άλλους. Όταν είσαι μόνος, κανένα πρόβλημα. Είσαι συγχρόνως και το υλικό και η διαδικασία.

Ποια χαρακτηριστικά αναζητείτε στους ηθοποιούς που σκηνοθετείτε για να δώσετε το εκατό τοις εκατό των δυνατοτήτων σας στην επίτευξη ενός ολοκληρωμένου και απόλυτα εναρμονισμένου αποτελέσματος; Αυτό που κυρίως με απασχολεί είναι αν εγώ είμαι ικανή να μεταδώσω πράγματα στους ηθοποιούς, να τους εμπνεύσω ενθουσιασμό για τη δουλειά μας. Κι επειδή στο θέατρο η ανταλλαγή είναι ζωτικής σημασίας, πάντα μ' ενδιαφέρει οι ηθοποιοί να έχουν ενδιαφέρον για κάτι τέτοιο.

Θεωρείτε πως το μιμοθέατρο έχει ένα ειδικό βάρος στις μέρες μας; Σε όλες τις εποχές αυτό το είδος προσφέρει απόλαυση και στον ηθοποιό και στους θεατές. Στους Μίμους χτυπά η καρδιά του θεάτρου. Ίσως στις μέρες μας, που είμαστε θλιμμένοι, το είδος αυτό εισχωρεί με μια δύναμη λυτρωτική εντός μας χαρίζοντάς μας τη χάρη του.

Οι θεατές θα εντοπίσουν στο έργο στοιχεία της καθημερινότητας που βιώνουν; Κυρίως θα αναγνωρίσουν τα τυπικά στοιχεία της ανθρώπινης συμπεριφοράς. Τύπους που παντού και πάντα υπάρχουν ίδιοι. Το καλούπι είναι ολόιδιο. Οι τίτλοι των μικρών αυτών όχι και τόσο καθημερινών σκηνών καθημερινότητας μιλάνε από μόνοι τους: ο Νταβατζής, η Ζηλιάρα, οι Κολλητές, η Μαστροπός, ο Διδάσκαλος, ο Τσαγκάρης. Ο συγγραφέας Ηρώνδας, που έγραψε γύρω στο 270 π.Χ., είναι μεγάλος τεχνίτης. Οι τύποι του είναι αριστο-

τεχνικά πλασμένοι. Τα πρόσωπά του είναι ολοζώντανα και τελείως αναγνωρίσιμα σήμερα.

Το θέατρο είναι ένας τρόπος για να αντιληφθεί ο κόσμος την πραγματικότητα που βιώνει στις πραγματικές της διαστάσεις; «Ο άνθρωπος τις πρώτες γνώσεις του τις αποκτά από τη μίμηση. Ο λόγος που ευχαριστιέται ο κόσμος βλέποντας εικόνες είναι ότι την ώρα που βλέπει κατανοεί και ανακαλύπτει τι είναι το κάθε πράγμα». Αυτά τα λέει ο Αριστοτέλης.

Αδιαμφισβήτητα, κάθε ρόλος που έχετε υποδυθεί είναι σημαντικός για εσάς. Ξεχωρίζετε όμως κάποιον που σας επηρέασε σε προσωπικό επίπεδο και άλλαξε τον τρόπο αντίληψης των πραγμάτων ή τη στάση απέναντι στη ζωή; Αρκετοί ρόλοι με επηρέασαν προσωπικά και μου έμαθαν πράγματα για τη λειτουργία του ηθοποιού. Και κείμενα που στην πορεία θέλησα να τα αναστήσω, άφησαν ανεξίτηλα ίχνη μέσα μου και με διαμόρφωσαν.

Τι σημαίνει για εσάς το θέατρο Σφενδόνη; Είναι ο χώρος που ζω κάνοντας τη δουλειά μου επί 27 χρόνια. Είναι το εσωτερικό μου περιβάλλον. Η ατμόσφαιρά μου μέσα στην οποία σκέφτομαι και υπάρχω ως καλλιτέχνης και άνθρωπος. Εκεί μέσα υπάρχει όλη η ενέργεια που με διαμόρφωσε αυτά τα χρόνια.

Εξακολουθείτε να ονειρεύεστε σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς; Τι σημαίνει ονειρεύομαι; Σημαίνει έχω το προνόμιο να μπαίνω βγαίνω αυθόρμητα στη φαντασία μου; Εξακολουθώ να πιστεύω πως μπορώ να γίνω καλύτερη; Πως πιστεύω σε αυτόν τον ωραίο αγώνα βελτίωσης του εαυτού; Πως ονειρεύομαι ακόμα να προχωρώ τη δουλειά μου; Πως υπάρχουν πράγματα που θέλω να κάνω; Πως εξακολουθώ να επιθυμώ να αγαπώ τους φίλους μου και να με αγαπάνε; Πως ονειρεύομαι τη φύση και επιθυμώ διακαώς να βρίσκομαι κοντά της; Πως ονειρεύομαι κάτι καλύτερο για τη χώρα μου; Πως ονειρεύομαι να σταματήσει η καταστροφή της γης; Ναι, σε αυτούς τους αμείλικτους καιρούς εξακολουθώ να τα ονειρεύομαι όλα αυτά. **Α**

Δεν είναι εύκολο είδος ο Μίμος. Χρειάζονται πολλές δοκιμές, για να μάθει κανείς να αντιστέκεται στον ενήλικα που έχει θρέψει, στη σοβαροφάνεια.

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

Θέλουμε ένας αλγόριθμος να φτιάξει μουσική συναισθημάτων;

Η τεχνητή νοημοσύνη, τώρα με την Endel, εισβάλλει όλο και περισσότερο στη μουσική δημιουργία. Ευτυχώς ακόμη έχουμε μουσική από ανθρώπους.

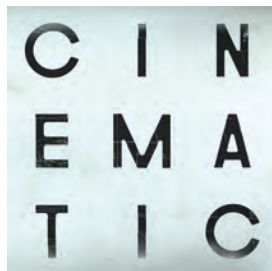
Ισως μερικοί να πουν πως είναι μια είδηση εντυπωσιασμού. Δεν έχω αυτή τη γνώμη... Η Endel είναι μία εφαρμογή, ένας αλγόριθμος δηλαδή, που υπέγραψε δισκογραφικό συμβόλαιο με εταιρεία, τη Warner Music, για την κυκλοφορία και διανομή 20 δίσκων. Οι δημιουργοί της Endel υποστηρίζουν πως η εφαρμογή τους μπορεί να δημιουργήσει μουσική για τον καθένα ανάλογα με τη διάθεση στην οποία βρίσκεται ή θέλει να αλλάξει. Δίνοντάς της οδηγίες δημιουργεί ήχους που βοηθούν να χαλαρώσεις, να συγκεντρωθείς, να οδηγήσεις, να συνοδέψουν τη διάθεσή σου. Ήδη έχουν κυκλοφορήσει 5 δίσκοι, με τους χαρακτηριστικούς τίτλους: *Foggy Morning*, *Rainy Night*, *Cloudy Afternoon*, *Cloudy Night* και έπεται συνέχεια. Βέβαια η Endel δεν συνθέτει μουσική, ευτυχώς ακόμη οι απόπειρες που έχουν γίνει με τα μηχανήματα να προσπαθούν να συνθέσουν, έχουν καταλήξει σε φιάσκο, όμως χρησιμοποιεί και συνδυάζει ήχους που μπορούν να επηρεάσουν τη συναισθηματική μας κατάσταση. Αν σε αυτό προσθέσουμε τις -αρκετές πια- εφαρμογές που μπορεί να χρησιμοποιήσει ένας μουσικός ώστε να βοηθηθεί ουσιαστικά στη δημιουργία του, τότε μπορούμε να πούμε πως η τεχνητή νοημοσύνη μπαίνει όλο και πιο πολύ στα χωράφια της μουσικής δημιουργίας.

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

→ makismilatos@gmail.com

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

Τους δίσκους αυτούς μπορείτε να τους ακούτε κάθε Σάββατο & Κυριακή από τις 18.00 ως τις 20.00 στο **Athens Voice Radio 102,5** στην εκπομπή του Μάκη Μηλάτου.

Cinematic Orchestra

- To Believe

Η επιστροφή τους μετά από καιρό θέλει να επιβεβαιώσει το όνομά τους. Το καινούργιο τους άλμπουμ θα μπορούσε να είναι σάουντρακ σε ένα μεταμοντέρνο ρομάντσο ή στην αναβίωση ενός νουάρ. Η πολυετής αποχή ίσως τους βοήθησε να κατανοήσουν καλύτερα πως η κυριαρχία του ρυθμού στη σύγχρονη μουσική δεν μπορεί να σε πάει πολύ μακριά και δίνουν έμφαση στις μελωδίες και στη cinematic ατμόσφαιρα. Στα φωνητικά συνεργάζονται με τους: Moses Sumney, Roots Manuva, Heidi Vogel, Grey Reverend, Dorian Concept και Tawiah, μουσικοί που έχουν συνεργαστεί με τον Flying Lotus έρχονται να βοηθήσουν για ένα αποτέλεσμα που ακούγεται ευχάριστα, που δείχνει τη δουλειά που έχει γίνει στις λεπτομέρειες, που ρέει υπνωτιστικά αλλά που τελικά δεν κατορθώνει να γίνει αξιοσημείωτο και να ξεπεράσει το δεδομένο μιας ηχητικής τοιογραφίας.

Roma

- Music Inspired by the Film

Όταν μία καλλιτεχνική δημιουργία είναι τόσο καλή, όπως το «Ρόμα» του Αλφόνσο Κουαρόν, ό,τι πάει να σταθεί δίπλα της, ακόμη κι αν εμπνέεται απ' αυτήν, δεν έχει και μεγάλη τύχη. Η ιδέα ήταν να προτείνουν σε καλλιτέχνες που ο Κουαρόν εκτιμάει, να εμπνευστούν από την ταινία και να γράψουν κάτι. Στο προσκλητήριο ανταποκρίθηκαν πολλοί και καλοί, όπως: ο Beck, η Billie Eilish, ο El-P, οι Ibeyi, η Jessie Reyez, η Laura Marling, η Patti Smith, οι Unkle κ.ά. Η Patti Smith θυμήθηκε το δικό της «Wing» κι έκανε μία παραλλαγή, η Laura Marling τραγούδησε το περίφημο «Those Were the Days» που ακούγεται και στην ταινία (από ένα ραδιοφωνάκι, όπως όλα τα τραγούδια που ακούγονται στο φιλμ), ο Beck ανέσυρε το «Tarantula» των Colourbox που είχαν διασκευάσει παλιότερα και οι This Mortal Coil, υπάρχουν και πρωτότυπες συνθέσεις, άλλες ενδιαφέρουσες άλλες όχι και τόσο (όπως σε κάθε συλλογή άλλωστε) κι όταν τελειώσεις με την ακρόαση αυτού του καλού -σε γενικές γραμμές- άλμπουμ, σκέφτεσαι πως την επόμενη φορά που θέλεις να ξοδέψεις χρόνο γι' αυτό το θέμα είναι προτιμότερο να ξαναδείς την ταινία.

Κάθε Σαββατοκύριακο, στον 6ο όροφο ενός κτιρίου πίσω από το Δημαρχείο της Αθήνας, ανοίγει τις πόρτες του ο «Παλμός», χώρος έκφρασης και δημιουργίας. Με αφορμή αγαπημένα τραγούδια, μια ομάδα ηθοποιών, μουσικών και εικαστικών, η Playback Ψ, είναι έτοιμη να ακούσει ιστορίες από τη ζωή σας και να τις παίξει στη σκηνή με θεατρικό αυτοσχεδιασμό. Συνομιλήσαμε με τον Λάμπρο Γιώτη και τον Δημήτρη Μπέγιογλου για τις παραστάσεις τους.

Είστε η πρώτη επαγγελματική ομάδα θεάτρου που έφερε στην Ελλάδα το θέατρο Playback. Τι ακριβώς είναι; Το Playback αποτελεί ένα διαδραστικό θεατρικό δρώμενο, κατά το οποίο ένας θίασος ειδικά εκπαιδευμένων ηθοποιών αναλαμβάνει να παίξει στη σκηνή αφηγήσεις ζωής των θεατών. Η επικοινωνία θεατών - ηθοποιών γίνεται με τη βοήθεια ενός συντονιστή - σκηνοθέτη που ενεργοποιεί και ενθαρρύνει τους θεατές. Οι καλλιτέχνες της ομάδας παρουσιάζουν τις ιστορίες των θεατών μέσω θεατρικού αυτοσχεδιασμού, που περιλαμβάνει ήχο, κίνηση, διάλογο, χρήση αντικειμένων, μουσική και τραγούδι. Η ομάδα θεάτρου «Playback Ψ» είναι η πρώτη με επαγγελματίες καλλιτέχνες στην Ελλάδα. Συστάθηκε το 2004 στο πλαίσιο της Εταιρείας Δραματικής Έκφρασης και Θεραπείας «Παλμός» και έχει δώσει πάνω από 500 παραστάσεις, σε θέατρα, νοσοκομεία, σχολεία, φυλακές, κέντρα απεξάρτησης, πολιτιστικούς φορείς και συνέδρια, στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Φέτος ετοιμαζόμαστε για το Παγκόσμιο Συνέδριο Playback που θα γίνει στην Ινδία. Επίσης, τα τελευταία χρόνια διοργανώνεται στον «Παλμό» εκπαίδευση από διδάσκοντες πιστοποιημένους από το Center for Playback Theatre της Νέας Υόρκης.

Πώς συμμετέχουν οι θεατές; Το έργο είναι διαφορετικό κάθε φορά; Το έργο δεν είναι προκατασκευασμένο, διαμορφώνεται ανάλογα με τις ιστορίες που θα προκύψουν στην παράσταση. Γι' αυτό και συχνά ο κόσμος ξανάρχεται για να δει μια διαφορετική εκδοχή. Ακόμη και αν δεν έχουν σκοπό να μιλήσουν, μπορούν να ακούσουν και να επικοινωνήσουν με τους άλλους θεατές.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ

Η ομάδα Playback Ψ ανεβάζει στον «Παλμό» τις ιστορίες της ζωής μας

Συνήθως, τι ιστορίες είναι αυτές που αφηγούνται οι θεατές; Ο χώρος των θεατών - αφηγητών είναι ένας χώρος δημόσιας εξομολόγησης όπου τα πάντα μπορούν να ειπωθούν. Ακούμε ιστορίες από θύματα ρατσισμού, από άτομα εξαρτημένα από ουσίες, άτομα που παλεύουν να αλλάξουν ή που αντιμετωπίζουν σκληρές δομές εξουσίας. Το θέατρο Playback είναι ένας τόπος συνάντησης των συχνά κοινών ιστοριών μας. Πολλές φορές έχουν να κάνουν με απώλειες προσώπων, ιστορίες οικογενειακές, περιπετειώδη ταξίδια, αλλά και εσωτερικές διαδρομές.

Πρόκειται για θέατρο, θεραπεία ή το συνδυασμό τους; Το θέατρο Playback είναι πρώτιστα τέχνη. Είναι μια τέχνη διαλογιστική, η οποία ενώνει τους ανθρώπους, και ως εκ τούτου θεραπευτική. Στο τέλος της παράστασης όλοι γινόμαστε Ένα. Δεν υπάρχουν ούτε σταρ ούτε και αποστάσεις. Συναντιόμαστε σε ένα πεδίο βαθιάς επικοινωνίας με ενδεχόμενη την έκκληση της αυτογνωσίας. Είναι μια τέχνη ενσυναίσθησης και όχι μια τέχνη διαχωρισμού.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Καλλιτεχνική Διεύθυνση - Σκηνοθεσία:

Λάμπρος Γιώτης

Συντονίζουν εναλλάξ: Λάμπρος Γιώτης, Δημήτρης Μπέγιογλου, Χριστίνα Φραγκιαδάκη, Βέρα Λάρδη, Χρήστος Θεοχαρόπουλος

Παίζουν εναλλάξ: Χριστίνα Φραγκιαδάκη, Βέρα Λάρδη, Χρήστος Θεοχαρόπουλος, Μαργαρίτα Καστρινού, Μαρία Μαραγκοπούλου, Άρτεμις Χατζηπαργυρίου, Κατερίνα Webster, Σάββας Βασιλειάδης

Μουσική: Αλέξανδρος Μισιρλιάδης,

Παναγιώτης Κουκούτας

Φωτισμοί: Νίκος Θεοχαρόπουλος, Κωστής Μπασούλης

Μουσική διδασκαλία: Σοφία Μάλαμα

Εικαστική επιμέλεια: Μάγδα Τσαγκαράκη

Βοηθός παραγωγής: Αλεξία Πολυμενοπούλου

Φωτογράφιση: Ειρήνη Μιχοπούλου

Υπεύθυνη επικοινωνίας: Μαρίκα Αρβανιτοπούλου

Παλμός, Κλεισθένους 3, Πλατεία Κοτζιά
Κάθε Σάββατο 9.15 μ.μ. και Κυριακή 8.15 μ.μ.
6973959552, www.palmos.info

BIBLIO

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Κώστας Β. Κατσουλάρης
Στο στήθος μέσα χάλκινη καρδιά
Μυθιστόρημα,
εκδ. Μεταίχμιο,
σελ. 72

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΑ

(από την Ιλιάδα στη Βατραχομουμαχία)

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

Έμαθα τον Όμηρο στην Αλβανία
Ζήσιμος Λορεντζάτος, «Μικρά Σύρτις»

Πρωτότυπο, επίκαιρο, ερεθιστικό είναι το μυθιστόρημα του Κώστα Β. Κατσουλάρη Στο στήθος μέσα χάλκινη καρδιά. Από την πολυμεταχειρισμένη «κρίση» επιλέγεται –για πρώτη φορά, νομίζω– μια σκοτεινή πτυχή της, η σύγκρουση των γηραλέων πολιτικών νεολαίων των δυο ο-λοκληρωτισμών (Χρυσή Αυγή και Αντίφα).

Η ουσιαστική αντιπαράθεση, που κρύβει τη δική της βία, είναι γενικότερα ιδεολογική και πολιτιστική, ανάμεσα στην περήφανη καθυστέρηση, τον ταυτοτισμό/ρατσισμό και τον εκσυγχρονισμό, την ανοιχτή κοινωνία, ανάμεσα στην αγραβατοσύνη και την αριστεία.

Ο μύθος πλέκεται γύρω από τη σχέση ενός φιλόλογου, καθηγητή γυμνασίου (Αργύρης Σταυρινός) με ταλαντούχο μαθητή της Β' τάξης (Νάσος Γκέτσος, Βορειοηπειρώτης), ο οποίος ξαφνικά εξαφανίζεται. Η έρευνα του καθηγητή για να τον βρει και να τον ξαναφέρει στο θρανίο εξελίσσεται σε κινδυνώδη περιπέτεια, ανάμεσα στις αντιμαχόμενες συνωμοτικές ομάδες, στην αντιδημοκρατική εξέγερση αλλά και στον κόσμο των Αλβανών μεταναστών, ανάμεσα σε τρόπο, δυσπιστία, ομερτά και παρεξήγηση προθέσεων. Ο εκπαιδευτικός διώκεται και υπηρεσιακώς για παρενόχληση της οικογένειας του μαθητή του και με μετέωρη την υπόνοια για το είδος του ενδιαφέροντός του. Η υπερήφανη απάντησή του και η περιφρόνηση απέναντι στη γραφειοκρατία επισύρει την καταδίκη του σε αργία ενός έτους.

Ο Αργύρης Σταυρινός συμμετέχει σε Ομάδα συλλογικής ψυχοθεραπείας συναδέλφων του, όπου αναπτύσσονται αντιγνωμίες, αισθήματα, ιδιόλεκτα. Το προσωπικό του τραύμα, που μόνο προς το τέλος αποκαλύπτεται, εξηγεί μάλλον την παθιασμένη προσήλωσή του στον χαρισματικό μαθητή του: Είχε σκοτώσει, με το αυτοκίνητό του, τον γιο του ηλικίας τεσσάρων ετών, το 2004 (το παιδί θα είχε τώρα την ηλικία του Νάσου). Μετά το φοβερό δυστύχημα, η Σέρβα γυναίκα του τον εγκατέλειψε, παίρνοντας μαζί της το κοριτσάκι τους, ενός έτους, και επέστρεψε στην πατρίδα της. Αδυνατώντας να μιλήσει για αυτά στην Ομάδα, περιγράφει ομηρικές σκηνές και θέματα προκαλώντας απορίες και διαμαρτυρίες.

Η αφήγηση, τρίτοπρσωπη αλλά με κυρίαρχη προσωπική σφραγίδα, έχει άφθονες γλωσσικές και εννοιακές αναφορές στην *Ιλιάδα*, με λέξεις, στίχους, στο κείμενο και στους τίτλους κεφαλαίων (και του βιβλίου) και με ονόματα (προσωνύμια) προσώπων: τα μέλη της Ομάδας παίρνουν ονόματα ηρώων (Δόλων, Δόλοψ, Γοργυθίων, Κεβριόνης, Αψευδής, Ακάμας, Εκάβη) και οι άλλες γυναίκες ονόματα Νηρηίδων (Ωρείθυια, Δυναμένη, Κυμοθόη, Καλλιάνασσα), ενώ ο διευθυντής του σχολείου γίνεται Νεφελούρος (από το «νεφεληγερέτης»). Οι ιλιαδικές αναφορές στον

πόλεμο, την ανδροκρασία και την αριστεία των ηρώων, αλλά και η ομηρική ισοτιμία Ελλήνων-«βαρβάρων», έντεχνα αντιπαραβάλλονται με την ανανδρία, τη χωσιά, τα συμμοριακά καμώματα και τα ήθη, τη μαστούρα της ανότητας καταστροφής και τη ρατσιστική προκατάληψη.

Το ηρωικό και το θαυμάσιο εισάγονται με την ηλεκτρονική συζήτηση δασκάλου-μαθητή, με φόντο την *Ιλιάδα* που διδάσκεται στη Β' γυμνασίου. Ο μαθητής μαγεύεται από τη μετάφραση του Ιακ. Πολυλά με «τα όμορφα και στρογγυλά ελληνικά», ενώ ο δάσκαλος ορνύει στη μετάφραση του Δ.Ν. Μαρωνίτη («ο θεός Μαρωνίτης»), για την ακρίβεια, την ουσιαστική απόδοση του ομηρικού λόγου, αλλά και για την αποστασιοποίηση από το ιαμβικό μέτρο του δημώδους άσματος, με «τις ιδεολογικές προεκτάσεις». Ως «ιδεολογία» θεωρείται μάλλον ο χαρακτήρας του δεκαπεντασύλλαβου, του «εθνικού των Ελλήνων στίχου». Αλλά αυτή η έκφραση έχει έννοια εθνοτική και όχι εθνικιστική: ο μετρικός ρυθμός του ιαμβικού δεκαπεντασύλλαβου ως μίμηση ή απήχηση της χαμένης προσωπίας του ομηρικού δακτυλικού εξαμέτρου).

Στην ομηρολογική συζήτηση, ο δάσκαλος παρεμβάλλει ποιητικές ιδέες και στίχους από τα ιλιαδικά ποιήματα του Γ. Ρίτσου, τα οποία ο μαθητής χαρακτηρίζει «κλάψες». «Ένας κομμουνιστής κλαίει τη μοίρα του. Πουθενά Όμηρος». Κατά την άποψή του, το πνεύμα της *Ιλιάδας* το έχει αποδώσει ασυναγώνιστα, καλύτερα και από τον Καβάφη, ο Γ. Χειμωνάς, λέει παραθέτοντας στίχους από το *Ο εχθρός του ποιητή* (σ. 240-241). Ο σοφός μαθητής συζητεί ισότιμα και «γενικότερα φιλολογικά και φιλοσοφικά συμφραζόμενα του Έπους».

Από το ατομικό στο συλλογικό, από το ηρωικό, το θαυμάσιο, την ποίηση και τον λόγο περνάμε στη θλιβερή πραγματικότητα των συγκρούσεων, των δολοφονιών, της νυκτερινής κλοτοσπατινάδας και της πλατείας αντισυντάγματος. Ευτυχώς απουσιάζουν οι κάδοι απορριμμάτων με αποφάγια πολιτικής, οι λιποθυμίες στα νηπιαγωγεία της προπαγάνδας και οι ανοικονόμητες αυτοκτονίες.

Η τομή που κάνει το μυθιστόρημα στον νέο εθνικό μας διχασμό είναι μάλλον ηθογραφική (ηθολογική) και πολιτισμική παρά κοινωνιολογική ή πολιτική. Δεν αντιπαραβάλλεται, βέβαια, η ιλιαδική μάχη και η μήνις με την αθηναϊκή βατραχομουμαχία, η αριστεία των ηρώων με το νταπλίκι των κουκουλοφόρων και τη μαστούρα της οργής. Μόνο έμμεσα και προαιρετικώς συμπίπτουν τοπογραφικά η Ακαδημία του Πλάτωνα και ο Ίππιος Κολωνός με την Ακαδημία Πλάτωνος και τον Κολωνό των κουφιοκέφαλων. Τα ονόματα και οι φιλολογικές αναφορές λειτουργούν ειρωνικά. Το Έπος αναγραμματισμένο...

Οι νυκτοπορίες του καθηγητή στα ίχνη του χαμένου μαθητή του περιλαμβάνουν παρακολούθησεις, επίσκεψη σε θύμα ξυλοδαρμού και άλλα ερευνητικά διαβήματα, ιδιαίτερα στον κόσμο των Αλβανών μεταναστών, σχεδόν εισβολή σε σπίτια της οικογένειας του Νάσου κ.τ.λ. Δεν αποφεύγεται η εμπλοκή του σε επεισόδια μεταξύ των αντιμαχόμενων αλλά και ντίλερς, ενώ ακούγεται ο απόηχος της ντοπαρισμένης οργής στις πλατείες. Οι Αλβανοί μετανάστες, παρά την ουδετερότητά τους, γίνονται στόχος των

ρατσιστικών ενστίκτων των υπερπατριωτών αλλά και των άλλων κάποτε. Στις δυτικές συνοικίες φαίνεται να επικρατούν οι αντίφα, αλλά οι χρυσαυγίτες «είχαν κερδίσει τις καρδιές των νοικοκυραίων». Η δολοφονία του Π. Φύσσα και οι αποκαλύψεις για την εγκληματική οργάνωση ανατρέπουν αυτό το κλίμα.

Φωτεινά διαλείμματα σ' αυτή τη μαυρίλα ανοίγονται μόνο από γυναίκες. Είναι η κατανόηση από την καλή εκπαιδευτικό Όλγα, φίλη του Αργύρη, που του συμπαραστέκεται ως το τέλος και προπαντός η αποκάλυψη μιας σχεδόν ιδανικής γυναίκας, της Ανθής, μητέρας του χαμένου μαθητή. Κατά το πρότυπο του προικισμένου γιου της, η Βορειοηπειρώτισσα αυτή παρουσιάζεται μέσα σε μια άλω συμπάθειας και θαυμασμού σαν προσωποποίηση της πηγαίας ευγένειας και της ομορφιάς, εξωτερικής και εσωτερικής. Η αίγλη της προσωπικότητάς της και η ιστορία της βοηθούν τον δάσκαλο να καταλάβει «πού οφειλόταν η πρόωρη και ως ένα βαθμό αφύσικη ωριμότητα του γιου της». Το ρήγμα αληθοφάνειας με τον πρόωρο ομηριστή, αντί να απομειωθεί έτσι διπλασιάζεται. Ως ένα σημείο, αυτή η εξαίρεση, ανατρέποντας το στερεότυπο της προκατάληψης μπορεί να χρεωθεί στην αντιρατσιστική διάθεση της ιστορίας. Νομίζω ότι μια ατάκα του Στέργιου (αδελφού του Νάσου, από άλλη μητέρα) αποτελεί πιο πειστική υπογράμμιση του αντιρατσισμού: «Παρότι εμείς είμαστε Έλληνες, από τον παππού, να ξέρεις ότι με τους Αλβανούς τακιμιάζουμε καλύτερα».

Πιο δύσκολα κατανοητή είναι η εξέλιξη του χαρισματικού μαθητή σε συνεργό των χρυσαυγιτών. Οι «αντίφα» κατηγορούν βλακωδώς τον δάσκαλο ότι αυτός έκανε φασιστάκι τον αγαπημένο του μαθητή. Ο Αργύρης βομβαρδίζεται από χρυσαυγίτικα σάιτ γεμάτα ομηρικές αναφορές και ίχνη κουλτούρας που δεν προσιδιάζουν σε κεφάλια του φασιστικού φυράματος. Αυτά φαίνονται σαν συνέχεια των φιλολογικών τιτιβισμάτων του ομηριστή με κοντά παντελονάκια, τώρα πασπαλισμένα ιδεολογικά με αντιδιαφωτισμό, καταλυτική κριτική της προόδου, της τεχνολογίας και του φιλελευθερισμού («το σημερινό παρά φύσιν πολίτευμα της δημοκρατίας»).

Η αιφνιδιαστική εισβολή του εξαφανισμένου μαθητή στο σπίτι του καθηγητή και η συζήτηση που ακολουθεί δεν λύνει το μυστήριο της εξέλιξης αυτής του μαθητή, αντίθετα, αυτός διαφωτίζεται για την προσωπική τραγωδία του δασκάλου. Οι δολοφονίες και ο εκριζοσπαστισμός καλά κρατούν στον δημόσιο χώρο, ενώ στον ιδιωτικό έχουμε συναίνεση και ειρήνευση. Ο δάσκαλος κάνει ανακωχή με τους δικούς του δαίμονες και τις Ερινύες. Ετοιμάζεται να αποσυρθεί σ' ένα νησάκι, απέναντι από την Τροία, όπως ο Αχιλλέας στη νήσο Λευκή, πενθώντας το θάνατο του Πατρόκλου. Ένας Αχιλλέας όλο λιγότερο ομηρικός, όλο περισσότερο ταυτισμένος με τον Αχιλλέα του Ρίτσου, «τον αποσυνάγωγο, τον πτηνόμενο». «Αρκετά με την *Ιλιάδα*. Αρκετά με το θέατρο της σκληρότητας».

Η άλλη άνιση μάχη, στο κείμενο, είναι ανάμεσα στην παράδοση του μυθιστορήματος μύησης και στη μεταμοντέρνα αυταφήγηση, επινόηση, επιμιξία, σ' ένα κόσμο όπου «οι λέξεις δεν ταυτίζονται με τα πράγματα». **Α**

«Οι δύστυχες πουτάνες της ζωής μου» του Μάρκες

Το βιβλίο του **Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες** για την εφήμερη σάρκα και τον παντοτινό έρωτα κυκλοφορεί στις 4 /4 από τις εκδόσεις Ψυχογιός

Στις αρχές της καινούργιας χρονιάς είχαμε αρχίσει να γνωρίζομαστε σαν να ζούσαμε μαζί και ξύπνιοι, καθώς εγώ είχα βρει έναν προσεκτικό τόνο φωνής που εκείνη άκουγε δίχως να ξυπνάει και μου απαντούσε με τη φυσική γλώσσα του σώματος. Η διάθεσή της φαινόταν στον τρόπο που κοιμόταν. Από εξαντλημένο αγριοκόριτσο που ήταν στην αρχή, απέκτησε μια εσωτερική γαλήνη που ομόρφαινε το πρόσωπό της και της χάριζε χορταστικό ύπνο. Της ιστορούσα τη ζωή μου, της διάβαζα στο αυτί τα πρόχειρα των κυριακάτικων σημειωμάτων μου, στα οποία βρισκόταν ανομολόγητα εκείνη και μόνο εκείνη.

Τότε ήταν που της άφησα στο μαξιλάρι τα σμαραγδένια σκουλαρίκια της μητέρας μου. Τα φόρεσε στο επόμενο ραντεβού και δεν της πήγαιναν. Μετά της έφερα κάποια πιο ταιριαστά με το χρώμα του δέρματός της. Της εξήγησα: Τα πρώτα που σου έφερα δεν ήταν κατάλληλα για τον τύπο και το κούρεμά σου. Αυτά θα σου πηγαίνουν καλύτερα. Δε φόρεσε κανένα τους στα δυο επόμενα ραντεβού, αλλά στο τρίτο έβαλε αυτά που της είχα υποδείξει. Έτσι άρχισα να καταλαβαίνω πως δεν υπάκουε στις διαταγές μου, αλλά περίμενε την ευκαιρία για να με ευχαριστήσει. Εκείνες τις ημέρες ένιωσα τόσο εξοικειωμένος μ' αυτό το είδος σπιτικής ζωής, ώστε δε συνέχισα να κοιμάμαι γυμνός, παρά έφερα τις πιτζάμες από κινέζικο μετάξι που είχα σταματήσει να χρησιμοποιώ επειδή δεν είχα για ποιον να τις βγάλω.

Άρχισα να της διαβάζω τον Μικρό πρίγκιπα του Σεντ-Εξιπερί, ενός Γάλλου συγγραφέα που ολόκληρος ο κόσμος θαυμάζει περισσότερο απ' όσο οι ίδιοι οι Γάλλοι. Ήταν το πρώτο ανάγνωσμα που την ψυχαγωγούσε χωρίς να την ξυπνά, έως του σημείου που χρειάστηκε να πάω δυο μέρες συνεχόμενα για να της το διαβάσω όλο. Συνέχισα με τα Παραμύθια του Περό, τη βιβλική ιστορία της δημιουργίας του κόσμου, τις Χίλιες και μία νύχτες σε μια αποστειρωμένη εκδοχή για παιδιά, και από τις διαφορές μεταξύ του ενός και του άλλου κατάλαβα πως ο ύπνος της είχε διάφορα επίπεδα βάθους, ανάλογα με το ενδιαφέρον της για την ανάγνωση. Όταν ένιωθα πως είχε φτάσει στο τελευταίο, έσβηνά το φως και κοιμόμουν αγκαλιά μαζί της

ώσπου να λαλήσουν οι πετεινοί.

Ένιωθα τόσο ευτυχισμένος, που τη φιλούσα στα βλέφαρα, πολύ απαλά, και μια νύχτα εμφανίστηκε σαν φως στον ουρανό: το χαμόγελό της για πρώτη φορά. Αργότερα, χωρίς κανένα λόγο, στριφογύρισε στο κρεβάτι, μου γύρισε την πλάτη και είπε δυσχεσστημένη: Η Ισαμπέλ έκανε τα σαλιγκάρια να κλάψουν. Ενθουσιασμένος με την προοπτική ενός διαλόγου, τη ρώτησα στον ίδιο τόνο: Ποιανού ήταν; Δεν απάντησε. Η φωνή της είχε κάτι το πληβείο, σαν να μην ήταν δική της παρά κάποιας ξένης που βρισκόταν μέσα της. Κάθε σκιά αμφιβολίας εξαφανίστηκε τότε από την ψυχή μου: την προτιμούσα κοιμισμένη. Το μοναδικό μου πρόβλημα ήταν ο γάτος. Ήταν ανόρεχτος και με απέφευγε, βρισκόταν δυο μέρες στη συνθησισμένη του γωνιά δίχως να σηκώνει κεφάλι και μου έριξε μια νυχιά πληγωμένου θηρίου όταν θέλησα να τονβάλω στο καλάθι για να τον πάει η Νταμιάντα στον κτηνίατρο. Με δυσκολία κατάφερε να τον πιάσει και να τον

βάλει μέσα σ' ένα σακί, ενώ εκείνος επιδιόταν στην κλοτσοπατινάδα. Σε λίγο μού τηλεφώνησε από το καταφύγιο για να μου πει πως δεν υπήρχε άλλη λύση παρά να του κάνουν ευθανασία και χρειάζονταν την άδειά μου. Γιατί; Γιατί είναι πια πολύ γέρος, είπε η Νταμιάντα. Σκέφτηκα οργισμένος πως κι εμένα θα μπορούσαν να με ψήσουν

ζωντανό σ' έναν φούρνο για γάτους. Ένιωσα ανυπεράσπιστος ανάμεσα σε δυο πυρά: δεν είχα μάθει ν' αγαπάω τον γάτο, αλλά ούτε μου πήγαινε η καρδιά να δώσω εντολή να τον σκοτώσουν μόνο και μόνο επειδή ήταν γέρος. Πού το έλεγε το εγχειρίδιο; Το συμβάν με τάραξε τόσο, ώστε έγραψα ένα σημείωμα για την Κυριακή με τίτλο που σφετερίστηκε από τον Νερούδα: Είναι ο γάτος μια μικρή τίγρις σαλονιού;1 Το σημείωμα έδωσε αφορμή για μια καινούργια καμπάνια που δίκασε και πάλι τους αναγνώστες υπέρ και κατά των γάτων. Σε πέντε μέρες υπερίσχυσε η θέση πως ήταν θεμιτό να θυσιαστεί ένας γάτος για λόγους δημόσιας υγείας, αλλά όχι επειδή ήταν γέρος. ●

«Οι δύστυχες πουτάνες της ζωής μου», Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες, εκδ. Ψυχογιός, σελ. 128 (Επανέκδοση του βιβλίου Εκδοτικός Οίκος Α. Α. Λιβάνη, 2004)

ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΣΧΙΝΑ

Όλοι μας ψηλαφίσαμε τους χάρτες όταν ήμασταν παιδιά, όλοι μας τους συμβουλευόμαστε και τώρα, όλων μας το μάτι πηγαίνει προς τα πάνω όταν αναζητούμε μια χώρα του Βορρά, προς τα κάτω, όταν μας ενδιαφέρει μια χώρα του Νότου. Έτσι το θέλησαν οι χαρτογράφοι από τον 16ο αιώνα και πέρα. Μια σύμβαση ήταν, ένας τρόπος να απεικονιστεί ο κόσμος στην επίπεδη επιφάνεια του χαρτιού. Πάνω ο Βορράς, κάτω ο Νότος.

Μήπως, όμως, η χαρτογραφική σύμβαση έχει προσλάβει, στη συλλογική συνείδηση, τη μορφή αναμφισβήτητου φυσικού δεδομένου; Μήπως αυτό το «πάνω» και το «κάτω» δεν είναι απλώς υψομετρικοί όροι αλλά φέρουν μιαν αναντίρρητη αξιολογική χροιά; Μήπως οι χάρτες δεν είναι ιδεολογικά ουδέτεροι, αλλά αποτυπώνουν τη διάκριση, κυρίαρχη στον οικονομικό, τον κοινωνικό, τον πολιτικό λόγο, ότι Βορράς σημαίνει πλούτος και ανάπτυξη, Νότος φτώχεια και υποανάπτυξη, αφού το «πάνω» πάντα υπερέχει και το «κάτω» παραμένει υποτελές;

Αυτό είναι το σχήμα πάνω στο οποίο βάσισε το γοπτευτικό του δοκίμιο ο νομικός, γεωγράφος και ιστορικός Βαγγέλης Πανταζής, δουλεύοντάς το εντατικά επί χρόνια, συμπληρώνοντας, επεκτείνοντας, βαθαίνοντας την πρώτη του μελέτη που είχε εμφανιστεί πριν από δυόμισι περίπου δεκαετίες. Ο πρόωρος θάνατός του, λίγους μήνες πριν από την έκδοση της αναθεωρημένης και εμπλουτισμένης της μορφής, γέμισε θλίψη όσους γνώρισαν αυτόν τον ακάματο ερευνητή, που είχε τη διαύγεια και το χάρισμα να διακρίνει τη μαγεία, κρυμμένη πίσω από το οφθαλμοφανές, να εκπλήσσεται από «το θαυμαστό που αναδύεται από το οικείο και το τετριμμένο». Μένει το βιβλίο του να θυμίζει πόσο σαγηνευτικό μπορεί να γίνει το ελεύθερο παιχνίδι του πνεύματος, όταν εκκινεί από το προσωπικό για να οδηγηθεί στο καθολικό, όταν περιηγείται στις ιδέες και στους μύθους με ακόρεστη περιέργεια, όταν συνθέτει τα ευρήματά του όχι μόνο με γνώση και συνείδηση της διακινδύνευσης, αλλά και με σπάνια αφηγηματική χάρη.

Βαγγέλης Δ. Πανταζής
Χάρτες και ιδεολογίες - Οι προσανατολισμοί των χαρτών και οι τύχες των λαών
Επίμετρο
Ε. Λιβιεράτος,
εκδ. Στερέωμα,
σελ. 512

Ο Βαγγέλης Πανταζής ανατρέχει στην ιστορία της χαρτογραφίας από αρχαιοτάτων χρόνων και φτάνει ως τις μέρες μας, με ενδιαμέσους σταθμούς την κοσμολογία των αρχαίων πολιτισμών, τη μεσαιωνική και την αναγεννησιακή κοσμοεικόνα, την νέα αντίληψη για τον κόσμο που εγκαθιδρύθηκε μετά τον αιώνα των ανακαλύψεων, την προσπάθεια έκτοτε των χαρτογράφων να την αποτυπώσουν σε μια επίπεδη επιφάνεια, τις ιδέες και τους συμβολισμούς που βάραιναν πάνω σ' αυτή την προσπάθεια. Από το κείμενο και το πλούσιο εικονογραφικό υλικό που το συνοδεύει, αναδύεται πεντακάθαρη η ανάγκη του ανθρώπου να διεισδύσει στο μυστήριο της γης, να ορίσει τη θέση του στον κόσμο, να επιλύσει τα αινίγματά του. Τούτη η αναδρομή στην ιστορία, τη χαρτογραφία και τη λογοτεχνία, ωστόσο, επιστρατεύεται προκειμένου να διερευνηθεί το ερώτημα που αποτέλεσε και το έναυσμα της έρευνας του συγγραφέα, ερώτημα το οποίο ο ίδιος θέτει επιτακτικά αλλά δεν απαντά οριστικά, ίσως γιατί μια απάντηση θα ενείχε επίσης τον κίνδυνο της ιδεολογικής φόρτισης και θα παρέσυρε τον ερευνητή σε μια παράπλευρη σκολιά οδό, όπως αυτή που προτίθεται να αποκαλύψει: «Οι χάρτες μπορούν να εγγράψουν ιδεολογικά μηνύματα; Και αν ναι, μπορούν αργότερα να τα αναπέμψουν;» Ναι, απαντά ο Βαγγέλης Πανταζής, δεν πρέπει να υποτιμούμε τον ρόλο των συμβολισμών. Οι απόψεις μας για τους βόρειους και τους νότιους λαούς αναπόφευκτα επηρεάζονται από τη θέση που τους επιφυλάσσει ο χάρτης. Βεβαίως η λύση δεν είναι να κρεμάσουμε ανάποδα τους χάρτες μας, ώστε ο Νότος να έρθει πάνω, γιατί και τότε ιδεολογικά φορτισμένους χάρτες θα έχουμε. Απλώς να συνειδητοποιήσουμε «πως ο τρόπος που τους κρεμάμε επιδρά απατηλά στο υποσυνείδητο και τη στάση που αυτό μας υπαγορεύει». Κι αν δεν παράγουν οι χάρτες τη γεωπολιτική πραγματικότητα, σίγουρα, σύμφωνα με τον συγγραφέα, την επιβεβαιώνουν και την παγιώνουν. **Α**

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE, κενό και το μήνυμά σου στο 54121
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

ΜΟΜΟ

Κυριακή απόγευμα 17/3, διασταυρώναμε βλέμμα-τα. Όμορφο κορίτσι με γλυκά μάτια και το ζεστό χαμόγελο, μου έφτιαξες τη μέρα! Έλα την άλλη Κυριακή.

ΘΗΣΕΙΟ

Αθηναίων Πολιτεία, 15/3, μεσημεράκι, δούλευες εκεί. Είμαι ο superman... Θα ξαναπεράσω

ΣΤΑΣΗ ΚΡΙΕΖΩΤΟΥ

Τετάρτη 20/03 στη Στάση Κριεζώτου λίγο πριν τις 6 το απόγευμα είχες χαρεί που μάζευες τόσες μπάλες μέχρι που σε σταμάτησε η κοπέλα με το ροζ φόρεμα για να παίξει κι εκείνη. Ραντεβού στη στάση την άλλη εβδομάδα ίδια ώρα και μέρα!

GAGARIN

Στον εξώστη, στο live του Peter Hammill, είσαι η κούκλα με το κόκκινο μαλλί και τα μαύρα ρούχα. Καθόσουν μόνη στο μπαρ και μετά ήρθε ένας φίλος σου. Αν δεν είναι το αγόρι σου, στείλε μήνυμα εδώ.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΛΩΝΑΚΙΟΥ

Κάθε φορά που μου ζητάς να αγοράσεις καραμέλες... λιώνω! Έλα ξανά... Ο Περιπτεράς της Γωνίας.

ΔΑΦΝΗ

237, πρωινά μαζί από στάση Καλογήρων. Εσύ ξανθιά με αλογοουρά, εγώ με σακίδιο πράσινο. Κοίταξες έντονα. Δευτέρα 8.40 ας σπάσει ο πάγος.

PENTH

20/3. Ψάχνω τη μελαχρινή κοπέλα που με κοίταζε στο Village. Είμαι ο ψηλός με τα μπλε μάτια. Ραντεβού την άλλη εβδομάδα στο ίδιο μέρος.

ΠΛ. ΚΟΛΩΝΑΚΙΟΥ

Σάββατο βράδυ φόραγες κόκκινο μπουφάν, ήσουν με μια φίλη σου, με κοίταξες και ψιθύριζες στη φίλη σου, ψιθύραγα μαύρο μπουφάν, στείλε εδώ.

MIKEL KORAH

Ψηλός με μουσάκι. Σε λένε Σπύρο. Θα είμαι πάλι εκεί το Σάββατο!

ROCKFELLAS

12/3 είσαι δικηγόρος, σε λένε ΑΔ. Θα τα ξαναπούς με εκεί. Δε μου ξεφεύγεις.

BARON

Μακριά μαλλιά, πράσινα μάτια, υπέροχο χαμόγελο! Μακάρι να τολμούσα να σου τα πω και live. Θα ήθελα πολύ να σε γνωρίσω... Στείλε μήνυμα εδώ.

ΜΕΤΡΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

17/3, 12.00. Ξεφύλλιζες ένα περιοδικό. Κατεβήκαμε μαζί στο Χολαργό. Θα ήθελα να σε ξαναδώ. Ίδια ώρα;

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Σαββατόβραδο, φορούσες τζιν και έχεις σκουλαρίκι στα υπέροχα χειλάκια σου. Το όνομά σου μόνο μου αρκεί... Στείλε εδώ

SPOILED

20/3 πολύ όμορφη για να σε ξεχάσω. Ραντεβού Παρασκευή 29/3 στο ίδιο μέρος στις 22.30, έλα!

ΑΠΛΙΚΑ

Έπινες ποτό μόνος σου. Τι λες για το Σάββατο; Θα είμαι εκεί.

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

Village. Κατσαρομάλλα γελαστή, με ρώτησες πώς πάμε πάνω, έχω πάθει! Στείλε εδώ.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ

Μετρό, όπως έβγαλές το κινητό σου την περασμένη Πέμπτη σου έπεσε η πλαστική κάρτα εισιτηρίων. Την κρατάω μαζί με την ελπίδα να σε ξαναδώ...

ΜΠΟΥΡΝΑΖΙ

Enzzo μιλήσαμε μου είπες ότι σε λένε Σοφία. Είμαι ο Γιώργος. Έλα πάλι το άλλο Σάββατο.

WAREHOUSE

20/3 φορούσες μπεζ ζακέτα και καφέ ζώνη. Έχεις τα ωραιότερα χέρια του κόσμου. Μακάρι να κρατήσουν το πεπρωμένο μου.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΚΗΦΙΣΙΑ

19/03 εγώ 1.80 μελαχρινός, εσύ απλά απίθανη! Κοιταζόμασταν συνέχεια. Θα σε ξαναδώ;

ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Μιλούσες με δυο φίλες σου – εσύ ξανθιά, μαύρο γυαλί, τζιν, ροζ μπουφάν. Πέρασα με ασπμένια μηχανή, 29/03 απόγευμα.

ΙΕΚ ΔΕΛΤΑ

Είσαι κουκλάρα, πηγαίνεις στο Β' έτος, είμαστε συμμαθητές και σε σκέφτομαι συνεχώς. Σε περιμένω μετά το μάθημα στον Γρηγόρη στη γωνία.

ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Εσύ με Smart, εγώ σταματημένος με μηχανή,μίλαγα στο κινητό, με ρώτησες αν φεύγω να παρκάρεις. Δεν πρόλαβα να συστηθώ! Στείλε εδώ.

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

Μετρό 19/03, διάβαζα και με ρώτησες τι βιβλίο διαβάζω. Δεν

σου απάντησα και το μετάνιωσα! Στείλε εδώ.

ΟΜΟΝΟΙΑ

Είσαι ο Μάκης μελαχρινός, διαλέγαμε αρώματα στο Galerie de Beaute. Είσαι υπέροχος, σε ψάχνω.

ΕΠΙΤΟΚΙΟ

17/03 τα βλέμματά μας συγκρούστηκαν ανελήπτα, άσπρη μου φτερωτή μπλουζά. Ο αναποφασιστος γοττευτικός γυαλάκις. Πάρε με μαζί σου, 6947563280.

402

16/03, 8 το βράδυ, εσύ ξανθιά, γαλανομάτα, κοιταζόμασταν. Κατέβηκα στην Παπανικολή. Μελαχρινός, κοτσίδα, μουσάκι, στείλε sms 6979641448

FAUST

1/03 ήμουν με δυο άτομα και χόρευα μπροστά σου, με κοίταζες συνέχεια και ήσουν με 5 άτομα. 697 3072444

ΘΕΑΤΡΟ ΘΗΣΕΙΩΝ

10/3 ήσουν μόνος, σε είδα να με κοιτάζεις και περίμενα να μου μιλήσεις! Έχεις μια δεύτερη ευκαιρία!

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

Στο γυμναστήριο, είσαι ξανθιά, θεά! Μακρύ μαλλί, κορμάρα! Σταθερά το πρωί. Θα γραφτώ να σε βλέπω. Θα μου μιλάς; Βασίλης.

ΣΙΦΝΟΣ

Φέτος το καλοκαίρι... κοιταχτήκαμε έντονα... ήσουν θεά! Από τότε σε ψάχνω... Μακάρι να διαβάζεις Α.Β. και να έρθεις και φέτος. Θα σε ψάχνω..

ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Νομίζω Σόνια άκουσα να λένε, 24/3 ξανθούλα με σκουφάκι. Έπαθα σοκ, είσαι παιδαρός, στείλε εδώ να γνωριστούμε.

BRAGI

Μαυρομάλλα με piercing, σου χαμογέλασα, θα σε δω; Θα έρχομαι κάθε Σάββατο

Με ρώτησες τι γίνεται όταν χάσεις μια μπάλα και σου απάντησα ξαναρχίζεις από την αρχή. Αυτό που δεν πρόλαβα να σου πω είναι ότι έχεις το ωραιότερο χαμόγελο και είσαι το κορίτσι που θα ξανάρχιζα μια ζωή μαζί του. Κάθε μέρα θα είμαι στη Στάση Κριεζώτου στις 9 το πρωί και θα περιμένω να περάσει το 12 κι εσύ.

ΑΝ

Πέμπτη 21/03 σε λένε Αλεξ και φιλάς υπέροχα. Τι θα 'λεγες να βρισκόμασταν κι αυτή την Πέμπτη;

ΜΕΤΡΟ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Καθόσουν διαγώνια από μένα, φορούσες γαλάζιο ριγέ κασκόλ και ήσουν απασχολημένη με το κινητό σου. Με ενδιαφέρεις. Ίδια ώρα;

ΚΗΦΙΣΙΑΣ

Με φίλο σου ποδηλάτη, κίτρινο μπλουζάκι, μαύρο κολλητό σορτσάκι, είσαι κούκλος! Θα μου μάθεις ποδήλατο;

ΘΗΣΕΙΟ

Τρίτη μεσημέρι, στο καφενείο στο Θησείο! Καθόμουν απέναντί σου, με μαύρο καπέλο! Δεν μπορούσα να μην σε κοιτάζω! Τα λέγατε με τη φιλενάδα σου... είσαι ένα ξανθό όνειρο!

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ

10/03 μεσημεράκι, καθόμασταν αντικριστά, διάβαζες Δίκαιο, με μάγεψαν τα ναζιάρικα ματάκια σου! Πώς θα διαβάσω τώρα;

SIX DOGS

Ψηλή μου μελαχρινή θεά, με τατού στο λαιμό. Σε περιμένω

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

ΗΣΑΠ 4/03, εσύ με κιθάρα στο χέρι, εγώ κασκόλ της ΑΕΚ. Κοίταγες και κοίταγα. Ραντεβού κάποια Δευτέρα...

ΨΥΡΡΗ

«Ψυρρηκοκό», καθόσουν απέναντι, κοιταζόμασταν, είσαι μια ξανθιά κούκλα, είμαι ψηλός μελαχρινός. Συναντηθήκαμε στις τουαλέτες 2 φορές. Είναι το στέκι σου; Θα ξανάρθω

AVALON

Πέμπτες! Ξανθιά γαλανομάτα, ψηλή, κουκλάρα... τα σπας! Θα μας προσέξεις ποτέ; Άσε τον κοντό...

PETIT FLEUR

Κυριακή, όταν έφευγες σου είπα πόσο ωραία φωνή είχες... Θα σε περιμένω για όσο χρειαστεί...

ΓΚΑΖΙ

17/03. Σε λένε Γιώτα, σουμίλησα στο κλείσιμο (σε τρόμαξα), θα επανορθώσω αν έρθεις πάλι!

TGI FRIDAY'S

16/3 Φορούσες μπλε ριγέ μπλουζά, καθόμουν απέναντι με ένα φίλο μου. Σε κοιτούσα με τις ώρες, αδιαφορούσες αλλά ξέρω ότι με έβλεπες. Θα ξαναβρεθούμε;

Κατέβηκες στη Στάση Κριεζώτου από το Α2 την Τρίτη 19/03 το μεσημέρι μαζί με μία φίλη σου, φορούσατε και οι δύο μαύρα μπουφάν κι εσύ κράταγες ένα κόκκινο καρό κασκόλ. Ήμουν στο μπλε ρολό και αναζητούσα το βλέμμα σου αλλά εσύ έδωσες το κασκόλ στη φίλη σου και μάζευες μπάλες ενθουσιασμένη στη στάση.

@athensvoice @athensvoiceradio

@lookmag @tastevoice

 follow us on Instagram

Πρώτη φορά στη ζωή μου ερωτεύτηκα άτομο του ίδιου φύλου κι έχω πάθει την πλακάρα μου. Είναι κορίτσι και είμαι κορίτσι, είναι στρέιτ και είμαι στρέιτ, όπως καταλαβαίνεις rout@n@ol@. Δυστυχώς τσακωνόμαστε με το παραμικρό για βλακείες με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να ηρεμήσουμε και να απολαύσουμε μαζί ούτε μια μέρα. Προσπαθώ να καταλάβω πού φταίω για να το διορθώσω αλλά πραγματικά πελαγώνω γιατί, έτσι όπως το θέτει, φταίω σε όλα. Εγώ την έμπλεξα (έτσι λέει) σε μια ιστορία που ούτε καν της περνούσε απ' το μυαλό, εγώ φταίω που η ζωή της έχει καταντήσει όλο μυστικά και υποψίες, εγώ φταίω που έχει απομακρυνθεί από τις φίλες και τη μαμά της, εγώ φταίω για το άγχος της μη μάθει κανείς τίποτα, εγώ φταίω που δεν κοιμάται καλά τα βράδια και αργεί στη δουλειά. Και όταν της λέω εντάξει, ας πάρουμε αποστάσεις να δούμε τι κάνουμε, την πιάνει τρέλα ότι έχω γυρίσει στον πρώην μου ή ότι φλερτάρω αλλού ή ότι θέλω να την ξεφορτωθώ και έρχεται αιφνιδιαστικά στο σπίτι μου να τσεκάρει με ποιον είμαι. Πρόσφατα, μπήκε νυχτιάτικα 2 η ώρα με το κλειδί της (που της έδωσα εγώ βέβαια), εγώ κοιμόμουν και τρόμαξα τόσο πολύ που νόμιζα ότι έπαθα έμφραγμα. Τσακωθήκαμε πάρα πολύ γιατί δεν μπορούσε να καταλάβει ότι τρόμαξα πραγματικά και έλεγε ότι παίζω θέατρο. Δεν ξέρω τι να κάνω, Μυρτώ μου, απελπισία. Την αγαπάω και μ' αγαπάει κι αυτή.

Ε βέβαια απελπισία, αφού τα 'χετε φτιάξει με την παρανοϊκή. Η γνώμη μου είναι να αλλάξετε αριθμό τηλεφώνου, να κλείσετε λογαριασμούς στα social media, να μετακομίσετε σε άλλη πόλη/χώρα/πλανήτη, να εξαφανιστείτε γενικώς. Επίσης αλλάξτε χρώμα και κούρεμα, και αν έχετε λεφτά, κάντε και καμιά πλαστική, αλλάξτε δακτυλικά αποτυπώματα, ό,τι μπορείτε τέλος πάντων. Μια φίλη μου με παρόμοιο πρόβλημα έφτασε στο σημείο να μην ανοίγει την πόρτα της και η άλλη από κάτω να χτυπάει όλα τα κουδούνια της πολυκατοικίας και να ωρύεται. Την άλλη μέρα τηλεφώνησε

στους γονείς της φίλης μου, τα είπε όλα με το νι και με το σίγμα (τα 'χω με την κόρη σας κλπ) και τους ήρθε ο ουρανός σφοντύλι. Όσο για την αγάπη, τι να πω, μεγάλη συζήτηση αυτή η λέξη. Υ.Γ. Χωρίς πλάκα τώρα, κάντε ψυχοθεραπεία. Θα σας αποκαλυφθούν πολλά και θα αλλάξουν πολλά.

Μυρτούδι μου, θέλω να τον ξεπεράσω μα δε γίνεται... Και τι φταίει κι αυτός ο κόμπος που δεν λύνεται; Επειδή ξέρω ότι ο Φοίβος είναι φίλος σου διάλεξα αυτούς τους στίχους που περιγράφουν όλη την κατάσταση. Γιατί ο δικός μου κόμπος δεν λέει να λυθεί ενώ ο δικός του λύθηκε ανώδυνα; Γιατί με έπαιρνε αγκαλιά και μου

έλεγε ότι φαντάζεται πια το μέλλον με τις λέξεις «μας» και «εμείς»; Γιατί στην πράξη είναι όλα αλλιώς; Γιατί του 'φυγε η αγάπη, το συναίσθημα τόσο ξαφνικά; - **Χριστίνα, 81**

«Κάποιες μέρες η αγάπη απλά στρίβει το δρόμο κοιτάει λίγο πίσω, σπκύνει τον ώμο και χάνεται ενώ εσύ ρωτάς το κενό
Τι είναι αυτό που δεν κοιτούσα όταν ήσουνα δίπλα μου και λίγο ζούσα και νόμιζα πως δε θα ξαναγυρνούσα στο χρόνο τον ψεύτη ή τον κανονικό».

Γεια σου, Σαμάντα Της Ζωής και Του Έρωτα... Σου είχα ξαναγράψει για έναν τρυφερό και σέξι γυμναστή, ο οποίος αποδείχτηκε κάφρος και ανέραστος. Μιλούσαμε στο τηλ. Και στα 3 λεπτά μου έλεγε ότι φτάνει και να το κλείσουμε, κάναμε σεξ και σταμάταγε στη μέση λέγοντας ότι φτάνει, να μην καλομάθω, δεν απαντούσε στα μηνύματα και μου έλεγε ότι σκόπευε να το κάνει σε 3-4 μέρες. Μου έλεγε ότι με σκέφτεται όλη μέρα και πως αυτό θα έπρεπε να μου φτάνει. Και χιλιάδες άλλα τέτοια. Με τα σκωτσέζικα ντους, με κόλλησε. Πλέον δεν βρισκόμαστε, αλλά δεν μου το κόβει κι εντελώς. Εγώ αρρώστησα. Πριν από μια βδομάδα είχα πάει σε ενα μπαράκι που έκανε αφιέρωμα στους Prodigy κι εκεί γνώρισα έναν τύπο που πριν 3 μήνες τον παράτησε η δικιά του και πιάσαμε κουβέντα για τις καψούρες μας. Το πρώτο μας τηλ. κράτησε 6 ώρες και κάθε μέρα μηνύματα full. Έχουμε κανονίσει συνάντηση για να καταστρώσουμε σχέδιο εξόντωσης των πρώην, παρακολουθήσεις κ.λπ., μας και οι 4 μας τυχαίνει να μένουμε κοντά. Στο μεταξύ, με αυτόν ταιριάζουμε πολύ στο μπουρου-μπουρου, στις μουσικές, στη χαρά, στην τρέλα κι ελλοχεύει κάργα ερωτισμός. Αυτά. Σ' αγαπώ, Η Άνεμος Στα Μαλλιά Σου

Να, τέτοια γράμματα θέλω να διαβάζω να ανοίγει η καρδιά μου και να χαίρομαι που ο κόσμος της πόλης μας ζει αισθηματικές κομεντί στην πραγματική πραγματικότητα. Για τον σέξι γυμναστή δεν σχολιάζω τίποτα (τι ζώνω!) αλλά τη συνέχεια με το σχέδιο εξόντωσης και τις παρακολουθήσεις μην ξεχάσετε να μου τη στείλετε! Αγαπώ σας κι εγώ, Άνεμε Στα Μαλλιά Μου.

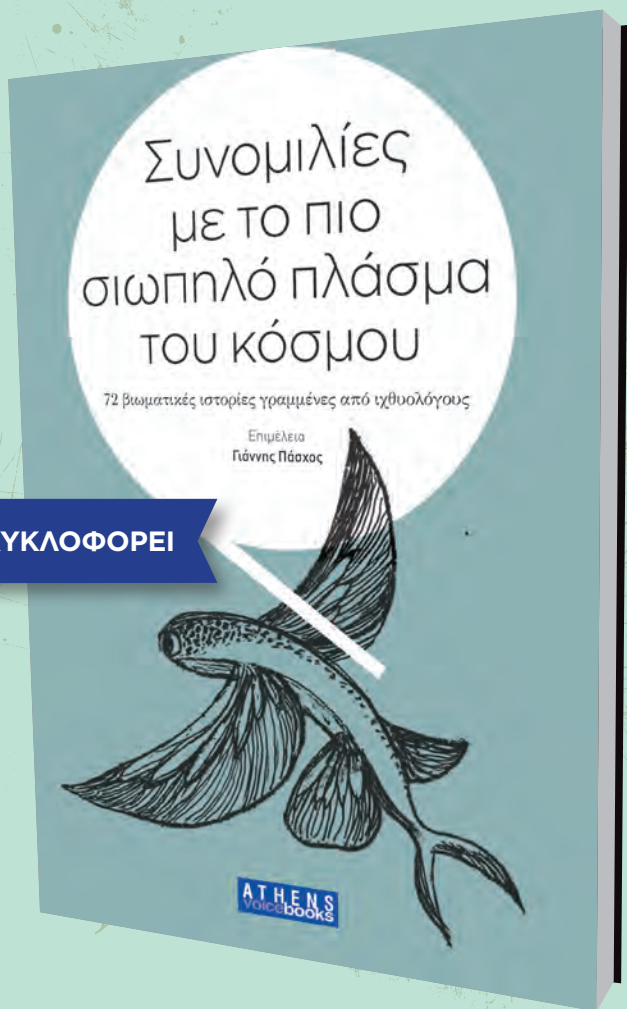
Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιαίρικο τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Μικρές αγγελίες

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ. Γιατρός 45χρονη, πλούσιας οικογένειας, με περιουσία, ιδιόκτητο πολυτελέστατο διαμέρισμα ρετιρέ, ιατρείο, εξοχικό, Ι.Χ., μηνιαίο εισόδημα €2.000, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, Αριστοτέλους 24, Θεσσαλονίκη, 2310 231051, 698 0290679, www.pappas.gr

Συνομιλίες με το πιο σιωπηλό πλάσμα του κόσμου

72 βιωματικές ιστορίες γραμμένες από ιχθυολόγους

Επιμέλεια Γιάννης Πάσχος

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Fish and... tips! Ή και πώς δεν κρατάτε στα χέρια σας άλλο ένα επιστημονικό σύγγραμμα γραμμένο από ιχθυολόγους. Γιατί οι ιχθυολόγοι αυτού του βιβλίου έγραψαν σε πνεύμα ελεύθερο και χωρίς κανέναν περιορισμό εξομολογήσεις από καρδιάς. Ιστορίες βιωματικές, ιστορίες που τους σημάδεψαν, σελίδες πραγματικές με πρωταγωνιστές αυτούς και τα ψάρια.

ATHENS voicebooks

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ATHENS VOICE BOOKS
Κεντρική Διεύθυνση: Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα, 210 3617.170, cowt. 115, fax: 210 3617.310, www.athensvoice.gr

ATHENS voicebooks

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Νέες αρχές έστω κι αν σου φαίνονται βουνό
Ό,τι ανέχτηκες, ανέχτηκες, κι όσο έκλεισες τα μάτια σου στην πραγματικότητα, τα έκλεισες. Ο Ερμής, ορθόδρομος πλέον (28), διαρρηγνύει το πέπλο που κάλυπτε τα κακώς κείμενα στον γάμο σου, τη σχέση σου με τα παιδιά σου και τα οικονομικά σου και βλέπεις καταστάσεις να τελειώνουν απότομα και αμετάκλητα. Δεν είναι εύκολο να χωνέψεις αυτά που συμβαίνουν γιατί όσο στραβά κι αν ήταν τα πράγματα, η αλλαγή πορείας και οπτικής γωνίας σου φαίνεται βουνό. Ωστόσο, βαθιά μέσα σου ξέρεις ότι δεν γινόταν να συνεχίσεις έτσι αφού έχει αρχίσει να διαμαρτύρεται ακόμη και το σώμα σου. Η Αφροδίτη στους Ιχθύες (26) σε στηρίζει ώστε να δώσεις στον εαυτό σου τον χρόνο που χρειάζεται για να συμφιλιωθεί με την ερχόμενη αλλαγή και φυσικά για να αποδεσμευτεί από αυτά που αφήνεις πίσω. Χρειάζσαι πολύ μεγάλη φροντίδα αυτό το χρονικό διάστημα και καλά θα κάνεις να την αναζητήσεις σε νέους ανθρώπους και δραστηριότητες, ο κυβερνήτης σου Άρης στους Διδύμους (31) σου δίνει όλη την ενέργεια που χρειάζεσαι.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Φίλοι, σχέδια και ευχάριστες ασχολίες εξισορροπούν την εσωτερική πίεση
Ο κυβερνήτης σου Αφροδίτη στους Ιχθύες (26) καθώς και ο Ερμής που επιστρέφει σε ορθή πορεία (28) εξισορροπούν το στρες και τη δύσκολη ψυχολογία, αφού επιτέλους τα πράγματα θα ξεκολλήσουν και θα τελειώσει το μαρτύριο της σταγόνας, της τελευταίας περιόδου. Καταφέρνεις να υπερβείς τα εμπόδια και τους θεωρητικούς σου λαβυρίνθους και να συνεννοηθείς αποτελεσματικά με φίλους, οικογένεια και κυρίως με τον εαυτό σου. Στο ερωτικό κομμάτι ανοίγεσαι στο μέλλον με ευχάριστο τρόπο και είσαι πρόθυμος να ξαναδείς γνωριμίες που έκανες το τελευταίο διάστημα μέσα από ένα αντικειμενικότερο πρίσμα. Με τον Άρη στους Διδύμους (31) τα τεκταινόμενα στην κρεβατοκάμαρά σου περνούν σε πρώτο πλάνο και γίνονται ένας παράγοντας που σε βοηθάει να διακρίνεις την ποιότητα, ή την έλλειψή της, στη σχέση σου ή σε υποψήφιους ερωτικούς συντρόφους. Έχεις ανάγκη να απολαύσεις, να χρησιμοποιήσεις τους νοπτικούς σου μυς και τη δημιουργική σου φαντασία και να βεβαιωθείς ότι οποιοσδήποτε διεκδικεί σημαντικό ρόλο στη ζωή σου έχει τη δυνατότητα να ακολουθήσει, πριν ανοίξεις «τα φύλλα της καρδιάς σου».

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Έντονη επιθυμία για αυτοέκφραση και αναδιοργάνωση των πάντων
Με τον κυβερνήτη σου Ερμή σε ευθεία πορεία (28) δεν αναβάλλεται άλλο το να δεις τις ατέλειες των προσωπικών κι επαγγελματικών σου στόχων, ειδικά σε ό,τι αφορά το κομμάτι των βάσεων ή απλώς του σπιτιού. Αυτό που μπορείς να κάνεις είναι να μην πάθεις σοκ και να είσαι ευέλικτος, ώστε με τη βοήθεια της Αφροδίτης στους Ιχθύες (26) να προσαρμοστείς για το ικανοποιητικότερο αποτέλεσμα. Οι παρασκηνιακές κινήσεις, χειρισμοί και κουτοπονηλιά είναι η χειρότερη δυνατή προσέγγιση αυτή τη στιγμή. Αν θέλεις στήριξη για τα σχέδιά σου και μεγαλύτερες ευθύνες και οικονομικές απολαβές, δείξε την ανάλογη ωριμότητα. Με τον Άρη στο Ζώδιό σου (31) και με την ώθηση του φιλικού σου κύκλου, των χόμπι, των σχεδίων για νέες ασχολίες, εντείνεται η επιθυμία για αυτοέκφραση και εκφράζεται και στην ερωτική σου ζωή. Αν είσαι ελεύθερος δε, είναι διάστημα σεξουαλικών έλξεων που μπορούν να είναι πολύ απολαυστικές, αρκεί να μην υποτιμήσεις την αξία του χρόνου και του να δίνεις χρόνο για να συμβούν τα πράγματα.

46 Α.Υ. 28 ΜΑΡΤΙΟΥ - 3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2019

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Καινούριες, ωραίες προοπτικές, έστω κι αν σου δημιουργούν άγχος
Αυτή την εβδομάδα μασουλάς με μεγάλη ευχαρίστηση το καρότο που σου κουνούσε το σύμπαν μπροστά στα μάτια σου εδώ και αρκετό καιρό, αφού με το γύρισμα του Ερμή σε ορθή πορεία (28) και την Αφροδίτη στους Ιχθύες (26) βρίσκεις τη χαμένη σπίθα στα ερωτικά σου και ανοίγεις την πόρτα για νέες συνεργασίες που θα σε πάνε, σε δεύτερο χρόνο, παρακάτω και σαν άνθρωπο. Η εβδομάδα προσφέρεται για διασκεδάσεις και απολαύσεις πάσης φύσεως, καθώς και ταξιδάκια και εκδρομές που υποσχονται εκτός από καλοπέραση και ενδιαφέρουσες γνωριμίες. Ενθουσιάζεσαι με τη δυνατότητα να αφήσεις το καινούριο, το αναπάντεχο, το εμπνευσμένο να μπαίνει στη ζωή σου και να σου χαράζει πορεία. Στα επαγγελματικά σου βλέπεις σαφώς φως στο τούνελ και αυτό σε βοηθάει να αντιμετωπίσεις τις δυσκολίες που προκύπτουν σε καθημερινή βάση. Ειδική μνεία στην υγεία σου, καθώς με τον Άρη στους Διδύμους (31) άγχος, νοπτική υπερδιέγερση, νευρικότητα και δύσκολος ύπνος επιβάλλουν να κάνεις ό,τι μπορείς για να προσέξεις το σώμα σου.

ΛΕΩΝ (22Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Διάθεση για νέες ασχολίες και φορτισμένα ερωτικά ενσταντανέ
Ευτυχώς ψάχνεις ούτως ή άλλως το αληθινό και κυρίως το να βάλεις σε μία τάξη τους συναισθηματικούς και οικονομικούς σου λογαριασμούς και η Αφροδίτη στους Ιχθύες (26) και ο Ερμής ορθόδρομος (28) στέκουν στο πλευρό σου. Εμπιστέψου ότι παρά το αρχικό μπέρδεμα, είσαι ικανός να γυρίσεις την κατάσταση υπέρ σου, αρκεί να χρησιμοποιήσεις τη δημιουργικότητά σου και να δείξεις μία σταλίσσα ευελιξία. Στην εξεπαγγελματική σου ζωή τα πράγματα παίρνουν τα πάνω τους με τον Άρη στους Διδύμους (31), καθώς η ανανέωση μέσα από διασκέδαση, παρέες, εκδρομές και νέες παραστάσεις σε βάζει σε αρκούντως ανοιξιζιάτικη διάθεση. Στα ερωτικά, η λίμπιντό σου καλά κρατεί. Ορθά μπαίνεις στον πειρασμό να τη διοχετεύσεις σε συναισθηματικότερες ερωτικές συνευρέσεις. Μπορείς να τη χρησιμοποιήσεις και σαν κόλλα για τα λεκτικά μπερδέματα και την όποια παρεξήγηση. Μια ευαίσθητη και ανοιχτή στο διαφορετικό προσέγγιση στο όλο θέμα είναι η καλύτερή σου πιθανότητα για να μην κολλάς σε ανούσιες λεπτομέρειες.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Τους ζυγούς των παρεξηγήσεων λύσατε, στην προσωπική σου ζωή
Τα καλά νέα είναι ότι αν είσαι ελεύθερος η εβδομάδα αυτή σου ανοίγει την πόρτα για ραγδαίες εξελίξεις στην ερωτική σου ζωή. Με το πέραςμα της Αφροδίτης στους Ιχθύες (26) και την επιστροφή του κυβερνήτη σου, Ερμή σε ορθή πορεία (28), ετοιμάσου να παρασυρθείς τρόπον τινά από τις εξελίξεις αφού το καινούριο και το παλιό των σχέσεών σου γίνονται ένα ενδιαφέρον μείγμα που βοηθά να επιλυθούν παρεξηγήσεις, αφού βλέπεις ευκολότερα την πλευρά του άλλου και βγαίνεις από κουτάκια και αυστηρά λογικές προσεγγίσεις. Μέσα από τη συγχώρηση και την αποδοχή μπορείς να δώσεις τέλη που εκκρεμούν και να δεις καινούριες αρχές να αναδύονται. Αξιοποίησε κάθε ευκαιρία για ανανέωση και συνενοχή. Στα επαγγελματικά σου, το καλύτερό σου χαρτί με τον Άρη στους Διδύμους (31) είναι να βγάλεις το συναίσθημα και κυρίως τον φόβο έξω από την εξίσωση των επιλογών σου. Αξιοποίησε την ευελιξία σου και τους οικονομικούς σου πόρους χωρίς να χάνεσαι σε παραπάνω από ένα πράγματα.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Με τεράστια όρεξη να κάνεις πάρα πολλά και πρόγραμμα χάος
Η επιστροφή του Ερμή σε ορθή πορεία (28) δίνει έναν βαθμό καθαρότητας στην επαγγελματική αλλά και προσωπική σου ρουτίνα, ωστόσο η ευαισθησία που φέρνει, κάνει την οποιαδήποτε επιλογή ακόμη πιο δύσκολη και φορτισμένη. Ευτυχώς με την κυβερνήτη σου Αφροδίτη στους Ιχθύες (26) η προσοχή σου στρέφεται σε δημιουργικότερες ασχολίες που σου δίνουν μεγαλύτερη ικανοποίηση, καθώς και σε αποτοξίνωση σωματική και ψυχολογική από τα βάρη του χειμώνα. Στα ερωτικά σου, τα πράγματα είναι έντονα γιατί καταλαβαίνεις ότι δεν φτάνει μόνο να θέλεις να ασχοληθείς (και θέλεις), πρέπει να έχεις και τον χρόνο. Επειδή λοιπόν το πρόγραμμά σου είναι χαοτικό ούτως ή άλλως, αξιοποίησε τον Άρη στους Διδύμους (31) και παραβίασε την τάξη των συνθηιών σου για να χωρέσεις μέσα σεξ, κοινωνικοποίηση, εκδρομές και επιμορφωτικές δραστηριότητες. Οι νέες γνωριμίες επιβάλλονται. Για τον εαυτό σου, φρόντισε να προσθέσεις πολύ καλή διαχείριση της διατροφής, του ύπνου και της άσκησής σου γιατί η υγεία σου διανύει ευαίσθητη περίοδο και καλό είναι να την προσέξεις.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Καθαρότερα περιγράμματα στα ερωτικά σου, επενδύσεις επάνω σου κι έξοδα
Οι εξελίξεις της εβδομάδας θα σου φτιάξουν σίγουρα τη διάθεση αφού η Αφροδίτη στους Ιχθύες (26) και η επιστροφή του Ερμή σε ορθή πορεία (28) καλεί το μαγικό τζίνι των ερωτικών σου και φέρνει στη ζωή σου σπινθηροβόλες καταστάσεις που υποσχονται να σε αφήσουν να είσαι ο παθιασμένος κι ευαίσθητος εαυτός σου με τον καλύτερο τρόπο. Το ωραίο αυτή τη φορά είναι ότι κάνεις μία φιλότιμη προσπάθεια να δώσεις σημασία στην ψυχολογία σου και να μην τραβήξεις τα «δράματα» από τα μαλλιά για μια αιωνιότητα και μία μέρα. Όπως και να έχει, προμηνύονται ωραία πράγματα. Αλλά και στα επαγγελματικά σου οι εξελίξεις οδεύουν προς το καλύτερο, αφού κινούνται επιτέλους προτάσεις για δημιουργικές κι ευχάριστες συνεργασίες που έρχονται από το προηγούμενο διάστημα και η ρουτίνα σου γίνεται κάπως πιο ανάλαφρη. Με τον Άρη στους Διδύμους (31) καλό θα ήταν να αποφύγεις να παρασυρθείς από τις εξελίξεις των ημερών και φρόντισε να μην υπερεκτιμήσεις τις καταστάσεις. Χρησιμοποίησε την εξυπνάδα σου, τη λογική και την ευελιξία σου για την πλέον κερδοφόρα επιλογή.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20Δεκεμβρίου)

Με καλή διάθεση που κοντράρεται από σπίτι και ρουτίνα
Η Αφροδίτη στους Ιχθύες (26) και η επιστροφή του Ερμή σε ορθή πορεία (28) έρχονται να σταματήσουν ή να περιορίσουν το συναισθηματικό πίσω μπρος της οικογενειακής σου ρουτίνας, να επιλύσουν, όχι απαραίτητα με τον ευκολότερο τρόπο, τα σχετικά ζητήματα και να σου επιτρέψουν να δεις και κάποιο όφελος. Οι δυναμικές αλλάζουν στο σπίτι σου, αφού είσαι έτοιμος να έρθεις ακόμη και σε ρήξη, αν χρειαστεί, καθώς αισθάνεσαι εξαπατημένος. Από την άλλη, η σχέση σου με τα παιδιά και τον σύντροφό σου μπορεί να λειτουργήσει αντισταθμιστικά στον βαθμό που είστε διατεθειμένοι να αφήσετε καινούριες δραστηριότητες και μία νέα οπτική γωνία να σας ανανενώσουν. Στα επαγγελματικά σου φαίνεται να συνεχίζει να υπάρχει άφθονη δουλειά να γίνει, αλλά και αρκετές ανατροπές στα οικονομικά του πράγματος. Αν είσαι ελεύθερος θα είναι δύσκολο να παραμείνεις για πολύ, καθώς ο Άρης στους Διδύμους (31) κάνει τη διαδρομή από το φλερτ στη σχέση ιδιαίτερα μικρή και τη σχετική σου επιθυμία αρκούντως μεγάλη. Απλά φρόντισε να θυμάσαι ότι το να παίζεις σε πολλά ταμπλό την ίδια στιγμή, πληγώνει.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Ξεδιάλεγμα συναισθηματικών προτάσεων και πολλές πολλές δουλειές
Οι απόπειρές σου να φλερτάρεις, να κάνεις γνωριμίες και η επιθυμία σου να ερωτευτείς ως είσαι τώρα, υποστηρίζονται από την Αφροδίτη στους Ιχθύες (26) και την επιστροφή του Ερμή σε ορθή πορεία (28). Γνωριμίες ή ερωτικές συνευρέσεις της προηγούμενης περιόδου δρομολογούνται όπως τους αξίζει και βρίσκεις τρόπο να λήξεις ικανοποιητικά ό,τι δεν ανταποκρίνεται στις ευαισθησίες και πεποιθήσεις σου. Άλλωστε αυτό είναι απαραίτητο γιατί ο κενός χώρος που μένει καλύπτεται σχεδόν άμεσα από καινούριες αφίξεις, με καλύτερες προδιαγραφές. Στο σπίτι, τα πράγματα μπορεί να φαίνεται ότι πηγαίνουν κάπως ανάποδα τουλάχιστον σε επίπεδο συνεννόησης, όμως κι εκεί βρίσκεσαι σε διαδικασία προσαρμογής σε νέες καταστάσεις. Όπως και να έχει, με τον Άρη στους Διδύμους (31) έχεις τη δυνατότητα και την ενέργεια να τακτοποιήσεις πολλά θέματα ρουτίνας, είτε λέγονται δουλειά, είτε υγεία, είτε λογαριασμοί και συναντήσεις που πρέπει να γίνουν. Χρειάζεται βέβαια να προστατέψεις τον εαυτό σου από τη συνήθη σου τάση να κάνεις πάρα πολλά. Το πνεύμα της περιόδου είναι σαφώς ότι «δεν θέλει κόπο, θέλει τρόπο».

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Με δημιουργική και καλοπερασάδικη διάθεση που σκοντάφτει στις συνθήκες
Την ανάγκη για να νιώσεις ικανοποιημένος συναισθηματικά, ερωτικά, οικονομικά και γενικών να περάσεις καλά φέρνει στην επιφάνεια η Αφροδίτη στους Ιχθύες (26) και μαζί με τον Ερμή σε ορθή πορεία (28) δίνουν ένα χεράκι ώστε να συμβεί αυτό. Από το κάτω έξτρα στην τσέπη σου αλλά μέσα από κάποια ασχολία που σ’ αρέσει, μέχρι έναν έρωτα που προσφέρει και γαλήνη, όλα είναι στο μενού. Άλλωστε προσπαθείς να ξεκολλήσεις από τα τραύματα του παρελθόντος και από σχετικά μυστικά και ψέματα και είσαι πολύ πολύ περισσότερο ανοιχτός (ίσως ακόμα και με το ζόρι) σε καινούριες βάσεις στο θέμα «σχέσεις». Ο Άρης στους Διδύμους (31) και η έντονα κοινωνική διάθεση, ο αέρας χαλαρότητας, φλερτ και καλοπέρασης των ημερών, καθώς και οι σχετικές γνωριμίες, σε φέρνουν στο τώρα και όχι στο να κάνεις σχέδια για την επόμενη ζωή σου. Συναντίεσαι έτσι λοιπόν με ανθρώπους και ευκαιρίες, μέσα από τα οποία μπορείς, ρεαλιστικά πλέον, να χτίσεις νέα θεμέλια για τον εαυτό και τη ζωή σου.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Τα λες όπως τα αισθάνεσαι κι αυτό, τελικά, είναι πολύ καλό
Η Αφροδίτη στο Ζωδιό σου (26) γίνεται μεγάλος άσος στο μανίκι σου καθώς σου θυμίζει ότι η ευαισθησία δεν είναι αδυναμία, ο ιδεαλισμός δεν είναι παιδική ασθένεια και η δημιουργικότητα, η ομορφιά, η γαλήνη στις σχέσεις σου είναι για σένα ανάγκες που αξίζουν αν τις σκεφτείς, όχι κυνήγι χίμαιρας. Το ωραίο είναι ότι όταν ξέρεις τι θέλεις, ασχέτως αν το κυνηγήσεις ή όχι, με κάποιο τρόπο σε βρίσκει αυτό. Η επιστροφή του Ερμή σε ορθή πορεία (28) δίνει ένα τέλος στις μπερδεμένες σκέψεις σου και σε ωθεί να εκφραστείς με τον δικό σου τρόπο για να διαλύσεις παρεξηγήσεις για το ποιος είσαι σε σχέση με το πώς σε βλέπουν οι φίλοι, τα αδέρφια, ο σύντροφός σου, οι συνεργάτες σου. Λίγη προσοχή μόνο, να μην ξεθάψεις το τσεκούρι των μαλωμάτων με τον Άρη στους Διδύμους (31) και να μη δημιουργείς εντάσεις και λεκτικές κόντρες για ψύλλου πήδημα στο σπίτι. Το να περιορίζεσαι στους τέσσερις τοίχους δεν είναι ιδιαίτερα καλή ιδέα αυτόν τον καιρό, εκτός κι αν είναι για να στήσεις πάρτι ή για να τους κατεδαφίσεις. **Α**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου

Τα μυστικά της
ελληνικής σπιτικής κουζίνας!

KYKNOS

Νέες έτοιμες σάλτσες τομάτας
με έξτρα παρθένο ελαιόλαδο

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
3 ΓΕΥΣΤΙΚΟΥΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥΣ

f /KyknosTomato i /kyknoscanning www.kyknoscanning.com

Τώρα ΕΓΓΥΗΣΗ ΕΚΟ και στο Υγραέριο Κίνησης

Σίγουροι για κάθε λίτρο και στο υγραέριο κίνησης!

Όσοι κινείστε με υγραέριο κίνησης, τώρα μπορείτε να νιώθετε ακόμη περισσότερη σιγουριά. Χάρη στο ολοκληρωμένο πρόγραμμα **ΕΓΓΥΗΣΗ ΕΚΟ** που διασφαλίζει την ποιότητα και την ποσότητα των καυσίμων σας και που πρώτη εφάρμοσε η ΕΚΟ. Στο πρόγραμμα πλέον εντάχθηκαν και έλεγχοι στο υγραέριο κίνησης με λιτρομέτρηση και σφράγιση των αντλιών με τις ειδικές ταινίες διασφάλισης ποιότητας προκειμένου να είστε σίγουροι για κάθε λίτρο, όπως κι αν κινείστε!

eko.gr | [f](#)

